

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PAYBACK, PENELOPE

MAY ALDER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

May Alder

Ödeşme, Penelope

Telif Hakkı © 2024 May Alder tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

May Alder, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu ileri sürmektedir.

Şirketler tarafından ürünlerini ayırt etmek için kullanılan tanımlamalar genellikle ticari marka olarak talep edilir. Bu kitapta ve kapağında kullanılan tüm marka isimleri ve ürün isimleri, ilgili sahiplerinin ticari isimleri, hizmet markaları, ticari markaları ve tescilli ticari markalarıdır. Yayıncılar ve kitap, bu kitapta adı geçen herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkili değildir. Kitapta atıfta bulunulan şirketlerin hiçbirisi kitabı onaylamamıştır.

Bu kitap açık bir dil ve cinsel içerik içerdiğinden 18 yaş üstü okuyucular için hazırlanmıştır.

Birinci baskı

Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir Daha fazlasını reedsy.com adresinde bulabilirsiniz

Chiara'ya, minnettarlığımla.

İçindekiler

Yazarın Notu

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Epilog Bir

Epilog İki

Alternatif Epilog İki

Ayrıca May Alder

Yazar Hakkında

Yazarın Notu

Bu kitap, aşağıdaki mecazlar ve temalar dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere hassas içerikler içermektedir ve 18+ izleyici kitlesine yöneliktir:

Ters yaş aralığı (FMC 37, MMC 22)

Dub-con

Esaret

Üreme

Somnofili

Zorla orgazm ve kenar

Rol yapma (üvey oğıul/anne, aldatma) Gerçek aldatma (ana karakterler arasında değil) SA teşebbüsü (bir yan karakter tarafından)

Bölüm 1

Penelope

"Tak, tak," diyorum parmak uçlarımı beyaz kapı çerçevesine vurup başımı sınıfa sokarken. Önümüzdeki hafta öğrencilerin özel okula dönmesinden önceki Perşembe günü ve şiddetli bir migren nedeniyle ilk üç günlük hazırlığı - sınıflarımızı yılın başlangıcına hazırlamayı- kaçırdıktan sonra, herkesin bahsettiği yeni erkek öğretmene kendimi tanıtmaya geldim. Ense kökünde yakasının üzerinden görünen yeşilimsi gri dövmesi Bayan Goldstein ve Bayan Martinez'i oldukça heyecanlandırdı.

Söylentilere göre devi bizzat görmek için değil elbette, evlilik cüzdanlarını sadece bir bağlılık *iması* olarak gören az sayıdaki kişi hakkında onu uyarmak için uğruyorum.

Tamam, belki de sadece küçücük bir bakış istiyorum. Artık evli değilim, ne zararı var ki?

Ufacık, minicik bakışım, koyu renkli ahşap masasının üzerine eğilmiş, etkileyici genişlikteki sırtı kapıya dönük bir yığın kâğıdı karıştıran, onaylanmış devi tepeden tırnağa incelemeye dönüşüyor. Sesimi duyunca başını kaldırıyor. Kalın kalçalarını saran dar siyah pantolonunun ön kısmına yapışan gözlerim, geniş belinden ve fıçı göğsünden kayarak yakışıklı yüzüne ulaşıyor ve dönüp

boğulur gibi bir ses çıkarır. Dizleri neredeyse bükülüyor ve elindeki kağıtlar havada uçuşuyor.

"Aman Tanrım, iyi misin?" Dört yıl önce boşanma evraklarımı imzaladığım gün kendime hediye olarak aldığım kırmızı topuklu ayakkabılarımla olabildiğince hızlı bir şekilde odaya giriyorum. Okullar açıldığında mantıklı sandaletlerimi ve spor ayakkabılarımı giymeye geri döneceğim ama şimdilik... tabiri caizse hem fiziksel hem de mecazi olarak saçlarımı açıyorum.

Adam elini boğazının ön tarafına sardı. Onu korkutmuş ve sakızını boğazına tıkamasına neden olmuş olmalıyım. Benim bir metre altı santimlik boyumdan neredeyse bir baş daha uzun, artı üç santimlik topuklu ayakkabılarım var. Ayrıca daha kilolu olduğu için Heimlich manevrası yapmaya çalışırken kollarımı arkadan tam olarak dolayamıyorum, ancak yardım için bağırdıktan sonra elimden geleni yapıyorum. Nasıl oluyor da kimse beni duymuyor ve koşarak geliyor, kimse tahmin edemez.

Eğer sakız çiğniyor olsaydım, kucağımda dönüp kocaman kollarını belime doladığında ve beni uzun zamandır kayıp olan sevgilisiymişim gibi kucakladığında ben de boğulurdum.

En hafif tabiriyle garip.

Yüzünü koyu sarı saçlarıma gömdükten sonra inanamayarak "*Hassiktir*, sensin," diyor ve -az önce beni mi kokladı? "Sen buradasın."

"Şimdi iyi misin?" Yüzüm göğsüne çarpmış, soruyu cevaplamaya çalışıyorum. Kuşkusuz en sevdiğim romlu üzümlü rujumu onun tertemiz beyaz düğmeli gömleğine ve yüzümün alt yarısına bulaştırmıştım.

"Şimdi burada olman daha iyi," diye gürlüyor ve kadınlık organlarım annemin 90'lardaki Harlequin aşk romanlarından birindeki bir kahramanmışım gibi titriyor.

Burnumu gömleğine bastırıp narenciye ve sandal ağacı kokusunu içime çekerken bile bu sarılmadan kurtulmak için iri koluna dokunuyorum. Adam gitmeme izin vermek yerine sarılışını sıkılaştırıyor, bir eli sırtımdan aşağı kayıyor ve tam

üstümde duruyor

Kıçımı. Garip bir şekilde, onun davetsiz elleri beni öfkelen-dirmiyor. Beni sarıp sarmalamasından, hayatım pahasına bana sarılmasından oldukça hoşlandığımı fark ettim. Boşanmamdan birkaç yıl öncesinden, eski kocamla sonsuza kadar mutlu yaşadığımı sandığım zamanlardan beri böyle sarılmamıştım.

En azından otuz yaşına *gelene* kadar öyleydim ve kocam *kendimi bıraktığımdan* şikayet etmeye başladı. Evet, artık onun evlendiği yirmi yaşındaki taze yüzlü ve saf halime benzemiyorum. Yaşlanma böyle bir şey işte.

Kırk kilo aldığımda her şey iyi ve güzeldi, ama on yıl ve yirmi kilo - kelimenin tam anlamıyla her yıl *iki* kilo! -ilgisini kaybetmesi için yeterliydi. Üç yıl daha ona tutundum, azalan sevgisini geri kazanmak için elimden geleni yaptım, ama hepsi boşunaydı.

Oh, ne olacak *ki*, diye düşünüyorum kendi kendime ve sarılıyorum. Başımı yana çeviriyorum ve yanağımı göğsüne yaslar-ken gözlerimi kapatıyorum, sonunda derin bir nefes alabiliyorum, sonra ellerimi boynunun arkasında gevşekçe birbirine kilitleyene kadar kollarımı yukarı, yukarı ve yukarı kaydırıyorum.

Adam -hâlâ adını bilmiyorum- ellerini kaburgalarım- götürürken homurdanıyor ve beni yerden kaldırıyor, böylece sarılma devam ederken o kadar eğilmek zorunda kalmıyor. Sallanırken topuklarım takırdayarak yere düşüyor ve irkilmeme neden oluyor. İçimden siyah kalem eteğimi yukarı kaldırmak, bacaklarımı kaldırıp beline dolamak ve eğer boyu cüssesinin bir göstergesiye spor yapıyor olması gerektiğini bildiğim büyük şişkinliğe karşı göbeğimi sallamak geliyor. Bunu hep denemek istemişimdir ama eski kocam beni kaldıracak kadar güçlü değildi.

Ama bu adam kesinlikle yapabilirdi. Bahse girerim çok şanslı bir insanı duvara fırlatabilir ve hiç terlemeden ona vurabilir. Tabii ki, bu son derece uygunsuz olurdu - kendimi tamamen bir yabancıyla bulduğum bu tamamen uygunsuz sarılmadan daha fazla.

Adam yüzünü boynumun kıvrımına bastırıyor ve yavaş dans ediyormuşuz gibi bir o yana bir bu yana sallanıyor. Başım dönerek kendimi çıplak ayaklarımın üzerinde, onu da üç adım ötemde, sırtı bana dönük bulduğumda, *oh*, yine *ne oluyor* deyip bacaklarımı kaldırmaya yarım nefes kalmıştı. Dar yakasının üstünden bir dövme görünüyor ama ne olduğunu anlayamıyorum.

Adam bir pantolon paçasını silkeliyor, sonra dönüp bana zengin, ceviz kahverengisi bakışlarını yöneltiyor ve dudaklarımı aralıyorum. *Ayl*. Belirgin, erkeksi yüz hatlarına ve sakala dönüşmek üzere olan kirli sakallara sahip kare bir yüzün üzerindeki koyu renkli, ustalıkla kesilmiş saçları gördüğümde aklıma gelen ilk kelime bu. Genel olarak, adamın büyüklüğü ve yoğun, yutarcasına sarılışı *boz ayl* çığlıkları atıyor ve üstünün altında göğüs kılları vaat ediyor. Küçük bir ruj lekesiyle lekelenmiş gömleğinin düğmelerini açmama ve yuvarlak omuzlarından sıyrıp ne kadar aşağıya indiğini görmeme izin verip vermeyeceğini merak ediyorum.

"Pekâlâ." Başparmağımı yalayıp dudaklarımda ve çenemde gezdirerek bulaşmış ruj lekelerini temizliyorum, bir an sallanıyorum ve yeni cilalanmış zemine saçılmış kâğıtların arasında kendimi sabitlemek için bir elimi masasına koyuyorum. "*Çok güzel bir merhabaydı, tanıştığımıza memnun* oldum."

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülüyor ve şaşkınlıkla gözyaşımı siliyorum. Adam bir başka gözyaşının süzülüşünü izlerken yıkılmış görünüyor. Neden ağladığımı sorgulamasına fırsat vermeden gülüp geçiyorum. "Böyle sarılmayalı uzun zaman oldu." Neşeli bir gülümseme takınıyorum. "Bana aldırmayın. Sadece aptalca davranıyorum."

Bir adım daha yaklaşıyor. "İstediğin zaman bana sarılabilirsin," diyor boğuk bir sesle ve *oooh*, *oğlum*, kendimi ona atmak ve bunu hemen şimdi tekrar yapmasını istemek çok cazip geliyor.

Onda bir şeyler var... Başımı yana eğip yüzünde kim

olduğuna dair bir ipucu arıyorum. "Neden bu kadar tanıdık geliyorsun?"

Bir adım daha yaklaşır. "Beni hatırlamıyor musunuz, Bayan Jenkins? Ben sizi kesinlikle hatırlıyorum."

"Bu Bayan Barlow olmalı. Bekar ve karışmaya hazır!" Bu açıklama karşısında bir deliğe girip utançtan ölebilirdim. "Ve, çok üzgünüm, yok." Yüzü bir an için düştü ve kendimi dünya çapında bir pislik gibi hissettim. "Öğrencilerimden biri değildin, değil mi?"

"Hayır. Eski mahallemizdeki okullara yerleştirildim." Yakasını çekiştiriyor ve "Keşke öyle olsaydı" diye mırıldanıyor.

"Oh! Yani komşuyduk? Bekle, sen sokağın karşısındaki Trudy'nin oğlu musun? Neydi o? James mi? John mu? Kahretsin, üzgünüm, hatırlamıyorum. Hani şu kapı kapı dolaşıp bağış toplayan izci çocuk?"

"Evet, o benim. Jacob. Gerçi artık bir erkek çocuğu değilim." "Bunu bir daha söyleyebilirsin," diye gülerek geveliyorum ve elimi ağzıma götürmek istiyorum. Sanırım yanlışlıkla Jacob'a minnettar bir bakış attım çünkü burun delikleri genişledi ve dudaklarını yalayarak gözlerini göğsüme dikti. Bakışlarını takip ediyorum ve kahretsin! Beyaz bluzumun en üstteki üç düğmesi açılmış, açık saçık lacivert sütyenim ortaya çıkmıştı - eski sevgilim beni terk ettikten sonra satın alıp giymeye başladığım türden bir iç çamaşırı.

kendime olan güvenimi artırdı.

Düğmelerini yeniden iliklemek için acele ettiğimde yine o boğulma sesini çıkarıyor ve ben de endişeyle kaşlarımı çatıyorum. "Sakızını falan mı yuttun?"

"Hayır, ama başka bir şey yutmak istiyorum."

"Ne?"

Ensesini kaşıyor ve başka tarafa bakıyor. "Hmm?" "Ne dedin sen?"

"Ben bir şey söylemedim."

Bay Andrews odaya girdiğinde ona saçmaladığını söylemek üzereydim ve gergin bir gülümsemeyeyle otomatik olarak kapıdan Jacob'a doğru geri çekildim. Bay Andrews

Babamın yaşlarında ama bu, ilgilenmediğimi açıkça belirtmeme rağmen neredeyse her hafta beni yemeğe ve bir şeyler içmeye davet etmesini engellemiyor. Eski kocamın benden on yedi yaş büyük olduğunu bildiği için, bunun benden büyük *herhangi bir* erkekle ilgilendiğim anlamına geldiğini düşünüyor gibi görünüyor, ki durum böyle değil.

Jacob, Bay Andrews'un varlığına verdiğim tepkiyi ve ardından geri çekildiğimi fark ediyor ve beni arkasına çekmek için pazumdan tutuyor. Bay Andrews ilerlemiş yaşına rağmen fiziksel bir tehdit oluşturmadığı için saçma ve abartılı bir hareket ama yine de bu koruyucu jesti takdir ediyorum.

Bay Andrews başparmaklarını, şişkin kırmızı burnu ve sürekli kızaran yanaklarına bakılırsa, şüphesiz çok fazla alkolden dolayı kolanının etrafını germek için zorlanan pantolonunun bel bandındaki yıpranmış kemer halkalarından geçiriyor. "Burada neler oluyor?"

Hızla topuklu ayakkabılarımı giyip saçlarımı düzeltiyorum. Etrafta kucaklaşmamızı görecektik öğrenciler olmadığı için Jacob ve ben açıkça yanlış bir şey yapmamıştık ama Bay Andrews, Jacob'ın beni masaya çivilemesine tanık olmuş gibi görünüyordu. *Ah*, şimdi onun da aynı şeyi yaptığını hayal ediyorum -beni eğilmeye zorladığını, kışımı tokatladığını ve sonra beni unutulana kadar becerdiğini.

Bugün bende ciddi bir sorun var.

"Seni ilgilendiren bir şey yok," diyor Jacob kocaman yumruklarını iki yanında sıkarak. Bahse girerim o yumruklarıyla bir MNBA oyuncusu gibi bir basketbol topunu avuçlayabilir.

Bay Andrews okul müdürü Bay Garnet ile kanka olduğu için Jacob için ufukta bir sorun görünmektedir. Son yirmi yıldır Bay Garnet'in kulağını çekmiştir ve Jacob'ın kendisini Bay Garnet'in hedefinde bulması ve muhtemelen işsiz kalması çok uzun sürmeyecektir.

Yüzüme yatıştırıcı bir gülümseme yerleştirip Jacob'ın

etrafından dolanıyorum. "Günaydın Bay Andrews. Yazınız nasıl geçti? Bu

Yeni bir saç kesimi mi? Çok moda ve harika görünüyor." *Şaka* gibi. Bay Andrews burada çalışmaya başladığım zamanki gibi görünüyor; kulaklarının arkasına çok fazla jöle sürdüğü gri saçları tuzlu biberden daha fazla. Gerçek bir saç kaskı.

"Teşekkür ederim, Bayan Barlow. Fark etmeniz büyük incelik." *Ah*, şimdi de kafasının arkasındaki pembe kel nokta kadar parlak kahverengi mokasenlerinin üzerinde ileri geri sallanarak kendini beğenmişlik yapıyor. "Her zamanki gibi ıslıl ıslıl göründüğünü söyleyebilir miyim? Gören gözler için bir manzara. Özellikle topuklu ayakkabıların hoşuma gitti." Eteğimin altındaki bacaklarıma bakıyor. *Lanet olsun*. Bu topukluları bir daha asla işe giderken giymeyeceğim.

Göz ucuyla baktığımda Jacob'ın dudaklarını birbirine kenetlediğini görüyorum ve Bay Andrews şehvet dolu bakışlarını ayaklarımdan çekebildiğinde gözlerini Jacob'a diyor. Dişlerini sıkıyor, sonra Jacob'ın elini sıkmak için jambon gibi elini uzatıyor. "Henüz tanışmadık. Sanırım siz yeni işe alınan kişisiniz, Bay Prudencio?"

Jacob, Bay Andrews'un uzattığı ele bakar, sonra nihayet kavrır ve çekiştirerek Bay Andrews'un öne doğru tökezlemesine neden olur. "O benim."

Bu tuhaf etkileşimi yatıştırmak için iki adamın arasına girdim ve Jacob'ı Bay Andrews'un artık bembeyaz olan elini bırakmaya zorlayarak kan dolaşımını yeniden sağladım. "Pekâlâ! Tanışma faslı bittiğine göre, sanırım Jacob'ı -yani Bay Prudencio'yu- ders planlarıyla baş başa bırakmanın zamanı geldi, değil mi?"

Bay Andrews gitme işaretini almaz ve kollarını bira göbeğinin üzerinde kavuşturur. "Şimdiden ilk isim temeli, ha? Birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Oh, evet! Fort Worth'a taşınmadan önce Tyler'da yaşarken komşumuzdu ama yıllardır birbirimizi görmedik."

Jacob alay ediyor. "Çocuk."

Yüzümü ona dönüyorum ve dişlerini gıcırdatmaya hazır görünüyor. Yeşil ve altın sarısı ela gözlerimi ona dikerek sessizce sakın olmasını söylüyorum. "Sizinle görüşmek harikaydı, J- Bay Prudencio. Annenize selamımı söyleyin." Sonra Bay Andrews'un etrafından dolanıyorum, bir köpek yavrusu gibi beni takip ederek odadan çıkacağını umuyorum. Bunu yaptığında rahatlamam kısa sürdü çünkü bu muhtemelen kışıma baktığı anlamına geliyordu.

Aceleyle Jacob'ın koridorunun karşısında ve iki kapı aşağıdaki sınıfıma gidiyorum. Sınıfımın kapısını kapatmadan önce neşeli bir sesle "İşe dönüyorum," diyorum ve Bay Andrews tam ağzını açtığı anda, şüphesiz bana tekrar çıkma teklif edecekken onu dışarı atıyorum. Duvara yaslanıp altmışa kadar sayıyorum, sonra rahatlamadan önce Bay Andrews'un gittiğinden emin olmak için kapıdaki dar pencereden içeri bakıyorum.

İçimi çekerek dağınık masamın arkasındaki döner koltuğuma çöküyorum, bluzumun düğmelerini yarıya kadar açıyorum ve bir pano ile kendimi yelpazeliyorum. Göğüslerimin arasında ter birikiyor ve bunun zayıf klimadan mı yoksa Jacob'ın gözlerinde tomurcuklandığını gördüğüm beklenmedik şehvetten mi kaynaklandığından tam olarak emin değilim.

Beyaz bir bulanıklık dikkatimi çekiyor ve Jacob'ı kesikten bana bakarken buluyorum. Göğsümden bir ter damlası daha süzülüyor ve sandalyemde yavaşça dönerek yüzümü tamamen kapıya dönüyorum ve tembelce kendimi yelpazeliyorum. Gözleri göğsüme kayıyor ve ben tekrar düğmelerimi iliklemek için hiçbir hareket yapmıyorum. Hatta sırtımı eğecek kadar ileri gidiyorum.

Jacob daha yakından bakmaya çalışıyormuş gibi alnını cama dayıyor ama sonra başını yana çevirip uzaklaşıyor. Bir saniye sonra Bayan Barry-Sandra -sınıfta aynı duvarı paylaştığım öğretmen- pencereden bakıyor ve bana el sallıyor. Kapıyı açıp doğal olmayan ateş motoru kırmızısı kafasını içeri soktuğunda kendimi gizlemek için panoyu göğsüme yapıştırıyorum.

"Garfield'da içkiler, saat dörtte. Ya orada ol ya da ödeşelim." Sandra benden yirmi yaş büyük olmasına rağmen

nasıl parti yapılır, ve her zaman iş sonrası toplantılar düzenleyerek, onlarla ve bitmek bilmeyen e-postaları ve şikayetleriyle uğraşmak zorunda kaldığımızda neden öğretmenlik yapmaya devam ettiğimizi sorgulamamıza neden olan birkaç ebeveyn hakkında şikayet ediyor.

Soğuk bir içecek tam da ihtiyacım olan şey. "Elbette."

Sandra kapıyı kapatmak için hamle yaptı ama durdu ve "Bu arada, yeni öğretmen Bay Prudencio'yu ben davet ettim. Yerinde olsam ona tırmanırdım, bilirsin işte." Ağzım açık kalıyor çünkü sanki aklımı okuyabiliyor ve kıkırdayarak odamdan çıkmadan önce bana göz kırpmıyor.

Bölüm 2

Penelope

Otoparkta topallayarak ilerlerken, sınıfımdaki mobilyaları yeniden düzenlerken ve çocukların cesaretlendirmek yerine yaltaklanmaya değer bulacakları yeni posterler asarken sekiz saat boyunca muhteşem topuklu ayakkabılarımı giymeyi tercih ettiğim için sessizce kendime lanet ediyorum. Yirmi bir yaşındaki bej Corolla'mın kapısını açıp sürücü koltuğuna çöktüğümde iç geçiriyorum. Kapıyı açık bırakarak, bir esinti için dua ediyorum, sarkıyorum ve sadece... eriyorum. Dışarısı Şeytan'ın koltuk altı gibi ve ben hala arabamın klimasını tamir ettiremedim.

Şu anda yapmak istediğim son şey, tüm günümü yazlarımız hakkında havadan sudan konuşarak geçirdiğim insanlarla dışarı çıkmak olsa da, eve gitmeden önce beni serinletecek buz gibi sert bir içkiye ihtiyacım var. Ya da belki Jacob'ı tekrar görmenin ve Tyler'dan ayrıldığımızdan beri neler yaptığını öğrenmenin cazibesidir. Bunun onun dar pantolonuyla bir ilgisi yok. Yok. İstediğim zaman sarılabileceğime dair verdiği söz de değil. Yok. Yok. Yok. Yok. Yok.

Kontağı çevirmeye çalıştığında hiçbir şey olmuyor. Yarım yamalak bir ses bile çıkmadı. "Hayır, hayır, hayır, bunu bana yapma, Betsy kızım." Birkaç deneme daha sonuçsuz kalıyor ve alnımı kavurucu sıcağıdaki suni deri direksiyona dayıyorum. "Hadi bebeğim, bunu annen için yap." Bir kez daha denediğimde koca bir hiç.

"'Anne', ha?"

Açık kapımın yanına çömelmiş koca ayı gibi bir adamın ani müdahalesi karşısında çığlık atıyor ve başımı koltuk başlığına çarpıyorum.

"Hey, iyi misin anne?" Jacob başımın arkasını avuçluyor ve sanki yastıklı bir kafalık yerine tuğla bir duvara çarpmışım gibi ovuyor.

"Tanrım, Jacob, ödümü kopardın. Nereden çıktın sen?"

Jacob iki sıra önümde park etmiş olan ve benim fark etmediğim parlak gümüş renkli Audi SUV'ye doğru başıyla işaret ediyor. "Seni burada oturmuş, alnını direksiyona vururken gördüm ve yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Hâlâ başımın arkasını okşuyor ve işte orada, istemeden saç tellerimi çekiştirdiğinde tüm vücudumu saran bir ürpertiyle onun dokunuşuna doğru eğiliyorum. *Kahretsin*, birinin saçlarımla oynaması çok güzel bir his.

"Araba çalışmıyor mu?"

İnledim. "Hayır. Bu ay ikinci kez." Önünde "*Öğretmenlik bir gönül işidir*" yazılı kanvas çantamdan cep telefonumu çıkarıyorum; bu, berbat maaşıma rağmen neden öğretmen olduğumu hatırlatıyor. "Beni kontrol ettiğin için teşekkürler." Telefonu ona doğru salladım. "Çekiciyi beklemek zorunda olduğum için barı kaçıracığımdan korkuyorum. İkimiz için de eğlenmen gerekecek."

Jacob telefonu elimden alıp çantama atıyor ve beni oturduğum yerden kaldırıp bir gelin gibi zahmetsizce Audi'sine taşırken karnımın şişmesine ve kalçalarımın sıkışmasına neden oluyor. Vay, vay, vay, demek eşikte taşınmak böyle bir şeymiş. Evet, kesinlikle birini duvara fırlatabilir, ki bunu daha önce yaptığı herhangi biri için yeşil görüyorum.

"Ne yapıyorsun?"

Yolcu tarafındaki kapıyı açmak için bir koluyla beni tutuyor, Audi'yi uzaktan çalıştırıyor ve beni nazikçe koltuğa oturtuyor

Bacaklarım dışarıda kalacak şekilde yana doğru. Sıcak siyah deri koltuk dizlerimin arkasını dağladığında irkiliyorum. Jacob beni baldırlarımdan tutup kendisine doğru çekiyor, böylece eteğim kalçalarımın altını korurken kenarda dengede duruyorum ve inliyorum. Kahrolası inleme! Aman Tanrım. Daha önce sürünerek girmeyi düşündüğüm o delik gittikçe daha iyi görünüyor.

Ama sonra gözlerinde bir arzu parıltısı gördüğüme yemin ediyorum ve hemen zihinsel olarak kendimi tokatlıyorum. Benden en az on yaş daha genç ve benim kadar ter ve toz içindeyken gördüklerimin gerçek olmasına imkân yok. Sıcak beynimi karıştırıyor ve onun söz konusu olduğu durumlarda halüsinasyonlar görmeme neden oluyor olmalı. Evet, bu o olmalı.

Jacob klima havalandırmasını bana doğru tutuyor, topuklu ayakkabılarımı çıkarıyor ve çantamla birlikte ayak boşluğuna bırakıyor. Dizlerindeki kumaşı sıkıştırıyor ve çömeliş başparmaklarıyla sol ayağımın altına masaj yapmadan önce pantolonunu kalçalarına kadar çekiyor.

"Yüce Tanrım, bu..." Tekrar inliyorum, kendimi zevkin içinde kaybetme dürtüsüne direniyorum ya da başımı arkaya eğip gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

Ayağımı kavrayışından çekmeye çalıştığımda gözlerini hafifçe kısıyor ve pes edip şimdiye kadar yaptığım en iyi ayak masajına devam etmesine izin vermem için bu bakıştan daha fazlası gerekmiyor. Sağ ayağıma geçmeden önce ayağımla uğraşırken alt dudakımı ısırarak sessiz kalmaya çalışıyorum. Sağ ayağım sol ayağımdan daha çok acıyor ve başparmaklarını soktuğunda anında rahatlayarak nefes alıyorum.

"Vay canına Jacob, sihirli bir dokunuşun var."

"Elbette anne," diyor derin ve alçak sesle ve ben soğuk havaya rağmen yeniden terlemeye başlıyorum.

İç çekiyorum ve orta konsola yaslanıyorum. O imayı yaptıktan sonra kendimi mahcup hissederek bacağımı iki kez çekiştiriyorum. "Şimdi iyiyim, teşekkürler."

İsteksizce ayağımı bırakıyor. "Ne zaman istersen, anne."

Gülüyorum. "Penelope. Bana Penelope diyebilirsin. Ve bu teklifini kabul etmek zorunda kalabilirim."

"Benim için zevktir, Penelope." O da bunu gerçekten istiyor gibi görünüyor. Beni koltukta öne doğru çevirmek için bacaklarımı sallamadan ve kapıyı kapatmadan önce yoğun göz temasına kapılıyorum.

Sürücü koltuğuna atlayıp kemerini bağladığında, "Bekle! Çekici çağırmam lazım" diye bağırdım.

"Ben hallederim." Jacob telefonunu süslü arabasına bağlıyor ve aramayı yapıyor. Arabamı Toyota bayisine götürmelerini söylediğinde ağzım açık bir şekilde ona bakıyorum.

"Bekle, bekle, bekle. Bayi fiyatlarını karşılayamam. Nakit ödersem bana indirim yapacak bir adamım var."

Ofluyor. "Senin adamın," diyor alaycı bir şekilde, neredeyse nefesinin altında. "Dükkâna girip çıktığına göre iyi biri olmamalı. Ve maliyet konusunda endişelenme. Onu da ben hallederim."

Beklenmedik cömertliği karşısında afallayan karnım, tamirciden gelecek yüklü bir faturayı tek başıma nasıl ödeyeceğimi düşünmek zorunda kalmayacağım için çırpınıyor. Bir kez olsun yükü paylaşmak için. Zavallı, hırpalanmış Betsy kızımın uzaklaşırken kollarımı kavuşturuyorum.

Audi'nin motoru mırıldanmaktan başka bir şey yapmıyor ve sessizliği bozmak için, "Hediye atının ağzına bakmak ya da kaba olmak istemiyorum, ama neden arabamın onarımını ödemeyi teklif ediyorsun? Bunu *nasıl* karşılayabilirsin ki?" Elimi salladım. "Tüh, hayır, buna cevap verme. Sormamalıydım. Bu beni ilgilendirmez."

"Bana her şeyi sorabilirsin." Derin bir nefes alıyor ve elini kucağına atıyor.

Onu test ederek, "Tamam, o zaman bu arabayı nasıl alabiliyorsun? Öğretmenlik çok kazandırmıyor. Kesinlikle bir Audi'yi ve acil onarımları karşılayacak kadar değil."

"Grafik tasarım da yapıyorum. Okuldaki sözleşmeli maaşımın neredeyse iki katını ödüyor."

"Vay canına. Bu işe nasıl bulaştın?"

"Ağabeyimin üniversitedeki oda arkadaşı Blake kendi web tasarım işini kurdu. Birkaç yıl önce onunla karşılaştım ve ona grafik tasarımla uğraştığımı söyledim. Ona bazı çalışmalarımı gösterdikten sonra beni yarı zamanlı olarak işe aldı. Derslerimin arasında yurt odamda yapabileceğim kolay bir işti. Daha sonra yazları tam zamanlı çalışmaya başladım ve işe yeniden yatırım yaptım. Oldukça... kazançlı oldu."

"Vay canına. Görünüşe göre yanlış işe girmişim." Olduğundan daha kaba görünmemek için şaka yollu, "Madem bu arabayı alacak kadar kazanıyorsun, o zaman neden öğretmenlik yapıyorsun?" diye sordum.

"Grafik tasarım sadece bir hobi, ama tarih benim tutkum." Sırıttıyor. "Ve geçimimi sağlamak için bir grup sıkılmış gençle savaşın iç ve dış yüzünü konuşmak için para almaktan daha iyi bir yol var mı?"

Gülmekten kendimi alamıyorum çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum ama fizikle ilgili. Bara gidene kadar sohbeti sürdürerek, "Ee... üniversite. Tam olarak ne zaman mezun oldun?"

"Dört ay önce."

"Dört... dört ay önce mi?" Aklımdan hesap yapınca yanaklarım kızarıyor. "Bu seni yirmi iki ya da yirmi üç yapar. Öğretmenlikteki ilk yılın mı?"

"Yirmi iki ve evet."

"Tanrım," diye haykırıyorum nefesimin altında. Benden çok daha genç bir adam hakkında böyle sapkın düşüncelerim olduğunu bilmek beni hasta edecek.

"Kısasa kısas. Kaç yaşındasın sen?"

"Bir kadına yaşını sormanın kabalık olduğunu bilmiyor musun?" Kara kaşlarını çatıyor, sabırla cevabımı bekliyor. "Otuz yedi yaşındayım. Genç olsaydım annen olacak kadar yaşıyım."

Anne," diyorum, mide bulantısı geçene kadar nefesimi tutarak. "A *çok genç* bir genç anne, ama yine de."

Jacob flaşörünü yakıyor ve Garfield'ın otoparkına dönüyor, daha fazla insan işten çıktıkça hızla arabalarla doluyor. Beklememi işaret ediyor, sonra cipin önüne geçiyor ve kapımı açıyor. Ben dışarı adım atamadan beni koltuğumda döndürüyor, tekrar çömeliyor ve topuklu ayakkabılarımı giymeme yardım ediyor, kendimi Külkedisi, onun da *genç*, iri yarı, tarih meraklısı Beyaz Atlı Prensini olduğunu hissettiriyor. Bayıldım.

Loş ışıklı barda durup içkilerimizi sipariş ettikten sonra arka taraftaki U şeklindeki büyük kabinde diğer öğretmen grubuna katılıyoruz. Ödeme yapmaya çalıştığımda Jacob banka kartımı alıyor, arka cebine sokuyor ve sonra barmene vermek için kendi kartını çıkarıyor.

"Hey, neden kartımı aldın?" "Bu gece ısmarlıyorum, anne."

İnledim. "Yaşlı olduğum için, değil mi?" "Neymiş o?"

"Neden bana 'anne' deyip duruyorsun?"

Bir elinde Jacob'ın Old Fashioned içkisi, diğer elini belime götürüyor ve beni önüne çekiyor. Kulağıma fısıldamak için eğilerek, "Yaşlı değilsin. Bence tam doğru yaştasın, anne."

Ben daha buna nasıl cevap vereceğimi düşünemedim, Sandra on beş metre ötedeki koyu kırmızı bankın koltuğunda, fosforlu sarı dökümlü bir bluz ve ona uygun bir pantolon giymiş halde duruyor, iki parmağını ağzına sokuyor ve tüm barın dikkatini çekecek kadar yüksek sesle ıslık çalıyor. Elini havada sallayarak daha fazla bakışın kendisine yönelmesini sağlıyor, sonra da ağzını kapatıyor. "Yoo hoo, eğer siz iki aşk kuşunun işi bittiyse, biz buradayız!"

Jacob yanağıma gülümsüyor ve ben çenemi yukarı kaldırıyorum. Dudakları benimkilerden sadece bir santim uzakta. Göbeğim sıkışıyor ve eğilip başka ne istediğini öğrenmek için çok istekliyim.

bana cömertçe vermek için. Abartılı bir boğaz temizleme sesiyle bakışlarımı Jacob'ın dudaklarından ayırıp bize katılan diğer üç öğretmenin arasında oturan Bay Andrews'a yöneltiyorum. Terli üst dudağı küçümsemeyle kıvrılmıştı.

Ayaklarımı uzaklara sürükleyerek, sadece Jacob'ın duyabileceği kadar alçak sesle, "Lanet olsun. Burada olacağını bilmiyordum. Bebek gibi konuşmak istemem ama yanımdan ayrılmaz mısın?"

Jacob elini belime dolayarak kabine ulaşmadan hemen önce beni durduruyor. "Ne kadar yaklaşmamı istiyorsun anne?"

Yutkunuyorum. "Bu... bu iyi."

Göz kırıyor ve Sandra tekrar ıslık çaldığında beni kabinin diğer tarafına, Bay Andrews'dan uzağa yönlendiriyor. Önce oturmam için beni itiyor, sonra da beni takip ediyor. Jacob kolunu belimden çekmiyor. Aslında, beni kendi tarafına çekmek için kullanıyor. Biraz daha yaklaşırsa kucağında olacağım; bu da Long Island buzlu çayımın yarısını içmeme ve içecek menüsüyle kendimi yelpazelememe neden oluyor.

Sandra'nın gülmekten kırışmış deniz mavisi gözlerini yakaladığımda, bakışlarını Jacob ve benim aramda gezdirirken bir tür sırra vakıfmış gibi sırtıyor. Yüzümü buruşturuyorum. Göz kırıyor -neden herkes birdenbire göz kırıyor- ve Bay Andrews'u huzurevleri ve yetmişinci yaş günü planları hakkında bir sohbete çekmek için dönüyor.

Bay Andrews derin bir kırgınlıkla, "Ben sadece elli dokuz yaşındayım. Hala genç bir delikanlıyım." Oof. Aslında babamdan sekiz yaş daha genç olduğu için elli dokuz zor bir yaş.

Jacob'ın vücudu benimkine karşı kahkahalarla sarsılıyor ve masanın altından hafifçe kalçasına vuruyorum. "Kaba olma," diyorum ağzımın kenarından.

İçkisini masaya bırakıyor ve elini masanın altına sokuyor, kalçasına bastırmak için elimi düz bir şekilde elimin üzerine koyuyor. O

Koltuğunu yeniden ayarlıyor, elim bacağının daha yukarısında dursun diye daha aşağı kayıyor. O da aynı şekilde alçak sesle, "Ben de çok iyi olabilirim anne," diyor.

Çayımın kalanını boşaltıyorum ve ateşim olduğundan emin olmak için elimi önce yanağıma, sonra alnıma götürüyorum. Yanaklarım dokunulamayacak kadar sıcak ama alnımda bir şey yok. Beni içten dışa ısıtan şey Jacob'ın yanımdaki varlığı, elimin kocaman bir alet olduğundan emin olduğum şeye yakınlığı ve kulağımdaki boğuk sesi. Oh evet, eminim *gerçekten iyi* biri olabilir.

Bölüm 3

Jacob

Penelope'nin, yani ben daha çocukken eski mahalleme taşındığından beri aşık olduğum kadının yanında otururken sikim pantolonumun içinde kaya gibi sağlam bir beyzbol sopası gibi duruyordu. Üniversite birinci sınıfta güz tatili için eve geldiğimde onun taşındığını görmek kalbime bir bıçak gibi saplanmıştı. O zamana kadar, hoşlantım her şeyi tüketen bir aşka dönüşmüştü ve hayatımın onsuz bittiğini düşünmüştüm.

Okula geri döndüğümde notlarım düştü, sosyal medyada onu arayıp boş çıktıktan sonra aylarca kendimi yataktan kaldıramadım. Şimdi nedenini biliyorum. Eğer internette bir varlığı varsa, muhtemelen kızlık soyadını kullanıyordur, ki boşandığını bilmediğim için kontrol etmeyi düşünmemiştim.

Hayatıma devam etmek için kendimi zorlamıştım ve sadece idare ederek iyi bir iş çıkardığımı düşünüyordum. Ama Penelope'yi ve onun nefes kesici ela gözlerini sınıfımda gördüğümde, ona karşı içimde bastırdığım sevginin her zerresi yüzeye çıktı ve kelimenin tam anlamıyla beni boğdu.

Ve şimdi buradayız, narin eli tehlikeli bir şekilde odunuma sürtünmeye yakın. Ona, "Ben de çok iyi olabilirim anne," dediğimde, doğrudan sikime giden nefesli bir ses çıkarıyor ve içkisi bardağın içinde sallanıyor, parlak dudaklarına götürürken eli titriyor.

Şimdiye kadar ona karşı kullandığım özgürlüklerin hiçbirini savuşturmaya çalışmamış olmasından cesaret alarak, bacak bacak üstüne attığında elimi baldırından yukarı ve dizinin arkasına kaydırıyorum. Üstteki bacağını daha ileri sürüklüyorum ve kalçamın üzerinden geçiriyorum. Yine de beni durdurmuyor. Okulun otoparkında ayaklarına masaj yaptığımda yaptığı gibi bacağını geri çekmiyor. Küçük, çıplak ayaklarını ellerimin arasında tutarak hemen o anda delirmek istedim. Koltukta sırtüstü yatıp bacaklarını ayırana kadar onları çekmek istedim.

Kahretsin, o kadar sertleştim ki keşke elini yukarı kaldırıp kucağımın önüne bastırsa.

Buraya gelirken arabamı dolduran şekerli kokusunun ve ipeksi çıplak teninin verdiği hissin etkisiyle elimi olduğu yerde bırakıyorum, sikim boxer külotumu pre-cum ile ıslatırken içkimi bırakıyorum. Sikim sessizce pantolonumun fermuarını açmam, sadece bacağı yerine kıcını kucağıma çekmem, eteğini kaldırıp külotunu indirmem ve üzerine oturtmam için yalvarıyor. Kucağımda zıplamasına ya da yapmayı çok istediğim gibi içine girmeme izin vermesine bile gerek yok. Sadece amını sikimin etrafına yerleştirirdi ve ben de saniyeler içinde içine boşalırdım. Ağzına kadar dölleriyle doldurur ve gecenin geri kalanında onu sikerdim.

Başparmağımı Penelope'nin dizinin üzerinde, meme uçlarına yapmak istediğim gibi daireler çizerek ovuyorum. Bir içki daha istiyor, o sırada küçücük beyaz bir atlet ve daha da küçücük siyah bir şort giymiş bir erkek garson masaya yaklaşıyor. Bay Andrews bana ölümümü planlıyormuş gibi bakarken, Bayan Barry onun öğretmenliği ne kadar çok sevdiği için emekli olmayı reddettiğini düşündüğünü anlatıp duruyor. Çok komikti.

Penelope bir saat ve iki içki sonra kıvranıyor. *Onunla* birlikte tuvalete gitmeye kalkarsam dışarı atılacağımı bildiğimden, *yanında kalabilmek* için pantolonumun içindeki aletimi kurnazca yeniden ayarladıktan sonra kabinden çıkmasına izin veriyorum. Sonra, Bay Andrews masayı tokatladığında, sanki kalkıp onu yalnız yakalamak

için karanlık koridorda takip edecekmiş gibi yanında duruyorum.

Penelope, kabindeki yerine oturmak yerine döndüğünde yanıma ilişiyor ve Bayan Barry'ye "Kısa kestğim için üzgünüm ama kedimi beslemek için eve gitmem gerekiyor" diyor.

Bayan Barry ona el sallıyor. "Devam et, kızım. Eminim kediciğin açtır."

Bayan Barry'nin budalalığına güldüğümü gizlemek için öksürüyorum ve o da bana göz kırpmıyor, ardından bir kez daha ayağa kalkmaya çalışan Bay Andrews'a sırtlıyor. Çıkışını engelliyorum ve gruba yüksek sesle, "Onu eve götürmeye gidiyorum. Sıcak karşılamanız için teşekkürler, Bayan Barry."

Bay Andrews'un yanakları kızardı. "Bayan Andrews'u Barlow evde mi?"

Elimi sertçe omzuna vuruyorum. "Elbette. Kediciğinin aç kalmadığından emin olmalıyım."

Bayan Barry masanın üstünü tokatlıyor ve saçları kadar gürültülü ve ateşli bir kahkaha atarak başını geriye atıyor. Penelope beni masadan uzaklaştırmak için gömleğimin arkasını çimdikliyor ve ben de mutlu bir sırıtışla arkasından gidip, bardan çıkıp otoparka doğru yürürken Bay Andrews'un onun kabarık kışını görmesini engelliyorum. O yanaklar sadece benim seyir zevkim için.

Penelope'nin adresini telefonuma girdikten sonra -ve gizlice daha sonrası için sakladıktan sonra- otoparktan çıkarken başını koltuğuna yasladı. Üç kadeh içmiş olmasına rağmen gülümseyerek itiraf ederken kelimeleri gevelemiyor: "Kedim yok. Bay Andrews'a ve onun kanlı gözlerine daha fazla bakmaya dayanamadım. Size attığı bakışlar yüzünden kan damarlarının patlamak üzere olduğuna yemin edebilirim."

Direksiyonu daha sıkı kavriyorum. "Evet, söylemeliyim ki ben de sana bakışını pek beğenmedim." Ya da onun her bir içkisine karşılık iki içki içerken benim sadece

Onu eve bırakacağımı bildiğim için Old Fashioned'ımın yarısını içtim.

"Sen de bana öyle bakıyorsun, biliyorsun değil mi?" Kıkırdıyor. "Ama bunu yaptığında ürkütücü olmuyor."

"Bu doğru mu?" Kalbim ve sikim güm güm atıyor.

"Mmhmm." İç çeker ve elini deri koltuğunda gezdirir. "Bu gerçekten güzel bir araba. Keşke Daniel boşanırken arabaları almasaydı. En azından Wrangler'ımın bende kalmasına izin verebilirdi. Şimdi, o çok seksi bir canavardı. Benim zavallı Betsy'm gibi değil." Parmağını bana doğru salladı. "Dersimi aldım. Her zaman her şeye adını yazdır, yoksa boşandıktan sonra benim gibi olursun: yaşlı ve beş parasız. İyi bir görünüm değil."

Artık bekâr olduğu için ne kadar heyecanlansam da, bu saçmalık bana hiç uymuyor. "Her şeyi var mı?"

"Hemen hemen. Birlikte on üç yıl geçirdik ve elime geçen tek şey evimizin satışından elde ettiğimiz gelirin bir kısmıydı; buradaki evimin peşinatını ödeyip Betsy'yi satın almaya yetecek kadar. Kardeşi bir avukat. Gerçek bir köpekbalığı. İkisi de piç kurusu."

"Sormamın sakıncası yoksa... ne oldu?" *Trisha* oldu."

"Kim?"

"Daniel'in pickleball partneri. Tam bir klişe. Asla aldatmadığını, biz ayrılana kadar beklediklerini ve aldattığına dair hiçbir kanıt olmadığını söylüyor ama hadi ama. Ben aptal değilim. Hangi yirmi üç yaşında, benim bile takdirle başımı çevirmeme neden olan koca kıçlı ve ince belli bir kız, elli yaşına basmak üzere olan bir adamla pickleball oynar, sonra da ona mesaj atıp gelip borularını tamir etmesini ister?" Homurdanıyor. "Bu bahaneye inanıp şüphe duymayacağımı düşündüğüne inanabiliyor musun? Borularını tamir etmek. Eminim yaptığı şey *tam olarak* buydu... eğer onun için kaldırabilseydi."

Belki de alkolün etkilerini düşündüğümünden daha fazla hissediyordur, yoksa muhtemelen her şeyi paylaşmazdı.

bu küçük detaylar. Bana daha fazlasını vermek isteyeceğini umarak, "Kaldıramadı, ha?" diye soruyorum. Onun huzurunda sikimi *aşağı indirmeye* çalışmak bir kült oldu. Kimseyi korkutmamak için pantolonumun içinde onu ayarlamamanın yollarını bulmak gerçek bir bok gösterisi.

"Hayır. Buna inanabiliyor musunuz? Hayatımın en güzel dönemindeydim ve o bana artık beni çekici bulmadığını söyledi. Gerçi kalktığı zaman aleti o kadar *da* etkileyici değildi. Büyük penis enerjisi ama onu destekleyecek hiçbir şey yok." Kırmızı ışıkta durduğumda Penelope başını omzuna düşürdüğünde onunla göz göze geliyorum. "Onu özlüyorum," diyor usulca.

Midem bulanıyor. "Tanrı aşkına, bana şaka yaptığını söyle. Gerçekten de o gevşek sikli, aldatan pisliği özlemiyor musun?"

Penelope bir damla gözyaşını siler. "Hayır, o değil. Evli olmayı özlüyorum. Eve gelebileceğim birinin olmasını. Üvey çocuklarımı özlüyorum." Gülüyor ama içinde mizah yok. "Biliyor musun, Sebastian ve Sonya beni sevmiyorlardı bile. Onları suçladığımdan değil. Daniel'la evlendiğimizde zaten on üç ve on dört yaşındaydılar, yani yakın değildik. Ama onları her hafta sonu görmeyi özlüyorum ve onlarla ilgilenmekten gerçekten keyif alıyorum."

Uzanıp sol elini sağ elime alıyorum ve birbirine bağlı parmaklarımızı orta konsolun üzerine koyuyorum. Sulu gözlerle yukarı bakıyor. Işık yeşile döndüğünde elimi ondan çekip dikkatimi tekrar yola vermek zorunda kalmaktan nefret ediyorum.

Olgun ağaçlarla kaplı mahallesine girdiğimde gözyaşları sel olmuştu ve düşerken onları yakalamak için elini çekiyordu. "Sebastian ve Sonya'yı boşandığımızdan beri görmedim. Sadece puf. Bütün ailem göz açıp kapayıncaya kadar gitti."

Teredditle sordum, "Peki ya kendi çocukların? Hiç istemedin mi?" Endişe kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. Geleceğimin yarısı onun cevabına bağlı.

"Yaptım," diye hıçkırıyor. "Hâlâ da öyle. Ama Daniel çocuk sahibi olmayı bıraktığını ve biz tanışmadan önce vazektomi yaptırdığını söyledi. Ve ben düşündüm ki... Ben tam bir aptalmışım. Onu çocuk sahibi olmayı feda edecek kadar sevdiğimi sanıyordum. Ve şimdi yaşıyım! En iyi dönemimi geçtim! İç saatim tükenmek üzere. Tik, tik, tik!"

Bu gülünecek bir durum değil, ama her *tıklayışında* sesi daha da yükselirken bunu yapmamak için her şeyimi vermem gerekiyor. Pencerelerin altında çeşitli çiçeklerden oluşan iki saksı bulunan küçük, doğal gri tuğlalı evinin garaj yoluna girdikten sonra -bu sıcakta onları nasıl canlı tuttuğu hakkında hiçbir fikrim yok- yanına geçip onu arabadan indiriyorum.

Geleceğe dair hayallerimin her birinde rol alan o muhteşem, kalkık yüzünü kucaklayarak, gözyaşlarının arasından bana bakması için onu zorluyorum. "Yaşlı değilsin Penelope ve daha önünde çok zaman var."

"Evet, bunu söylemek senin için kolay *bayım, yirmi iki yaşımdayım ve yaşlandıkça daha da ateşli olacağım.*"

"Seksi olduğumu düşünüyorsun, ha?"

Bölüm 4

Jacob

Penelope'nin gözleri büyüdü ve çenesi düştü. Boğazında boğuk bir ses çıkarıyor ve elimden kurtuluyor. "Ben öyle bir şey demedim," diye bağıyor omzunun üzerinden, öndeki iki ağacın gölgelemediği yerlerde çimenlerin kuru ve kahverengi olduğu çimenlikte birkaç kez tökezleyerek ilerlerken. Gök mavisi ön kapısına kadar seksi topuklu ayakkabılarıyla dik durmak için mücadele ediyor ve çantasından anahtarlarını çıkarıyor. Arkasından giderken sırtıyorum ve ayağı ön verandadan kayıp kıcı sikime sürtündüğünde onu belinden yakalıyorum.

Güneş yılın bu zamanında bulutsuz gökyüzünde hâlâ pırıl pırıl parlıyor ama Penelope bu sabah işe giderken verandanın üst ışığını açık bırakmış olmalı. Işık bir yanıp bir sönüyor, sonra evinin anahtarını kilide sokup nihayet kapıyı açtığında sönüyor. Havada şekerli kurabiye kokusu dolaşıyor. Kapıyı kapatırken göz teması kurmuyor, yanaklarındaki renkle beni kovmaya hazır.

Kalmak için bir bahaneye ihtiyacım vardı, verandanın ışığını gösterdim. "Senin için ampulü değiştirmemi ister misin?"

"Aman Tanrım, gerçekten mi!" diye bağıyor, sonra yüzünü buruşturuyor. "Özür dilerim. Evet. Çok nazıksınız."

"Sana iyi olabileceğimi söylemiştim," diyorum, ne kadar yalnız olduğumuzun acı verici bir şekilde farkındayım. Onu hemen kucaklayıp yatağının ortasında sırt üstü yatırabilirdim.

Ya sarhoş haliyle imayı anlamıyor ya da basitçe "Gördünüz mü! İşte bu yüzden evli olmayı özlüyorum" derken bunu görmezden gelmeyi tercih ediyor. Basamaklı taburemle bile ışığa ulaşamayacak kadar kısayım."

"Yani sana hemen şimdi evlenme teklif etsem, sırf ampullerini değiştirecek biri olsun diye kabul eder misin?"

"Lanet olsun." Penelope eliyle ağzını kapatır, döner ve evin içine dalmadan önce kendini duvarda yakalar. "Hemen döneceğim."

Beklerken onun düzenli evine giriyorum ve şekerli kurabiye kokusunun kaynağını arıyorum. Karnımı okşuyorum, kokunun izini mutfaktaki taze kurabiyeler yerine oturma odasındaki yan sehpanın üzerinde duran piknik sepeti şeklindeki mum ısıtıcıda sürünce hayal kırıklığına uğruyorum. Eh, muhtemelen en iyisi bu. Babama ve onun "iri kemiklerine" çekmiş olan ben, kilomla herkesin tipi değilim. *Penelope'nin* tipi olduğum sürece bunların hiçbir önemi yok.

Verandanın ampulünü değiştirdikten sonra, Penelope görüş alanımın kenarında gezinerek yaptığım işi denetliyor, eve, boş daireme dönmek zorunda kalmamak için başka bir bahane arıyorum. "Halledilmesi gereken başka bir şey var mı anne?"

"Duş almam lazım."

Kaşlarım havaya kalkıyor ve lanet olası aletim sevinçten zıplıyor. Kanım biraz daha güneye giderse, şimdi ve burada bayılabilirim.

Birkaç dakika önce topuklu ayakkabılarını çıkardığı için çıplak ayakla geri geri gelene kadar onu kapı aralığında sıkıştırıyorum. Ön kapıyı kapatıp arkamdan kilitledikten sonra, ellerimi iki yanındaki duvara dayayarak onu içeri hapsediyorum. "Bunun için yardımına ihtiyacın var mı?"

Penelope

"Ne? Hayır, hayır, hayır. I..." Jacob üzerimde yükselirken, göz bebekleri büyümüş, vücudumun her santimini kendisi yıkamak istiyormuş gibi görünürken elim boğazıma gidiyor, nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. "Öyle demek istemedim. Bir haftadır sıcak su içmediğimi kastetmiştim ve kendim bulmak için YouTube'dan bakmaya çalıştım ama bulamadım. Düzeltebileceğin bir şey mi?" *Lütfen Tanrım, düzeltebileceği bir şey olsun.*

"Elbette. Babam inşaat işinde ve büyürken bana birkaç şey öğretti. Bir göz atmaktan mutluluk duyarım. Ne yapabileceğime bakarım."

"Evet, sırf bunun için bile seninle evlenirdim," diyorum hayallere dalarak ve onun çatlak bir mutfak fayansını değiştirdiğini, yatak odamdaki daha büyük ve daha iyi bir tavan vantilatörünü değiştirip yeniden döşediğini ve duşu yeniden doldurduğunu hayal ediyorum. Çok sıcak.

"Yani *borularınızı* tamir edecek biri mi var etrafınızda?"

Yutkundum çünkü evet, muhtemelen yapardım. Ona evli olmayı özlediğimi söylediğimde ciddiydim. Daniel'la tekrar birlikte olma düşüncesi iğrenç, ama sanırım Jacob'ı her gün görmeye alışabilirim, onu sadece on iki saattir tanıdıktan sonra bunu kendime itiraf etmek ne kadar çılgınca olsa da.

Kahretsin, gerçekten bir kedi almalıyım. Böylece ilgiye, arkadaşlığa ve yetkin bir partnere ne kadar muhtaç olduğumu göstererek kendimi küçük düşürmek yerine sarılabileceğim bir şeyim olur. *Bahse girerim Jacob birinci sınıf bir kucaklayıcıdır.*

Jacob boş garajdaki gazlı su ısıtıcısıyla uğraşırken her tarafa eğilip bir bardak su içiyorum, Betsy'den kalan kocaman bir yağ lekesi gri çimentoyu bozuyor. Bir erkeğin evin içinde bir şeyleri tamir etmesini izlemenin çok seksi bir yanı var.

Bir ara çimlerimi biçmeye razı olup olmayacağını merak ediyorum, böylece gömleğiyle kendim yapmak zorunda kalmayacağım...

Kapalı. Daniel bir kere bile çimleri biçmemiştir. Bunu yapması için bir hizmet kiraladı ve ben de ailelerini geçindirmek için sadece işlerini yapan çalışan erkeklere bakan ürkütücü, ihmal edilmiş eş olmak istemedim.

Ama Jacob yapsaydı, bir bardak limonatayla dar verandada oturur, hava çok sıcak olduğunda ona kendi bardağını getirdiğimde kalçalarımı sallar ve içmesini izlerdim. Belki geniş göğsünden aşağı birkaç damla dökerdi ve ben de terini yalamayı teklif ederdim.

Bay Andrews beni görmeden bluzumun düğmelerini yarıya kadar açıyorum, *yıllardır* hissetmediğim türden bir arzuyla pembeleşiyorum. Jacob sıcak suyun çalıştığından emin olmak için ön kapım ve mutfağımla aynı renge boyanmış en-suite banyomdaki suyu kontrol ediyor. Suyu açık bırakıyor, banyo buharla doluyor.

Doğrudan sütyenime bakıyor, yıllar içinde aldığım kilolardan faydalanan tek şey göğüslerim. "Duşta yardımına ihtiyacın olmadığına emin misin?"

Jacob ne kadar seksi olursa olsun, daha önce hiçbir erkekle ilk buluşmada yatmadım ve şimdi başlamak istediğimden de emin değilim. Bu gece bir randevu sayılmaz. Ya da tek düşünebildiğim onunla yatmak değil. Bu ve fermuarına bastırıldığı belirgin çıkıntıya sürtünmek istiyorum ve

-*Vay* canına, düşündüğümünden daha tipsizim ve ona saldırmadan ve beni becermesi için yalvarmadan önce gitmesinin zamanı geldi.

"Ben iyiyim," demek için kendimi zorluyorum. "Teşekkür ederim."

Jacob başını sallar ve bir şey söylemek için ağzını açar. Belki de yine başka bir konuda yardıma ihtiyacım olup olmadığını soracaktı. Eğer öyle yapsaydı, teslim olabilirdim. Neyse ki, "O zaman seni yalnız bırakayım," demekle yetindi.

Gecikmeli de olsa, bir haftadır ilk kez sıcak duşumun ardından kurulanırken Jacob'ı dışarı çıkarmadığımı hatırlıyorum. Hâlâ burada mı yoksa eve gidip ön kapımı açık mı bıraktı hiçbir fikrim yok.

Banyo kapısını hızla açıp kilidi kırmak için evin içinde koşmaya hazırlanırken, yatak odamda elinde bir tomar kıyafetle Jacob'la yüz yüze geliyorum. Bana birkaç yıl önce aldığım ve henüz kimseye giyme fırsatı bulamadığım beyaz sabahlığı ve minicik kırmızı bir tangayı uzatıyor.

"İç çamaşırı çekmecemi mi karıştırdın?" Soru, mahremiyetimi ihlal ettikten sonra olması gerektiği gibi öfkeyle sertleşmek yerine hafifçe şehvetli geliyor.

"Giyin," diyor kısık, hırıltılı bir sesle ve ben ürperiyorum. Saçlarım hâlâ nemli olduğu için mi, bana bakış şeklinden mi, yoksa hemen emrine itaat etmek istediğim için mi, tam olarak emin değilim. Belki de üçünün birleşimidir.

Banyoda hızlıca giyinip aynadaki buğuyu sildikten sonra yansımamı inceliyorum. Göğüs uçlarımın sertleşip satenimsi kumaştan dışarı fırlamasını, aynı zamanda göbeğimin yumuşaklığı etrafında gevşekçe sarkmasını ve kalçalarımın genişliğini vurgulamasını takdir edebiliyorum.

Pembe yanaklarımla yatak odama döndüğümde, Jacob el yapımı pastel fırıldak yorganımı yatağımın üzerine sermişti bile. Kendime ait koca bir eve sahip olmanın en güzel yanı, üç yatak odasından birini, her duvarı farklı bir cesur renge boyanmış el işi odama ayırabilmek. Büyük dikiş ve kesim masalarım artık eski yemek odamın sıkışık köşesine mahkum değil.

Jacob güneş daha yeni batmaya başlamış olmasına rağmen uzanmamı işaret ediyor. Öyle yapıyorum, benimle yatağa girmek yerine yorganı göğsümün üzerine çekip beni yatırdığında cesaretim kırılıyor. Çok tatlı ama kafa karıştırıcı.

Jacob alnıma iffetli bir öpücük kondurduktan sonra açık yatak odasının kapısına yöneliyor. Gitmeden önce tavanı çeviriyor.

Vantilatörün sesini sonuna kadar açar ve ışığı kapatarak onu gölgede bırakır. Yatak odasının kapısını kapatmaya başlar, sonra yarı yolda durur.

"Biliyor musun, eskiden üvey oğlunu çok kıskanırdım," diye fısıldıyor.

"Sebastian? Neden?"

Odaya doğru bir adım atıyor. "Eskiden onun yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal ederdim. Seninle yaşamamın. Geceleri dışarıda fırtına varken hiç yatağına tırmandı mı?"

"Aman Tanrım, hayır. O bir gençti. Ben olsam dehşete düşerdim."

"Çünkü yapardım. Senin yanında uyuyabilmek için korkmuş numarası yapardım."

"Aman Tanrım, Jacob. Bu..." *Hayal etmesi bile çok ateşli.* Sebastian olsaydı olmazdı elbette ama...

Bir adım daha yaklaştım. Ve bir adım daha. Dizleri orta boy, beyaz metal iğli yatağımın sol tarafına dayanana kadar bir adım daha. Eski kocamın yanında uyumayalı yıllar oldu ama ben hâlâ sağ tarafta uyuyorum, ortada tek başıma olmaktan rahatsızım.

"Rüyamda üvey oğlun olsaydım, sen uyurken ve Daniel - babam- şehir dışındayken yatak odana gizlice gireceğimi görürdüm." Yorganımın köşesini okşuyor ve kalbim kaburgalarımın çarpıyor. "Yorganın altına girer ve bütün gece sana sarılırdım, böylece yalnız kalmazdın anne."

Bölüm 5

Jacob

Penelope'yi banyoya kapatır kapatmaz doğru şeyi yapıp çıkmak niyetindeydim, içeri dalma, onu beyaz metro fayanslı duş duvarına yaslama ve dizlerimin üzerine çöküp temiz amını yeme dürtümle savaşıyordum. Adımı haykırmasını ve daha fazlası için yalvarmasını sağlayacaktım.

Sabah gözlerimi açtığımda göreceğim ilk şeyin o olması için kendimi onun iki kişilik krem rengi kanepesine tikiştirmek istiyordum - ayık, uykulu ve almak için olgun. Ama şifonyerinin çekmecelerini karıştırma ve daha sonra mastürbasyon yapmak için külotlarından birini cebine atma şanssı karşı konulamayacak kadar cazipti. Gelin gibi beyaz iç çamaşırlarına rastladıktan sonra kendimi oradan ayrılmaya zorlayamadım, şimdi onu bırakabileceğimden daha fazla.

En karanlık sırlarımdan birini ortaya dökmek istemezdim ama kendimi kontrol etmekte zorlanıyorum. Hareketlerimi. Çekiciliğim. Saplantım. Penelope'yi iç çamaşırlarıyla görmek, rengini ve büyüklüğünü öğrenmek için yanıp tutuştuğum sert meme uçlarına bir anlığına göz atmak, fantezilerimdeki gibi rahat ve yatakta olmak beni yatağına daha da yaklaştırıyor.

Siyah elbise ayakkabılarımı tekmeliyorum ama *yanlış* bir şey yapmak için daha fazla ayartılmamak için kıyafetlerimi üzerimde bırakıyorum. Yorganını geri çekip yatağına yanına kaydığımda hiç itiraz etmiyor. Sırt üstü yatıyor, nefesi kesiliyor ve ben yan tarafını dürtüyorum, yüzünü bana dönmesi için onu cesaretlendiriyorum. I

Kolumu belindeki çukurun üzerinden geçiriyor, parmak uçlarımla gsn okşadıktan sonra avucumu hızla atan kalbinin üzerine koyuyorum.

Sesli bir şekilde yutkunuyor. "Ne yapıyorsun?"

Fantezimi aırarak karanlıkta gülümsüyorum. "Şşşt, derin bir nefes al ve rahatla. Sadece sarılacağız."

"Sarılmak mı istiyorsun? Hayır..."

"Mmhmm," diye mırıldanıyorum ve dizlerimi onunkilerin arkasına bkyorum. Nefis kokuyor, ılık vanilya gibi. Ayrıldığımda yapacağım ilk şey -ne zaman olursa olsun- bu kokuyu almak olacak. Mumlar, losyonlar, kendime ait bir mum ısıtıcı ve arabam için ş asılı oda spreylerinden biri. Hayatımı ve ciğەرlerimi onun kokusuyla dolduracağım. Beni delirtecek ama her zaman yanımdaymış gibi hissetmek buna değecek.

Komodinin zerindeki küçük dijital saate göre yaklaşık on dakika kulağında sessizce mırıldandıktan sonra, hızla atan kalbi nihayet yavaşlıyor. Memnun bir i çekişle, "Bu çok güzel" diyor.

"Şşşt. Şimdi uyu, anne."

"Bu yüzden... Üvey evlat meselesi, bana 'Anne' demenin nedeni." diye sormadan önce kekeleyerek bir nefes alıyor.

"Mmhmm. Uyu hadi."

Şaşırtıcı bir şekilde, yedi dakika sonra yapıyor. Ama ben yapmadım. Deniyorum ama yer değıştirdik. Kalbim beklentiyle yavaşlamak yerine daha hızlı atıyor. Bir saat daha onun yavaş nefes verişlerini sayıyorum, kalçalarını geriye doğru eğip pantolonumun fermuarını açmadan önce derin bir uyku çektiğinden emin oluyorum. Sonunda ona her zaman istediğim gibi sahip olduğum için kendimi durduramıyorum. Sertleşmiş sikimi dışarı çekip avucuma tükürüyorum, sonra da onun ıslanmaması ihtimaline karşı sikimi birkaç kez okşuyorum.

İ amaşırının eteklerini tutup yuvarlak kalçasının üzerinden yukarı çekiyorum, parmak uçlarım çıplak poposuna değdiğinde özlemle inliyorum. O kadar yumuşak ve pelşt ki

Eğer ona sert davranacak olsaydım parmaklarımı içine sokardım. Tenini tembelce okşarken, parmak uçlarımın yanaklarının arasından süzülmesine ve tangasının ince şeridine takılmasına izin verdim.

Bazen Penelope hayallerimde tamamen çıplak, yatakta ona katılmamı umuyor ve bekliyor. Diğerlerinde ise tamamen giyinik oluyor ve ben onu uykusunda soyma zevkini yaşıyorum. Her senaryo eşit derecede seksi. Ama gerçek hayatta? Kumaşı amına kadar takip ettikten sonra tangasını yana sürüklemek? Bu şimdiye kadar yaptığım en erotik şey.

Tıraşlı, pürüzsüz kedi dudaklarını işaret ve orta parmağımla ayırarak, ne kadar ıslak olduğunu hissetmek için aralarına dalıyorum. Olması gerektiği gibi sırlıslık değil, ama kuru da değil, bu da bedenimi almanın acısını azaltacak. Bu ve yavaş ve istikrarlı bir şekilde duvarlarını her seferinde bir inç germek niyetindeyim.

Avucuma bir kez daha tükürüyorum, sonra dudaklarını ayırıyorum ve sikimi açıklığına doğru hizalıyorum. Dayanılmaz derecede yavaş bir hamleyle içine giriyorum. Şimdilik sadece şişman, şişmiş ucunu sığdırabiliyorum ama yine de bu, onsuz hayatıma devam etmeye çalışırken ne yazık ki birlikte olduğum üniversiteli kızların içine sikimin yarısını sokmaktan daha zevkli.

"Ah, anne," diye içimden inliyorum, hemen dudaklarımı birbirine kenetliyorum. Onu uyandırmamak için nefesimi tutarak, amının yırtılmaması için yarım santim içeri ve dışarı pompalıyorum, daha fazla beni almaya alışması için zaman veriyorum.

Birkaç dakika sonra onun sıcaklığının içinde olmanın zevkinde kaybolduğumda, bir hamlede ona en az dört ya da beş inç batırdığımda, bir nefes nefese ve kalçalarını sarsarak kendine geliyor.

"Nesin sen-Jacob!" Üstteki bacağını kaldırıp karnının üzerine doğru yuvarlanmaya çalışıyor ama kolumu beline dolayarak onu göğsüme doğru çekiyorum, bir yandan da hareketsiz duruyorum, böylece uzunluğumun geri kalanını

vahşı bir hamleyle içine sokmuyorum.

"Şşş, uykuna geri dön anne," diye fısıldıyorum, şimdi içinde sikimle uyanırken bu terime nasıl tepki vereceğini görmek istiyorum.

İnliyor. "Bu... yanlış."

"Yanlış bir şey yapmıyoruz anne. İkimiz de bunu istiyoruz."

"Ama sen-"

"Babam şehir dışındayken annemin yalnız uyumak zorunda kalmamasını sağlamak." Nefesimi tutuyorum, bana bağırıp polisleri aramak için yataktan fırlayacak mı yoksa fanteziye teslim mi olacak diye bekliyorum. Bacağını indirip kaslarının sertliğini gevşettiğinde uzun bir inilti çıkarıyorum. "İşte böyle anne. Üvey oğlun yanımdayken çok güzel bir gece uykusu çekeceksin. Sen bana çok iyi bakıyorsun, benim de sana bakmamın zamanı geldi."

Penelope, onunla ilgili her uyku öncesi fantezimde yer alan kelimeleri ona söylediğimde en ufak bir seğirme bile yaşamıyor. Çoğu zaman, gerçek hayatta kollarımda o olmadan geçirdiğim geceler boyunca beni ayakta tutan tek şey bu. Ama artık sadece onu düşünmekle yetinmek zorunda değilim.

Kıpırdamadan durmaya çalışarak saate bakarken sikimden sperm fışkırıyor. On beş dakika sonra nefesi tekrar düzleştiğinde, gerçekten uyuyor mu yoksa sadece numara mı yapıyor diye merak ediyorum. Her iki durumda da, şimdiye kadar istediğim tek kadının içine tamamen oturana kadar onu sarsmamak için ona uzun, derin, işkence gibi yavaş itişler veriyorum.

Şimdiye kadar hiç kimsenin yapamadığı şekilde, tüm uzunluğumu ve çevremi alırken dudaklarından bir acı iniltisi bile geçmediği için son derece memnun ve gururluyum. Bu inkar edilemez bir şey-Penelope'nin amı benim için yaratılmış ve bekaretimi ona saklamadığım için çok pişmanım. Onu daha önce bulmak için daha fazlasını yapmadığım için.

Aynı sabit tempoyu koruyarak Penelope ile yavaş ve tatlı bir şekilde sevişiyorum, kendimi defalarca gömdüğümde inanılmaz amcığının çıkardığı ıslak sesle hayalarım geriliyor. Bu o kadar inanılmaz derecede erotik ki kendimi daha fazla tutamıyorum. İçine giriyorum, kalçalarımın ön kısmı onunkilerin arkasına çarpıyor ve soyunmadığım için kendime lanet ediyorum.

Ve hala, Penelope hareket etmiyor! Tek bir ses bile çıkarmıyor. Aletimin yarısı amının sınırlarını zorlarken bunu yapmanın bir yolunu bulduysa hâlâ uyuyor olmasına imkân yok. Sırtını kamburlaştırmıyor, kaslarını kilitlemiyor ya da kalçalarını döndürmüyor. Her acımasız santimi güzelce yutuyor ve ben de dudaklarımın arasından daha fazla iğrenç düşüncemin dökülmesine izin veriyorum.

"Oh lanet olsun, anne. Kukunun suyu akıyor ve üvey oğlunun sikinin hepsini alıyor. Kimin siki daha şişman, daha uzun, daha iyi? Benimki mi, babamınki mi? Bahse girerim benimki. O yaşta sertleşemiyor bile, değil mi? Eminim onu zar zor hissediyorsundur ve haplarını içtiğinde bile boşalamıyorsundur. Bunca yıldır benim seni hayal ettiğim gibi sen de benimle birlikte olmayı mı hayal ediyordun?"

Penelope

Çenemi kapalı tutmak ve vücudumu gevşetmek, istediğim şey Jacob'ı yuvarlamak ve Rodeo'daki bir boğa gibi ona binmek olduğunda fiziksel olarak yapmaya çalıştığım en di kült şey. Aletinin boyutuyla orantılı olabileceğine dair düşüncelerim muhteşem bir şekilde doğrulandı ve amımı ne kadar mahvedeceği beni neredeyse korkutuyor ve heyecanlandırıyor.

Sebastian'ı bir kez bile masumiyet dışında bir şekilde düşünmemiştim, ancak bu erkeksi ayının kendisine *üvey oğlum* ve bana *annesini* olarak atıfta bulunmasının birleşimi içimde bir kibrit çaktı ve vücudumu onun büyük horozunu kolaylıkla almak için açtı.

Konuşmamda uyuklu numarası yaparak onun fantezisine ayak uyduruyorum ama dürüstçe cevap veriyorum: "Seninki."

Jacob ritmini kaybediyor. "Benim neyim?"

"Senin sakin babaninkinden daha büyük ve daha iyi."

"Evet anne," diye tıslıyor, sonra kalçamı kavırıyor ve içime giriyor, neredeyse sonuna kadar çekiyor, sonra tekrar dalıyor, amımı hiç deneyimlemediğim bir şekilde taciz ediyor. Jacob yattığım dördüncü erkekti ve açık ara en büyüğüydü. Bu kaçamak, ondan önce birlikte olduğum üç erkekle beş dakikadan kısa bir sürede biterdi, beni derinden tatminsiz bırakırdı ve boşalmak istersem kendimi bitirmeye istifa ederdim. Ama Jacob vücudumu yeni, akıllara durgunluk veren bir zevk seviyesine taşıyor.

Artık uyuyormuş gibi yapmak zorunda olmadığım için, Jacob'ın ensesini kavramak için yukarı ve arkaya uzanıyorum ve vücudumu eğiyorum, aletin açısını marjinal olarak ayarlıyorum, böylece bir sonraki itişim içimde tam doğru noktaya çarpıyor, zevkimi çılgınlık atarak hıçkırmamı sağlıyor, patlamaya hazırım.

"Jacob, aman Tanrım! Aynen böyle. Boşalacağım, bebeğim."

Jacob sanki hayatı boyunca bu sözleri söylememi beklemiş gibi iniltili bir ses çıkarıyor. Beni karnımın üzerine yuvarlıyor ve ağır bedeninin altında düzleştiriyor, bacaklarım onunkilerin arasında birbirine kenetlenmişken hâlâ çılgınca içime giriyor. Gevşek saçlarımı bir tarafa doğru süpürüyor ve yüzünü boynuma bastırıyor.

"Sessiz olmalısın anne, yoksa Sonya uyanacak," diye yalvarıyor, sesimi alçaltmam için çaresizce. "Eğer bizi duyarsa babama söyler ve o da beni kapı dışarı eder."

Nefesim kesiliyor ve inlemelerimi bastırmak için yüzümü yastığıma dönüyorum. Kirli fantezisi o kadar ateşli ve yanlışı ki, içim kasılıyor, sikini sıkıyorum.

"İşte bu kadar. Bu mükemmel. Keşke benim için çığlık attığını duyabilseydim ama yakalanmak istemiyorum." Tek duyduğumuz Jacob'ın sert nefes alma sesi ve kalçasının kıcıma çarpması olduğunda uzun bir duraklama oluyor. Sonra hızını değiştiriyor, itişlerini yavaşlatıyor ve usulca fısıldıyor, "Bir bebeği ne kadar çok istediğini biliyorum."

Yastığıma doğru başımı sallıyorum.

"Evet, evet, evet." "Ama babam sana bir tane vermeyecek."

Başımı iki yana sallıyorum, gözyaşlarım yastık kılıfını ıslatıyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor. Gelecek hayallerimi paylaşmayan bir adamla bir hayat kurmak için bu kadar zaman harcamak aptallıktı. O eski karısıyla kendi hayallerini çoktan gerçekleştirmişti ve ben de kendi hayallerimden vazgeçerek kendimi incitmiştim.

Jacob'ın siki içimde daha da şişiyor. "Prezervatifim yok. Eğer içine boşalırsam, hamile kalmanı engelleyecek hiçbir şey yok. İstedğin bu mu?"

Kendimi tamamen fanteziye kaptırmış, kurguyu gerçeklikten ayırma yeteneğimi kaybetmiş bir halde, "Tanrım, evet!" diye inliyorum. Karnım çılgınca çırpınıyor, kalbim umutla üç kez atıyor. "İçime boşal bebeğim. Lütfen, lütfen."

"Hamile kaldığında babam beni temelli kovacak. Onun bebeği olmadığını bilecek. O yokken her gece karısını becerdiğimi ve doldurduğumu."

"Onu bırakacağım. Bir bebeği ondan daha çok istiyorum."

"Sen ve ben bundan sonra birlikte yaşayabiliriz. Kendi ailemiz oluruz. Sana istediğin kadar bebek veririm anne."

Klitorisime tek bir fırça bile değmedi ve o kadar sert boşalıyorum ki patlayıcı zevkten nefes alamıyorum, Jacob orgazmım boyunca beni becermeye devam ederken başım çarpıyor ve ciğerlerim hava için yalvarıyor.

Jacob kırık bir kükreme çıkarıyor, kız kardeşini uyandırmamak için çok uğraşıyor, bana bir kez daha çarpıyor ve beni vazektomi tarafından değiştirilmediğini ve bu gece sihrini gösterebileceğini bildiğim cum-cum ile dolduruyor.

Gelecek ay bu zamanlar hamile olabilirim. Daniel'a onu oğluyla aldattığımı itiraf etmek zorunda kalacağım, ama ilk aldatan ve evlilik yeminimizi bozan o olduğu için umurunda değil. Sonunda anne olmak dışında hiçbir şey umurunda değil.

Bu düşünce, sıcak döllerinin sel gibi akmasıyla birleşince tekrar orgazm oluyorum, hayallerimin gerçekleşmesinin eşiğinde sevinçten yastığıma ağlıyorum. Jacob siki hala içimdeyken bizi yan yatırıyor ve spermlerinin dışarı dökülmesini engelliyor.

Jacob'la olan hayatımı ve bundan sonra sahip olacağımız aileyi kristal berraklığında hayal ederek ağlıyorum. Bu çok güzel.

Jacob bir kolunu altımdan geçirip göğsümün üzerinde bağlıyor, diğer kolunu da geceliğimin altından geçirip karnımı avuçluyor. "Şşş, anne. Seni tutuyorum. Sen uyurken sana sarılacağım ve sabah babam eve gelmeden önce tekrar sevişeceğiz."

Başımı sallıyorum, elimi onun elinin üzerine koyuyorum, Jacob'ın bana her gece böyle sarılmasını, karnımın her geçen gün çocuğuyla birlikte büyümesini ve yuvarlaklaşmasını dört gözle bekliyorum.

Bölüm 6

Penelope

Jacob'ın ağrıyan amıma yavaşça girip çıkmasıyla uyandığım uykulu bir sabah seksi turundan sonra, Jacob bizi astronomik derecede pahalı bir apartman kompleksine götürüyor, böylece üst kata çıkıp temiz kıyafetler giyebiliyor. Onu beklerken reçetesiz satılan iki ekstra güçlü ağrı kesici hap içtikten sonra arabada uyukluyorum.

İki katlı, bronz tuğlalı devasa liseye vardığımızda, bir gece önce çok fazla içip yeterince uyuyamadığım için uyanık kalabilmek için bol miktarda kahve içmem gerekiyor. Ayrıca karnımı tutup koridorlarda topallayarak yürümek için de büyük bir çaba sarf etmem gerekiyor, sanki içim Jacob'ın sikini yerleştirmek için zorla yeniden düzenlenmiş gibi hissediyorum.

Gün boyunca ondan uzak durmaya çalışıyorum, kendimi sınıfıma kapatıyorum çünkü ona çok yaklaştığım anda sikine atlayacağımı ve tekrar içime boşalması için yalvaracağımı biliyorum. İki öğretmenin çıkması yasadışı ya da hoş karşılanmayan bir şey *olmasa* da -eğer yaptığımız buysa- okul sınırları içinde seks yaparken yakalanırsak, işimi kaybetmekten ya da daha kötüsünden çok korkuyorum.

Bu sabah fotokopi odasında kendisiyle ve jel kaskıyla kısa bir süre karşılaştıktan sonra benden bile daha kötü durumda görünen Bay Andrews'tan uzak durmayı başarmış olmam da önemli bir bonus. Adam tüylerimi diken diken ediyor.

Sandra mesai bitimine on beş dakika kala bilmiş bir bakışla sınıfıma giriyor. Durup sohbet edemeyecek kadar meşgul olsak da, birkaç kez yan yana geldiğimizde beni süzdüğünü fark ettim. Koridorda yankılanabilecek kadar yüksek bir sesle, "Kediciğin nasıl?" diye soruyor.

Gözlerimi kocaman açıp onu susturuyorum, kapıya doğru koşup tekrar kapatıyorum. "Kediciğim gayet iyi, teşekkür ederim."

"Sadece iyi mi?" Öfkelendi ve tek kaşını kaldırdı. "Jacob gibi bir canavarın *iyi* olmaktan daha iyi bir iş çıkaracağını düşünürdüm. Ne büyük hayal kırıklığı."

"Aman Tanrım, Sandra. Sana hiç ne kadar uygunsuz olduğunu söyleyen oldu mu?"

"Her zaman. Bu benim en kurtarıcı özelliklerimden biri."

Şaşırmış bir kahkaha atıyorum, vücudumun mutlu bir şekilde maruz kaldığı onca tacizden sonra karın kaslarımın ve göbeğimin kasılmasına neden oluyor. İki büklüm oluyorum ve geçene kadar masama yaslanıyorum.

Parmaklarını şıklatıyor. "Ha! Biliyordum! O adam senin kedini iyi doldurmuş." Koluma vurdu. "Aferin sana, kızım." Leopar desenli pileli kaprisi içinde bir çocuk gibi ayaklarını tekmeleyerek kısa boyunu masamın üzerine çekti. "Şimdi bana tüm ilginç detayları anlat. Ne kadar büyüktü? Orgazm oldun mu? Daniel'la hiç tanışmadım ama resimlerini gördüm ve bir kediciği aç bırakacak türden bir adama benziyor."

"Tanrım, Sandra. Bunu bana soramazsın."

"Elbette anlatabilirim! Ben senin en iyi arkadaşınım ve en iyi arkadaşlar birbirlerine her şeyi anlatır."

Ona *hayır*, öyle değil demek için ağzımı açıyorum ama duraksıyorum. Sandra şimdiye kadar sahip olduğum en yakın arkadaşım olabilir ve bunu daha önce fark etmediğim ve kabullenmediğim için kendimi boktan bir arkadaş gibi hissediyorum. Sadece ikimiz olduğumuzda bile her zaman yemeğe ve içmeye çıkıyoruz ve onun hakkında söyleyecek tek bir kötü şeyim bile olmadı. Evlilik hayatım ve boşanmam hakkında her şeyi biliyor ve ben de onun beş çocuğu ve her zaman övündüğü iki yeni torunu hakkında her

şeyi biliyorum.

Altı yıl önce hayatının aşkını kaybetti. Aslında, umursamaz kişiliği ve güçlü benlik duygusuyla benim kahramanım sayılır.

Onun yanındaki masaya yerleşiyorum, kasıklarım sert yüzeyde yanıyor ve ellerimi Jacob'ın aletinin boyutuna yaklaştırarak genişletiyorum.

Nefes nefese kaldı. "Hayır."

Başımı salladım. "Neredeyse bir şarap şişesi büyüklüğünde. Bugün ayakta durabilmem ve hastanelik olmamam bile bir mucize."

"Seni şanslı kedi. Larry Barry'mi ruhumun derinliklerine kadar severdim - talihsiz ismi bir yana - ama Tanrı onu korusun, bir Viyana sosisinden daha büyük değildi."

Benim haykırma sıram geldi, "Hayır. Kesinlikle hayır. Beş çocuğun var!"

"Tatlım, büyüklükle beceriyi karıştırma. Vücudum beni bırakmasaydı ona daha fazlasını verirdim. O adamın o kadar çok numarası vardı ki otuz beş yıl boyunca doğru düzgün yürüyemedim. Kahretsin, onu ve küçük aletini özlüyorum."

Öldüğünde onu paramparça bırakan kocasını hatırlarken gözyaşlarıyla karışık bir kahkahayı paylaşıyoruz. Onun kadar kalbi kırık olsa da, biraz kıskanmaktan kendimi alamıyorum. Ben hiç böyle bir aşk yaşamadım, yine de J-

Bay Andrews sabırsızlıkla kapımı çalıp odaya girdiğinde ikimiz de yerimizden sıçradık. Hemen kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve sınıfımın boğucu sıcaklığına rağmen bugün giydiğim narin fildişi spagetti askılı bluzun üzerine bir hırka giymiş olmayı diliyorum.

"Bayan Barlow, sonunda sizi tekrar yakaladığıma sevindim. Sakıncası var mı?"

Jacob hemen arkasından içeri giriyor, siyah düğmeli gömleğinin kollarını kıvrarak bütün gece beni tutan etli kollarını ortaya çıkarıyor. Jacob onu geçip yanıma geldiğinde Bay Andrews öne doğru sendeliyor. Ellerini önünde kavuşturdu

göğsünü kabartarak Bay Andrews'a soğuk bir bakış atar, ardından parmaklarını sallayan Bayan Barry'ye megawatt gücünde bir gülümseme gönderir.

"Böldüğüm için özür dilerim hanımlar ama az önce bayiden aradılar. Araban hazır, Penelope. Eve gitmeden önce seni almaya götüreceğim."

Sen eve gitmeden önce yerine biz eve gitmeden önce diyerek, Bay Andrews için bizim çıktığımızı ve muhtemelen birlikte yaşadığımızı resmetti. Bir anlığına Bay Andrews'un yüzü düşmüş gibi görünüyor ve umarım bu onun beni romantik bir şekilde takip etmesine son noktayı koyar.

Ama sonra önceki geceden kalma kanlı gözleri önce Jacob'a, sonra da bana kayd. "Anlıyorum."

"Peki tam olarak ne görüyorsunuz Bay Andrews?" Sandra ayağa kalkıp ellerini dar kalçalarının üzerine koyarken meydan okuyan bir ses tonuyla soruyor.

İğrenç bir şekilde, Bay Andrews doğrudan bana bakıyor ve "*Bu hızlıydı*" diyor - kelimeyi vurguluyor ve hepimiz bunu eski moda bir şekilde bana *sürtük* demek istediğini biliyoruz. Bu konuda ona meydan okursak ya da konuyu Bay Garnet'e açarsak, bilmiyormuş gibi davranacaktır.

Kadınısı yerlerimdeki acıdan bir an için irkilerek masadan kalkıyorum ve kollarını indirip Bay Andrews'a doğru ilerleyen Jacob'ın önüne atılıyorum. Jacob'ın Bay Andrews'un ukala ağzına yumruk atmak gibi düşüncesizce bir şey yapmasından ve benim yüzümden bir haftadan kısa bir süre içinde ilk öğretmenlik işini kaybetmesinden korkarak yüzüme küçük bir gülümseme yerleştirip gülüyorum, hatta elimi neredeyse Bayan Andrews'un buruşuk, kısa kollu düğmeli pantolonunun içindeki ciğer lekeli ön koluna koyacak kadar ileri gidiyorum. Gerçekten de birkaçını cilt kanseri için kontrol ettirmesi gerekiyor.

"Birbirimizi yıllardır tanıdığımızı söylemiştim Bay Andrews. Annesiyle arkadaşız ve ben ona yeni evini gezdirirken o da annesine iyilik olsun diye arabamı taşımama yardım ediyor.

şehir." Elbette bunların hiçbirisi doğru değil, ama elim Bay Andrews'un kolunun üzerinde dururken, bir yalan iması var mı diye beni inceliyor ve bakışlarını yavaşça kaybediyor.

"Özür dilerim, Bayan Barlow. Umarım yanlış kelime seçimimi bana karşı kullanmazsınız. Sıcak bazen beni etkiliyor." Elimi tuttu ve okşadı. Belki de doğruyu söylüyor çünkü eli nemli ve tenimde öğürme isteği uyandıran bir tabaka bırakıyor.

Sandra çantamı alıp bana uzatıyor, böylece elimi Bay Andrews'un safra çalkalayan varlığından çekmek için kibarca bir bahanem oluyor. "Hadi, kanka. Siz ikinize iyi eğlenceler. Yarın görüşürüz." Hepimizi sınıftan çıkarıyor ve ben de Bay Andrews'un arkasından ona *teşekkür ediyorum*.

Jacob hâlâ Bay Andrews'a saldırmaya hazır görünüyor, bu yüzden onu önümden koridora doğru itip okuldan çıkarken sırtımı dayıyorum ve Bay Garnet'e *burada görülecek bir şey olmadığını* söyleyen geniş bir gülümsemeyle el sallıyorum. *Kesinlikle en eski en iyi arkadaşınızı parçalamak isteyen bir ayı değil.*

"O sürüngenden hoşlanmıyorum," diye homurdanıyor Jacob. "Peki ya seninle konuşma şekli? Ben-"

"Biliyorum. Biliyorum. Ondan ben de hoşlanmıyorum ama Bay Garnet'in gözüne girmek istiyorsan, ellerini ve fikirlerini kendine sakla ve bırak ben halledeyim."

Otoparkı geçip Jacob'ın Audi'sine ulaştığımızda, sürücü tarafındaki kapıyı açıp binmesini işaret ediyorum. Bizi döndürüyor ve beni koltuğuna oturtuyor, kalçalarımı kenara çekiyor ve dizlerimin arasına girerek bacaklarımı ayırmaya zorluyor.

Bugün etek yerine lacivert pantolon giymeyi tercih ettiğim için fermuarının arkasındaki şişkinliği istediğim gibi hissedemiyorum. Belki de bu iyi bir şeydir, çünkü Bay Andrews ve Bay Garnet'i sürgülü cam ön kapıdan birlikte çıkarken görüyorum.

"Bunu senin halletmeni istemiyorum anne. Bu artık senin işin değil."

Benim için işleri *halletmek* istediğini duymak ne kadar harika olsa da, yine de tepemin tasını attırıyor. "Dört yıldır kendi başımın çaresine bakıyorum ve bunu kendi başıma yeterince iyi yapmaya devam edebilirim. Birlikte bir gece geçirdik diye solan bir çiçeğe dönüşmedim." Jacob bir mağara adamı gibi homurdanıp kalçalarımı pantolonunun sert çıkıntısı boyunca ileri geri çekerken, göğsünün ortasına bir şaplak atıyor ve tutuşuna karşı koyuyorum.

"Ah, bebeğim," diye inliyorum ama hemen kendime gelip göğsüne tekrar vuruyorum. "Kes şunu. Okul bahçesinde uygunsuz davranırken yakalanacağız." Jacob dişlerini gıcırdatıyor, başını çevirip bize ve arabalarına yaklaşan adamları izliyor. Jacob'ın dikkatini dağıtmak için onun elinden kurtulup orta konsolun üzerinden yolcu koltuğuna tırmanıyorum.

Jacob iç geçiriyor ve kemerini takıp park yerinden çıkmadan önce aletini pantolonunun içinde yeniden ayarlıyor. Arabayla geçerken adamlara el sallıyorum, sessizce herkesin hafta sonu boyunca sakinleşmesi ve öğrenciler Pazartesi günü okula döndüğünde yeni bir başlangıç yapabilmemiz için dua ediyorum.

Uzaklaştıkça koltuğuma yaslanıyorum ama Jacob'ın kullandığı güzergâhın bayii yerine benim evime çıktığını fark edince doğrulup bakışlarımı etrafımda gezdiriyorum. "Arabamın alınmaya hazır olduğunu söylediğini sanıyordum?"

"Yalan söyledim. Bu hurda yığınının yardım edilemez."

"Oh." Bir süre geçti. "Bu çok kaba. Betsy alabileceğimin en iyisiydi."

"Evet ve bu yeterince iyi değil."

Daniel'in diyet ve egzersiz planımı eleştirdiği ve *yeterince iyi* yapmadığımı söylediği bir anı aklıma geliyor. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor ve yolculuğun geri kalanında Jacob'ı görmezden gelerek yolcu tarafındaki camdan dışarı boş boş bakıyorum.

Bölüm 7

Jacob

Penelope ben daha park etmeden arabadan atlıyor. Beyaz spor ayakkabılarıyla önümdeki çimenlikte hızla ilerliyor ve ben de kapının yüzüme kapanmasına ramak kala onu yakalıyorum.

"Hey." Kapıyı itip arkamdan kapattım. "Neler oluyor?"

Giriş duvarına yaslanıyor, göz teması kurmuyor ve kollarını kavuşturuyor. "Lütfen gidin."

Eve dönerken Bay Andrews'un cesedinden nasıl kurtulabileceğimi düşünmekle o kadar meşguldüm ki Penelope'nin şişmiş kırmızı gözlerini fark etmedim. *Lanet olsun*, onu bir şekilde ağlattım. Yanaklarını avuçladığımda başını çevirmeye çalıştı ve ben de onu bana bakmaya zorladım.

"Neyin var anne? Neden ağlıyorsun?"

"Biri size yeterince iyi olmadığınızı söylese üzülmez miydiniz?"

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Betsy'nin gücümün yettiği tek şey olduğunu söylediğimde yeterince iyi olmadığımı söylemiştin." Düşüncelerimden süzülen rahatlama, omuzlarımdaki gerginliği hafifletiyor. Yanlış anlaşılmaya bir kez gülüyorum, ama o "Duygularım komik değil!" diye bağırınca yanlış anlaşılma daha da derinleşiyor. Penelope iki büklüm oluyor ve ön kapıyı açıyor. "Defol. Çık dışarı. Seni bir daha görmek istemiyorum."

"Evet, öyle bir şey olmayacak." Eğilip omzumu kalçalarına bastırarak onu kaldırdım ve ön kapıyı tekmeleyerek kapattım. Penelope'yi koridorda sürüklerken tek elimle üstümün düğmelerini açıp pantolonumun fermuarını indiriyorum, kaskatı kesiliyor ve sırtıma doğru ne kadar güçlü bir pislik olduğumu mırıldanıyor. Ona ne yapacağımı düşündükçe nabzım kendi kendine atmaya başlıyor.

Ayakkabılarımı çıkarıp onu yatağın ortasına atıyorum ve spor ayakkabılarını, kışına ve kalçalarına güzelce oturan pantolonunu ve ipeksi külotunu çıkarırken o da bir tahta gibi kaskatı ve mümkün olduğunca yardımsız kalmak için elinden geleni yapıyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, kıpırdamayayı reddederken onu üstünden ve askısız sutyeninden çıkarmak daha zor, ama gülene, sonra kaşlarını çatana ve surat asana kadar yanlarını gıdıklayarak bunu başarıyorum. Üstümü çıkardıktan sonra bileklerini yakalıyorum ve kollarını başının üzerine, kalçalarımı da bacaklarının arasına bastırıyorum.

Bağırdığında ona yaklaşıyorum. "Eğer sessiz olamazsan, seni zorlarım anne. Sonya'nın bizi burada birlikte bulmasını istemiyorum."

"Hayır! Seninle bir daha bu oyunu oynamayacağım. Sen dedin ki _"

Penelope sırtıttığımda nefesini içine çekiyor ve tüküremeyeceği kadar derine gömleğini ağzına sokuyor. "Bu daha iyi." Amının ıslak olup olmadığını kontrol etmek için tam iki saniye ayırıyorum ve sıırılsıklam olduğu için zaferle kükremek istiyorum. "Oh, anne, benim için hazırdın."

Zihinsel olarak oyunumuzu oynamak *istese de istemese* de, fiziksel olarak vücudu gemide ve sikimin ilk birkaç santimini içine sokmaya zorluyorum. Tüm uzunluğumla sevişmeyi çok isterdim ama bir gece henüz onu tek seferde tümümü almaya hazırlamak için yeterli değil. Belki birkaç yıl içinde oraya ulaşırız, ama şimdilik, onu incitmemek için daha yavaş bir hız belirliyorum.

İki santim daha almak için kalçalarını yukarı kaldırırken bile başını sallıyor.

"Bana yalan söyleme. Eminim bütün gün üvey oğlunun siki için yanıp tutuşmuşsundur. Babam işten çıkmadan önce eve gidip beni becermek için sabırsızlanıyordun. O eve gelmeden önce içine boşalmam lazım ve bebeğimi içine sokmamı istemiyormuşsun gibi davranmaya devam etmeliyiz."

Penelope'nin gözleri iğrenç sözlerimle kapanıyor ve bacaklarını kaldırıp gidebildikleri kadar etrafıma sarıyor, ayak bileklerini tam olarak bağlayamıyor. Muhteşem, dolgun göğüslerini göğsüme bastırmak için sırtını kavislendiriyor ve ona sikimin bir santimini daha yedirdiğimde kollarını gevşetiyor.

"Evet, işte böyle. Şimdi hissediyorsun. Buraya gizlice girip seni becermemem gerekirken becermemi seviyorsun. Benimle birlikte olmanın ne kadar yanlış olduğunu seviyorsun."

Başını sallıyor, gözlerini kapatıyor ve sonunda tüm uzunluğumu içine sokarken, karnı sikimle şişerken, gömleğimin artık adımı inletmesini istemiyorum. Çok yakında, karnını dolduran tek şey o olmayacak.

"Eğer tişörtünü çıkarırsam, Sonya'nın bizi duymaması için sesini alçaltır mısın?" Başını sallıyor ve ben de dilimi ağzına sokmadan önce tişörtünü çıkarıyorum. Bu sabah yarı uykulu bir halde arkadan sevişirken omzunun üzerinden paylaştığımız tembel öpücüklere hiç benzemiyor.

Penelope, içine girip çıkmaya başladığımda kısa süreliğine teslim oluyor ama sonra başını yana çevirip bacaklarını indiriyor. "Çekil üstümden," diyor sertçe ve ardından çenesini sıkıyor.

Donup kaldım. "Ne? Neden?"

"Çünkü yeterince iyi olmadığımı düşünen biriyle seks yapmak istemiyorum."

"Kahretsin, bunu
unutmuşum." "Ben
unutmadım!"

Bileklerini bırakıyorum, bir kolumu sırtının altından geçiriyorum ve oturmak için manevra yaptıktan sonra onu yukarı ve üstüme çekiyorum ve başlığa yaslanıyorum. Omuzlarımı itmeye çalışırken göğsüme yakın tutmak için iki kolumu da ona dolayarak, "Demek istediğim hiç de bu değildi. Sadece Betsy'nin *senin için* yeterince iyi olmadığını. Yeterince iyi olmadığından değil."

Penelope alt dudağını çiğniyor ve başka tarafa bakıyor. "Bunu mu demek istiyorsun?" diye sorarken sesindeki kararsızlıktan nefret ediyorum.

"Yeterince iyi olmadığını düşünseydim, neden seni bir an önce hamile bırakmaya çalışayım ki?"

Gözlerini benimkilere dikti. "Öyle mi? Bu... bu sadece oyunun bir parçası değil mi?" Kukusu titriyor ve kucağında yavaşça öğütüyor, parmak uçlarını omuzlarımda, boynumda ve saçlarımda gezdiriyor. "Çünkü o kısım... benim için bir oyun değil. Bir bebeği o kadar çok istiyorum ki canım acıyor."

"Bu benim için de bir oyun değil. Yıllardır seni hayal ediyorum. Yıllardır *seni arıyorum* anne. Ve şimdi buradasın ve seninle olmak hayal ettiğimden çok daha güzel. Gelecekteki çocuklarımı taşımak istediğim tek kadın sensin."

"Tam olarak ne zamandır beni hayal ediyorsun? Dur, hayır, buna cevap verme. Bilmek istemiyorum."

Belki bir gün hazır olduğunda ona söylerim. Gençken sırf onu görebilmek için sahte bağış kampanyaları düzenleyip kapısını çaldığımı itiraf edeceğim. Ona bir keresinde babamın beni cırılçıplak ve mastürbasyon yaparken yakaladığını, dürbünümle sokağın onun tarafına bakan yatak odamın penceresinden baktığımı, onu elleri ve dizleri üzerinde bahçesine çiçek ekerken izlediğimi söyleyeceğim. O içeri girdiğinde kendimi geriye atmış, aletimi kapatmıştım. Dürbünü kaptı, baktığım şeye sırtıttı, sonra bana geri fırlattı ve tek kelime etmeden odadan çıktı.

İkisini özel olarak tanıştırmam için uzun bir süre geçmesi gerekecek.

Ayaklarını altına alıp kucağıma çömeldiğinde başımı geriye atıp Penelope'nin yatak başlığının üst metal çubuğuna çarpıyorum. Aletimin üzerinde o kadar sert ve güzel zıplıyor ki içim içime sığmıyor, taşaklarım göz açıp kapayıncaya kadar geriliyor ve onu boşaltmaya hazır hale geliyor. Akıl almaz bir zevkle uzun, ilkel bir hırıltı çıkarıyorum, henüz boşalmamak için orgazmımla savaşıyorum.

"Şşşt, bebeğim. Yakalanacağız," diyor boğucu bir fısıltıyla ve kulak mememi ısırarak.

"Ah, anne." Elimden bir şey gelmiyor. Hemen içine boşaldım, bu kadar çabuk bittiği için hem zevk hem de yenilgiyle inledim. "Kahretsin, özür dilerim," diyorum aşağılanma ve yücelik karışımı bir ifadeyle, bakışlarımı onun muhteşem yüzüne yeniden odaklayabildiğimde.

Penelope dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyor ve sönmekte olan sikimin üzerinde zıplamaya devam ediyor. Daha önce hiç çıkarmadığım bir inleme sesi çıkarıyorum ve Penelope sikimi çok erken hayata döndürmeye çalışırken vücudum titriyor.

Onu durdurmak için kalçalarını kavradım. "Bekle... bekle, anne. Kendime gelmem için bana birkaç dakika ver."

"Ama şimdi istiyorum. Daniel her an eve gelebilir ve benim daha fazlasına ihtiyacım var."

"Daha fazla..."

"Daha fazla döl. Bu gece o uyuduktan sonra odana gizlice girene kadar beni tatmin edecek biraz daha."

"Henüz değil. Yapamam-oh lanet olsun!" Penelope saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve kucağımda öne ve arkaya doğru öğütüyor, kalçalarını daha hızlı ve daha hızlı sarsarken aşırı hassas horoz kafamı sıkılaştıran iç duvarları arasında sıkıştırıyor, aletimin tekrar sertleşmekten başka seçeneği kalmayana kadar. Dayanılmaz acı ve zevk karşısında midem bulanıyor.

Dişlerimi sıkıyorum ve bir elimi karnımızın arasına sokup klitorisiyle oynayarak onu hızla doruğa ulaştırmaya odaklanıyorum, onu çığlık çığlığa bir orgazma ulaştırıyorum ki eğer fantezimi oynamak yerine gerçekten gizlice dolaşıyor olsaydık evdeki herkesi uyarırdı.

Amcığı beni sıkıştırıp bu pozisyonda aletimin canını sıkıtığında, kan dolaşımını tamamen keseceğinden endişelenene kadar salıverildiğimi inliyorum. Penelope parmaklarını gevşetiyor ve göğsüme doğru kaydırarak koyu renkli, kıvrırcık göğüs kıllarımı okşuyor.

"Göğüs kıllarının bu kadar seksi olabileceğini hiç bilmezdim," diyor nefesini tuttuğunda. "Artık tamamen erkeksin, değil mi bebeğim?"

"Evet, beğendin mi?" Gençken diğer çocuklar havuzda ya da soyunma odalarında benimle dalga geçtiklerinde vücut kıllarım konusunda kendimden utanırdım, bu yüzden Penelope'nin bunu takdir etmesine çok sevindim.

"Oh evet. Çok büyük, güçlü ve erkeksi. Oğullarımız sana çekerse ne kadar büyük ve güçlü olacaklarını bir düşünsene."

"Siktir, bu çok ateşli. Ama henüz tekrar yapamam," demek için acele ediyorum, Penelope ağrıyan sikimin etrafında kenetlenmeye ve serbest bırakmaya başladığında.

"Evet, yapabilirsin. Bunu annem için yap."

"Hayır, hayır, hayır-oh tatlı İsa, yapamam," diye sızlanıyorum aletim tekrar şişmeye başladığında. Onu üzerimden çekmek için ellerimi kıcının altına kaydırıyorum ama kollarım gevşeyip yanlarıma düşüyor.

"Hadi bebeğim. Yapabilirsin," diye mırıldanıyor, sonra beni öpüyor.

Görüşümün kenarlarına bir bulanıklık çöküyor ve o metal çubuğu kavradıktan sonra daha büyük bir şevkle dönüp zıplarken ciğerlerime yeterince hava çekemiyor gibiyim, tüm işi o yapıyor, ben ise hırpalanmaktan başka bir şey yapamıyorum.

GörünüŖe göre depoda son bir dölüm kalmıŖ ve onu içimden çıkarır çıkarmaz yana yığılıp bayılıyorum.

Bölüm 8

Jacob

Bir şey hayalarımı gıdıkladığında kendime geliyorum, sonra bileğimi bir şey çekiştirip onları kaşımak için uzanmamı engellediğinde kaşlarımı çatıyorum. Diğer kolumu deniyorum, o da hareketsiz. Bileklerimi Penelope'nin başlığının iki yanına yumuşak, siyah bir iple bağlanmış bulduğumda ilk panik dalgası gözlerimi faltaşı gibi açıyor, kalbim hızla çarpıyor.

Bakışlarımı çıplak, terli vücuduma diktiğimde sarışın bir kafanın yumuşak sikimi aşağı yukarı salladığını görüyorum. Penelope çenesini yukarı kaldırıyor, yatağı sallayıp bileklerimi bağlarından kurtarmaya çalışırken neredeyse manik bir açlıkla beni deliyor. Kızarmış dudaklarını boyayan tükürüğüyle bana bakacak kadar uzun süre gevşek sikimi ağzından çıkarıyor ve sikimden taşaklarıma doğru kayarak onları seğirtiyor.

Şaşkınlıkla, "Beni bağladınız mı?" diye bağırdım.

"Mmhmm," diye mırıldanıyor tekrar aşağı indiğinde aletimin hassas mantar başının etrafında, sertleşmeye başlayana kadar bir golf topunu bahçe hortumundan emmeye çalışır gibi dudaklarını emiyor.

Aklımı başımdan alacak kadar seksi olan bu duygudan uzaklaşmak için yan dönmeye çalışıyorum ve bacaklarımı hareket ettiremediğimde panik bir kez daha pençelerini içime geçiriyor. "Bacaklarımı da mı yatağa bağladın?" Yankılanan cevabı boyum boyunca titreşerek midemin kasılmasına neden oluyor. "Bırak beni anne. Dayanamıyorum," diye yalvarıyorum.

"Evet, yapabilirsin bebeğim."

Taşaklarımı avucunun içinde nazikçe sıktıktan sonra dilini şimdi kaya gibi sert olan şaftımın alt tarafına doğru sürüklüyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve üstüme tırmanıyor, kalçalarımın biniyor ve ucumu girişine bastırıyor. Ağırlığını bırakıyor, gırtlaktan gelen bir iniltiyle hepsini içime alıyor.

Eğer acı alt tarafımı delip geçmeseydi, kucağında yuvarlanırken göğüslerinin sallanıp oynamasını takdir edebilirdim. Sadece tek bir kelime söyleyebiliyorum: "Neden?"

"Çünkü sürekli beni durdurmaya çalıştın." Uzuvarımı yatağının köşelerine bağlayan bağları işaret ediyor. "Meseleyi kendi ellerime almak zorundaydım. Zaman tükeniyor ve dölüne ihtiyacım var. Şimdi."

Penelope'nin topuz yaptığı saçları sayesinde, ağzındaki tükürüğü silip ellerini aşağıya indirerek onlarla oynadığında uçlarında boncuklar oluşan iri, koyu pembe meme uçlarını görmemi engelleyen hiçbir şey yok. Göğüslerini avuçluyor, sıkıyor ve ben bileklerimdeki düğümlerle ciddi bir şekilde mücadele edene, umutsuzca oturup meme uçlarını sulanan ağzımın derinliklerine emmek isteyene kadar titriyor.

Dudaklarımı yaladım. "Bana bir tat ver, anne."

Penelope öne doğru eğiliyor, açısı sıkıma çekiştiriyor, başımı döndürüyor ve bir meme ucunu dudaklarıma sürterek benimle alay ediyor. Ben onu ağzıma alamadan geri çekiliyor ve yanağımı usulca okşuyor, parmak uçları kısa sakalımı tarıyor. Hiç mantıklı değil. Bu sabah işe gitmeden önce sakallarımı kestim ve normalde sakalım *bu* kadar hızlı uzamaz.

"Henüz tadacak bir şey yok," diyor dudak bükerek. Kafam daha da karıştı ve o da bunu gördü. "Hamile kalana kadar tadına bakacak süt olmayacak."

Beynim hiçbir şeye anlam veremeyecek kadar uyuşmuş, çok yorgun. Penelope dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra doğruldu, ellerini göğsüme dayadı ve

Beni tekrar bayıltacak bir güçle beceriyor.

"Daniel şehir dışına çıktı ve Sonya annenin evine geri döndü," diyor gözlerinde bir parıltıyla. "Bu da demek oluyor ki hafta sonu benimsin bebeğim ve bunu en iyi şekilde değerlendirmek niyetindeyim. Onlar dönene kadar hamile olacağım kesin. Ve doğurduğumda..."

Beynim sonunda onun ne dediğini anlıyor. "Sütün olacak. Anne sütü."

"Evet! Ve sonra sana bir tat vereceğim."

İşte, ağzım bir kez daha sulanıyor, göğüslerinin yaşamı destekleyen anne sütüyle büyüdüğünü, bebeğimizi ve beni beslemeye hazır olduğunu hayal ediyorum.

Gözlerimi pencereye, açık panjurların arasından sızan loş ışığa, sonra da dijital saatine dikerek, cevaptan biraz korkarak soruyorum: "Bugün günlerden ne?"

"Bugün Cumartesi gecesi. Uzun zamandır dışarıdasın. Ama aletin hala çalışıyor, yani..." Bunun üzerine yanağının içini çiğniyor.

"Bütün *gün* dışarıda mıydım?"

"Ara sıra."

"İmkânı yok... Tanrım, altımı mı ıslattım" - ürperiyorum - "altımı mı ıslattım?"

"Hayır, hayır, sana yardım ettim sayılır."

Bu sefer, tuvaleti kullanmama *nasıl* yardım ettiğini sormak için cevaptan çok korkuyorum.

"Ama sorun değil! Seninle ilgilenmeyi seviyorum bebeğim." Başıyla komodini işaret ediyor, saatinin yanında boş bir tabak ve içinde pipet olan yarısı dolu bir bardak su var. Yarı bilinçli halimde beni beslemiş olmalı ve ben bunu hiç hatırlamıyorum. Onun benimle bu şekilde ilgilenmesi inanılmaz derecede seksi, her ne kadar sikimi kaldırmak için yapmaya hazır olduğu aşırılıklardan dehşete düşsem de.

Dişlerimi gıcırdatıyorum, çenem o kadar sert sıkılıyor ki azı dişimi kıracağımdan endişeleniyorum, sonunda beni bir orgazm daha yaşamaya zorladığında vücudum şiddetle titriyor. Kelimenin tam anlamıyla serbest bırakıldığımı haykırırken gözlerimin köşelerinden birkaç damla yaş süzülüyor, taşaklarımdan sıkmak için nasıl bir damla bile spermim kaldığına dair hiçbir fikrim yok.

Penelope inlemeye devam ediyor, o da boşalana kadar klitorisini çalıştırıyor, amı etrafımda titreşirken beni daha çok ağlatıyor. Kendinden memnun, titreyerek su bardağını önce dudaklarıma, sonra kendi dudaklarına götürüyor ve üzerime uzanıyor, ulaşabildiği her yerimi okşuyor, onun için ne kadar iyi olduğumu mırıldanıyor. Bana karşı ne kadar iyi olmayı planladığını. Ve bir kez daha, ondan çok korkuyorum. Bu biraz daha devam ederse aletimi kırabilir ya da derisini yüzebilir.

Boynumdan dudaklarıma doğru öpüyor. "Seni soyduğumda sırtındaki Özgürlük Heykeli dövmesini gördüm. Tarih meraklısı olduğun için mi yaptırdın yoksa...?"

"Çünkü çoğunlukla bakırdan yapılmış." Bir vuruş geçer. "Kuruşlar gibi."

"Bazen insanlar bana Penelope yerine Penny diyor."

"Biliyorum."

Dövmeyi onun için yaptırdığımı anlayarak mırıldanıyor. Ona olan takıntımдан iğrenmek yerine bana hülyalı bir gülümseme veriyor, sonra ikimiz de yeniden nefessiz kalana kadar beni öpüyor. Belki o da benim ona takıntılı olduğum kadar bana takıntılı hale geliyordur - hatta onu uzaklaştıramayayım diye beni yatağına bağlamak istiyorsa muhtemelen daha da fazla.

Penelope'nin gözleri kapanıyor ve başını omzuma koyuyor. Saate bakıyorum, bileklerimdeki düğümleri onu sarsmadan ve uyandırmadan gevşetmeye çalışmadan önce uykuya dalmasını bekliyorum. Çok uzun sürmüyor.

-Ne de olsa bir izciydim, bu yüzden düğüm atmayı iyi bilirim. Kollarım serbest kaldığında, Penelope'yi santim santim

beni sırt üstü yatırıyor, sikimi içinden çıkardığımda tıslıyor ve sonra ayak bileklerimin etrafındaki düğümlerle uğraşıyor.

Ayaklarım uyuşuyor, ayağa kalkmaya çalıştığımda bacaklarım dengesizleşiyor ve sessiz bir gümbürtüyle halının üzerine dizlerimin üzerine düşüyorum. Kalbim adrenaline çarpıyor, kıyafetlerimi kapıyorum, parmak uçlarımla yatak odasından çıkıyorum ve pantolonumun cebinden anahtarlarımı çıkarıyorum. Pantolonumun fermuarını çekmenin baskısına dayanamayacağımı bildiğimden, aletim bu kadar hamken giyinmeye zahmet etmiyorum.

Dışarı çıkmadan önce durup ön kapının yanında asılı duran küçük anahtarlığa bakıyorum. Penelope'nin ev anahtarlarının yanındaki halkalarda iki tek anahtar var ve hangisinin ön kapıda çalıştığını görmek için onları test ediyorum. Bingo. İkincisi yedek ve onu da anahtarlığıma geçiriyorum, böylece arkamdan kilitleyebiliyorum.

Dışarısı tamamen karanlık, bu da bana Penelope'nin bahçesinden çıplak halimle görünmeden geçip arabama atlamam için gereken örtüyü sağlıyor. Garaj yolundan geri geri gidip mahalleden hızla çıkmadan önce küçük evine son bir kez bakıyorum.

Penelope artık nerede yaşadığını biliyor, bu yüzden uyandıktan sonra kapıma gelip beni bulamayacağından ve cevaplar isteyeceğinden biraz endişeliyim ama onu içeri almayacağım. Kıvrımlı, doğurgan vücuduyla beni baştan çıkarmasına ve beni tekrar bağlayıp kullanmasına fırsat vermeyeceğim. Yüzlerce başka sakini olan geniş bir apartman kompleksinde yaşadığım göz önüne alındığında, biri beni görüp polisi aramadan eve gitmemin hiçbir yolu olmadığı için isteksizce kıyafetlerimi giyiyorum.

Fermuarımı yukarı çekmeye çalışırken neredeyse bayılıyordum, bu yüzden gömleğimi, açıklıktan acınacak bir şekilde sarkık sallanan aletimin üzerinde kıvrılmadan bıraktım

Pantolonumdan.

Buruşuk halime birkaç meraklı bakışla karşılaşıyorum ve

bileklerimdeki kırmızı bağ izlerini gizlemek için kelepçelerimi aşağı çekiyorum. Her adımda yüzümü buruşturarak merdivenlerden üçüncü kata çıkıyorum.

Ter, seks ve korku koktuğumdan emin olarak asansördeki herkesten kaçıyorum. Eve döndüğümde soyunuyorum ve şimdi ne yapacağıma dair hiçbir fikrim olmadan kucağında bir torba buzla yatağa yığılıyorum.

Hayallerimdeki kadının aklını kaçırmış olduğu çok açıktı; bunu öngörmemiştim ama öngörmeliydim. Fantezilerimi açığa vurduğumda bana hiç geri adım atmadı ve o uyurken kendimi amına sokmaya zorladığımda gıkını bile çıkarmadı. Bu benim ikinci ipucum olmalıydı. İlki, yıllar sonra ilk kez birbirimizi gördükten birkaç saat sonra barda bana karşı ne kadar açık olduğuydu. Ne olduğunu hiç anlamamışım: O da benim kadar deli.

Bölüm 9

Penelope

Bütün gün tırnaklarımı yedikten sonra kapıyı yarılamıştım ki artık bir arabam olmadığını hatırladım. Jacob gece ben uyurken, gelecekteki çocuklarımızın neye benzeyeceğini hayal ederek gizlice dışarı çıkmış.

Bir gecede, benim şerefime sırtına ensesinden omurgasının dibine kadar uzanan Özgürlük Heykeli dövmesi yaptıran adamın saplantısını bir şekilde bastırdım. Bir not bile bırakmadan onu kovdum - sanırım benimle olmanın gerçekliği onun fantezisini karşılayamadı.

Lanet olsun.

Telefon numarası bile bende yok, bu yüzden arayıp bana bir şans daha vermesi için yalvaramam ve bunu yapabilecek aklıma gelen tek kişi Bay Garnet. Neredeyse onu arayıp isteyecek kadar çaresizim ama yarın okulda Jacob'la konuşmayı beklemek yerine neden tam şu anda buna ihtiyacım olduğuna dair makul bir mazeret bulamıyorum.

Ama onu şimdi görmem *gerek*. Davranışlarım için özür dilemeliyim. Ona sadece... sadece tüm bunların hayaliyle aklımı kaybettiğimi ve anne olma hayalimi gerçekleştirmeye ne kadar yakın olduğumu söyleyin. Ona, bunca yıl çok fazla fedakarlık yaptıktan sonra tek bir saniyenin bile boşa geçmesine izin veremeyeceğimi açıklayın. Belki de ben

Hatta yarın normal hayatımıza dönmeden önce onu bir kez daha ayartabilirim.

Sonunda cesaretimi toplayıp Jacob'ın dairesine gitmek için Uber uygulamasına tıklıyorum ve ücreti görünce irkiliyorum. Bu gece şehirde bir tür büyük etkinlik var, bu yüzden ek fiyatlandırma aylık bütçeme bir darbe vuruyor. Bu, hamileliğim ve doğumum için ihtiyaç duyacağım her şeye uyacak şekilde ayarlamam gerektiğini hatırlatıyor. Aslında bunu düşünmek bile heyecan verici.

Siyah taytımı ve büyük boy beyaz tişörtümü çıkarıp, altımda hiçbir şey olmadan belimden dışarı taşan kırmızı bir kokteyl elbisesi giymek için içeri koşuyorum. Özel bir gün için sakladığım altın rengi topuklu ayakkabılarımın daha da seksi olanlarını ayağıma geçiriyorum - umarım beni *becerin*, *beni üretin* diye bağırır ve Jacob'ın *beni* affetmesini sağlar.

Tanrım, gerçekten kendimi kaybettim ama giyindikten sonra beni kimse durduramaz.

Elbette, Uber şoförümün Bay Andrews-Jim olduğu ortaya çıktığında, çok sıradan olduğu için ona bu şekilde hitap etmeyi reddetsem de, bu sadece uygun bir durum. *Cidden, Tanrım, neden? Neden, neden, neden bana bunu yapıyorsun? Bunu hak edecek ne yaptım ben?* Doğru ya. Bir adamı yatağıma bağladım ve açık rızası olmadan canı çıkana kadar becerdim. Evet, bunu hak ettim.

Eğer Bay Andrews onlarca yıl öğretmenlik yaptıktan sonra ikinci bir işte çalışıyorsa, önümüzdeki yıllarda düşündüğümde daha da dar bir bütçeyle çalışmak zorunda kalacağım.

Bay Andrews'un gri sedanına sinen mentollü ağır kesici krem kokusundan kaynaklanan migren ağrısını savuşturmak için ağzımdan nefes alıp verirken, dikiz aynasından onunla göz göze gelmekten kaçınıyorum. Arabasının arkasında olmak sinir bozucu, sanki beni içeri çeken bir fidyeci gibi - ama beni şekerle ya da köpek yavrusuyla değil, Jacob'ın sikiyle cezbediyor.

Gariptir ki, Bay Andrews evimden uzaklaşmadan önce nefesinin altında bir şeyler mırıldandıktan sonra yol

boyunca bana tek kelime etmedi. Eminim ki

Bana yine *hızlı* dedi ama neyse. Çevremden, parmak eklemleri kemikli ve beyaz olana kadar direksiyonu sıkıca kavradığını, Jacob'ın apartman kompleksinin önünde frene basana kadar arabayı virajlarda salladığını görüyorum.

Bay Andrews'un bir sonraki yolcusunu almasını umduğum gibi hızla uzaklaşmak yerine kaldırımda rölantide durması, ensemdeki küçük tüylerin tedirginlikle diken diken olmasına neden olduğundan, vedalaşmadan cam lobiye doğru acele ediyorum, kış yanaklarımı zıplamasınlar diye sıkıyorum. İçeri girdiğimde adımlarımı yavaşlatıyorum, yanaklarımı gevşetiyorum ve süslü resepsiyon masasına yaklaşırken kalçalarımın bir salıncak ekliyorum.

Yirmili yaşlarında, kıvrırcık kızıl saçlı, bir beden büyük siyah takım elbiseli genç bir adam, yıkamaya ihtiyacı olan saçlarımı omzuma atıp mermer tezgâhın üzerine eğildiğimde ve daha fazla göğüs dekoltesi göstermek için kollarımı göğüslerime bastırdığımda gözle görülür bir şekilde yutkunuyor. İğrenç değil de cilveli görünmesini umduğum bir ifadeyle, "Merhaba. Acaba beni Jacob Prudencio'nun dairesine yönlendirebilir misiniz? Hangi dairede olduğunu unuttum. Aptal sarışın anı." Ona kıkırdıyor ve göğüslerimi sallıyorum.

Sıksa parmakları çoktan klavyesinin üzerinde uçuşmaya başlamıştı bile, göğüslerime bakıyor, kısık gözlerinin elbisemin kumaşını görmesini istiyordu. "312 numaralı dairede," diyor sesinde bir çatlakla.

Doğruluyorum. "Vay canına. Tamam. Bu gerçekten işe yaradı."

Gözleri dehşete düşmüş bir ifadeyle ilk kez benimkilerle buluşuyor. "Bunu yapmamalıydım. Politika durumları... siktir."

Onun için biraz üzüldüğümü ve patronu öğrenirse işini kaybetme ihtimalinin çok yüksek olduğunu hissederek tezgâhın karşısına uzanıp kolunun üst kısmını okşuyorum. "Hayır, hayır, sorun değil. Bu bizim küçük sırrımız olacak."

Hızla başını sallıyor. "Küçük sırrımız," diye fısıldıyor, gözleri bir kez daha göğüslerime dalıyor.

Sonra kenara çekilip asansörlere doğru koşuyorum ve benden önce asansöre ulaşan beyaz kabarık saçlı yaşlı kadını iterek geçiyorum. Z kuşağının büyüklerine saygı duymadığına dair mırıldanarak oflayıp puflayıp çenesini yukarı kaldırdığında, onaylamayan kaşlarını çatma konusunda Bay Andrews'a taş çıkartabilirdi.

"Aman Tanrım, Z kuşağından biri olacak kadar genç göründüğümü mü düşünüyorsun? Bu çok tatlı."

"Bu bir iltifat değildi," diye kestirip attı.

Asansör çaldığında omzumun üzerinden "Yine de teşekkürler," diye atılıyorum. Altın rengi Fleur-de-Lis desenli pelüş krem halının üzerine çıkıyorum ve Jacob'inkini bulana kadar her birimin önünden hızla geçiyorum. Kafamdaki sesin bana sakın olmamı söylemesine aldırmadan onun devasa, pırıl pırıl ahşap kapısına vurup vurup vururken damarlarımda bir heyecan dolaşıyor.

Diğer taraftan ağır bir gümbürtü geliyor ve ben genişçe gülümseyerek gözetleme deliğine bakıyorum, belki izliyordur diye göğsümü dışarı çıkarıyorum. Jacob kapıyı açmayınca gülümsemem bozuluyor ve kapıyı iki kez daha çalıyorum. "Jacob. Benim... Penelope."

"Git buradan," diye inliyor.

"Lütfen beni içeri alın." Yalnız olduğumdan emin olmak için sağıma soluma bakıyorum, gözetleme deliğiyle yüzleşiyorum ve sütyensiz göğsümü örten elbisemin V kısmıyla yavaşça oynuyorum. Sol göğsümü ortaya çıkarana kadar kumaşın bir tarafını çekiştiriyorum, sonra sert meme ucumu çimdikliyorum. Daha önce toplum içinde hiç bu kadar cüretkâr bir şey yapmamıştım ve amım daha da ıslanıyor, üst baldırlarım kayganlaşıyor. "Lütfen bebeğim. Annenin özür dilemesi gerek."

Ağır bir gümbürtü daha geliyor ve alnını yan tarafındaki kapıya vurduğunu hayal ediyorum. Beklediğim tepki tam olarak bu değildi. "Evine dön Penelope."

"Beni gerçekten içeri almayacak mısın?" Gözyaşları

görüşümü bulanıklaştırıyor ve bakışlarımı özel günlerde
giydiğim topuklu ayakkabılarıma

reddedildiğim için aşağılanmış bir halde göğsümü elbisemin içine sokarken bana yardım etmek için hiçbir şey yapmadılar. "Özür dilerim," diyorum boğazımdaki yumrunun arasından, midem gerçekten delirdiğimin farkına vararak dibe vuruyor. Ona yaptıklarımın sonra Jacob'ın benimle bir şeyler yapmak istediğini düşünmek bebek yapma maceramda kesinlikle delilikti.

Kapıya her vuruşunda geri adım atıyorum ve sonunda gözyaşlarımın düşmesine izin vererek arkamı dönüyorum. Aptal, deli ve çaresiz - işte ben buyum - en kötü kombinasyon.

"İyi misiniz hanımefendi?" Resepsiyondaki genç adam soruyor, yüz ifadesi beni tekrar gördüğüne sevinmek ile bariz sıkıntım karşısında sempati duymak arasında gidip geliyor. *Hanımefendi*. Kendi kuşağına aitmişim gibi görünmediğimi bilen tek kişi o. *Ugh*.

"Evet. Teşekkürler." Ona küçük bir el sallıyorum ve Bay Andrews'un gittiğini görüp rahatlayarak dışarıdaki cam kapıyı itiyorum, sonra yakındaki bir bankta Uber sürücüsünün beni eve götürmesini bekliyorum. Bu kez şoförüm benim yaşlarımda bir kadın ve devasa SUV'sinin arkasında iki araba koltuğu bağlı olduğu için ön yolcu koltuğuna oturuyorum.

Bebekle ilgili her şeyden ve evde kalan bir anne olmaktan, sürekli artan mama maliyetleri nedeniyle ek bir iş yapmaktan bahsediyor. Yol boyunca konuşmayı sürdürürken tek kelime etmem gerekmiyor, sokağıma dönene kadar kucağındaki kocaman, parlak pembe bardaktan tehlikeli miktarda olduğundan şüphelendiğim kafeini sürekli yudumluyor.

İlk kez nefes alıyormuş gibi görünerek bana bir soru soruyor ve cevap vermem için bana alan bırakıyor. "Peki, kendi çocuğun var mı?"

"Hayır," diye cevap veriyorum sefilce, içim kan ağlarken başımı ellerimin arasına alıyorum. Ben cipinden iner inmez araba yolumdan yeterince hızlı geri geri çıkamıyor. Kalbim

karanlık, sessiz evime adım attığımda daha da batıyor. Jacob yok. Bebek yok. Ve akıl sağlığımdan geriye kalan sadece kırıntılar.

Jacob

Geleceğimizin genç beyinlerini şekillendiren bir meslek öğretmeni olarak ilk günüm ancak lanet olası bir tren kazası olarak tanımlanabilir. Ders programını yetiştirmeye çalışıyorum, öğrenciler bana şüpheli ve endişeli bakışlar atıyor. Hatta biri bana hemşireyi çağırması gerekip gerekmediğini soruyor çünkü sandalyemde her kayışımda hava emmeye ve yüzümü buruşturmaya devam ediyorum, kafeteryadan aşırđığım bir torba taze buzu öğrencilerin göremeyeceği şekilde masanın altında kasıklarına bastırıyorum.

Penelope ne pahasına olursa olsun benden uzak duruyor, benim de ona yaptığım gibi. Evinden gizlice kaçtığımda onu incittiğimi biliyorum ve sonra daireme gelip onu domaltıp çiftleştirmemi bekleyen doğurgan bir tanrıça gibi görüldüğünde kapımı açmayı reddettim. Ama kalbim bana yalvarsa da onu içeri alamadım. Ona bunun *nedenini* açıklayamıyorum bile çünkü koridorda ona bir anlık bakışım bile sahip olduğum en bol pantolonun içinde sikimin sertleşmesine neden oluyor ki bu bir- etrafım öğrencilerle çevrili olduğu için iğrenç bir şey ve muhtemelen beni hapse attırır, bir sapık olarak resmedilmeme neden olur. Ve ikincisi, olağanüstü acı verici. Fermuarımın her dokunuşu beni dışarı çıkarmak ve dizlerimin üstüne çöktürmekle tehdit ediyor.

Bu yüzden son zil çaldığında sınıfımdan çıkıyorum, kalabalık koridorlarda ilerlerken hem öğrencileri hem de öğretmenleri görmezden geliyorum. Okulun cam kapıları açılmadan önce yansımasında Penelope'nin üzgün ifadesini

yakaladığında ölmek istiyorum.
Özür dilerim, anne.

* * *

Ertesi gün Penelope taktik değiştirdi. Öğretmenler odasında toz kremayı karıştırırken sabah kahvemden başımı kaldırıyorum ve kendimi onunla yalnız buluyorum. Üzerinde dar, kırmızı düğmeli bir bluz ve geçen hafta giydiği kalçalarını saran siyah etek var. Topuklu ayakkabılarını atmış, yerine en az onun kadar seksi bir çift parlak kırmızı sandalet giymiş. Önünde diz çöküp sandaletleri ayağından çıkarmak, beyaz ojeli sevimli ayak parmaklarından dölleriyle dolmak için yalvaran amına kadar öpmek istiyorum.

Aletim canlanırken bir tıslama sesini tutuyorum, ama bluzunun üst iki düğmesini açıp yüzümü gömmek istediğim göğüslerini kabartan beyaz sütyeninin bir parçasını ortaya çıkarınca bırakıyorum. Öne doğru koşuyor ve düz sandaletleriyle daha da kısa olduğu için göğsünü karnıma bastırıyor.

"Merhaba bebeğim. Annen seni özledi." Orman yeşili üstümden meme ucuma hafifçe dokunuyor ve ilk iki parmağını yanımdan aşağıya, sikime doğru gezdiriyor.

Tam ona ulaşmadan önce geri sıçrayıp etrafından dolaniyorum ve öğrenciler gelmeden sırama oturmak için aceleyle sınıfıma gidiyorum. Penelope yanımda olmadan uyuyamadığım için kahvemi bıraktığım için kendime lanet ediyorum, sonra kafeteryadan bir torba buz almayı unuttuğum için tekrar lanet ediyorum.

Penelope'nin son derece baştan çıkarıcı sözlerini zihnimden atmak için çok çalışıyorum ve ilk zil çalmadan hemen önce sertleşmiş aletim sönene kadar ABD başkanlarının listesini önce kronolojik sırayla, sonra alfabetik olarak okuyorum. Ondan sonra, ne zaman okusam okuyacak başka önemli şahsiyetlerin listelerini buluyorum.

Sözcüklerime takılmadan derslerimi geçebilecek kadar işlevsel olana kadar onu düşüneceğim.

Bölüm 10

Penelope

Pazartesi sabahı evden dışarı adımımı attığımda beni işe götürmek üzere bekleyen ve parası ödenmiş bir Uber bulduğumda içimde kabaran umut, Jacob'ın geldiğini fark ettikten sonra kaçmasıyla tamamen yok oldu. Jacob okula gidip gelirken parasını ödemek için beni arabadan indirdiği için yeterince kötü hissediyor olabilir, ama görünüşe göre ona on adım yaklaşmama izin verecek kadar kötü hissetmiyordu.

Salı günü onu baştan çıkarma girişimim hem gülünç hem de acınasıydı ve Çarşamba günü yarı düzgün görünen kıyafetler seçme zahmetine girmeyi bıraktım. Bir anlamı yok. Ben bittim. Çocukların dediği gibi piştim. Jacob'ın beni istemediği gerçeği sonunda kafama dank etti ve yakışıklı, iri yarı varlığı koridorda yanımdan geçerken ona doğru bakmıyorum bile.

Şu an için umabileceğim en iyi şey, kırk sekiz saatlik kaçamağımızın pozitif bir hamilelik testine yol açması. Eğer hamile kalırsam, Jacob ne isterse kabul edeceğim, buna bebeği üçüncü bir tarafa vermek de dahil, böylece yüz yüze konuşmak zorunda kalmadan çocuğumuza birlikte ebeveynlik yapabiliriz, eğer tercih ettiği buysa. Onu suçlamam ya da daha fazlası için baskı yapmam.

Eğer, yıkıcı bir şekilde, regl olursam, o zaman nihayet kendimi flört sahnesine geri koyacağım, ne kadar iç karartıcı olsa da, ve en kısa zamanda beni hamile bırakmaya istekli birini bulacağım.

Mümkün. Kusmamak için gözlerimi kapatmam ve yanımdaki kişi Jacob'mış gibi davranmam gerekecek ama bunun için ne gerekiyorsa yapacağım.

* * *

Sandra bir ana tavuk gibi etrafımda dolanıyor, Jacob ve neden son üç gündür yataktan yeni kalkmış gibi giyindiğim hakkında sorular soruyor. Eninde sonunda ona tüm kirli hikâyeyi anlatacağımı bilerek onu geçiştiriyorum ama şimdilik bunu yapmak için yeterli enerjiyi toplayamıyorum. Öğretmenlik kariyerimin en kötü haftasından sonra yapabileceğim tek şey, bütün bir hafta sonu boyunca kimseyi görmek zorunda olmadığım için şükretmek.

Cuma gecem yatakta uzanıp kendime acımdan ve bir kavanoz maraschino kirazına boğulmaktan ibaretken beynim havadaki narenciye ve sandal ağacı kokularını çağrıştırarak bana daha fazla eziyet ediyor. Dizüstü bilgisayarımda *Bridgerton*'ın en sevdiğim bölümlerini art arda izliyorum ve erkek aşk karakterleri sevdikleri kadınları her uzaklaştırdığında hüngür hüngür ağlıyorum. *Şanslı* Penelope'nin sezonunun mutlu sonla bitmesinin ardından özellikle acımasız bir ağlama seansından sonra, gözlerimi kapatıyorum ve yarım saniyeliğine onun yerindeymişim ve Jacob da Colin'in yerindeymiş gibi davranıyorum.

Artık vişne kalmamış meyve suyu kavanozumu yanlışlıkla göğsüme döktükten sonra yatak odasını sürünerek geçip duşa giremeyecek kadar güçsüzüm. Sekiz dolarlık ıslak Walmart moo-moo'mu çıkarıp yapışkan, tatlı maddeyi elimden geldiğince sildikten sonra yatağın kenarına fırlatıyorum, sonra da mutlulukla içeri süzülen ağır karanlığın beni altına çekmesine izin veriyorum.

Jacob

Karanlık banyoda çömelmiş vaziyette, aralık kapıdan bakarken, Penelope'nin çıplak, pembe uçlu memelerinin suyunu yalamak için ağzım sulanıyor. Bir saat önce mutfakta kirazlarının yanına çikolata ararken içine karıştırdığım uyku hapının ezilmiş yarısını koyduğum su bardağından aldığı her yudumda daha da uyuşuyor.

İşten sonra Uber'i onu bırakmadan önce Penelope'nin evine varmak zamana karşı bir yarıştı. Köşeye park ettim ve yedek anahtarımı kullanarak evine girdim, sonra yatak odasında bana kullandığı ipleri aradım. Dolabının en üst rafında bulduğum seks oyuncakları hazinesi beklemediğim bir talih kuşuydu ve onlar için büyük planlarım var.

Sevimli, pembe flamingo geceliğini attıktan birkaç dakika sonra Penelope yatağının ortasında bayıldı, kurumuş gözyaşları şiş yanaklarından aşağı süzülüyordu. Banyodan çıkıp, damarlarımdaki sıcak kanla hızlıca kıyafetlerimi çıkarıyorum ve yumuşak ipi çözüyorum. Gevşek bileklerinden birini başucunun köşesine, sonra da diğerini sabitledikten sonra, çikolatalı şeker paketlerini atıyorum ve dizüstü bilgisayarını kapatıp komodinin üzerine koyuyorum, ardından yorganını çekip çıkarıyorum, katlayıp bir kenara koyuyorum çünkü işler çok ama çok karışmak üzere.

Penelope, beyaz külotunu bacaklarından aşağı indirdiğimde başını bir o yana bir bu yana çeviriyor, sonra yanına dönmeden önce yerdeki pantolonumun cebine sokuyor. Bana yaptığı gibi ayak bileklerini yatağın ayak ucundaki köşelere bağlamak yerine, ipleri dizlerinin arkasından geçirip düğümlüyorum, böylece omuzlarına doğru bastırılıyor ve hiç gevşemeden dışarı çıkıyor, amı açıkta ve ziyafete hazır.

Yatağın üzerine diz çöküyorum, oyuncak kutusunu kalçasının yanına bırakıyorum ve memelerindeki vişne suyunun her damlasını yalayarak amına doğru ilerliyorum. Karnımın üzerine uzanarak ellerimi muhteşem kıcının altından geçirip memelerini sıkıyorum, sonra da hayatımın geri kalanını tapınarak geçirmeyi planladığım amcığına dilimi sokabildiğim kadar sokuyorum. İpeksi etinin ilk tadıyla gözlerim yuvalarından fırlıyor ve onun tadına daha fazla hasret, çılgın bir canavara dönüşüyorum. Penelope uykusunda kıvranıp ipleri çekiştirene kadar onu delikten klitorise kadar yalıyor, emiyor ve tekrar kısıtıyorum.

İkinci en yüksek ayara getirilmiş mor titreşimli dildoyu ıslak amına soktuğumda ve klitorisini elimden geldiğince kuvvetle emdiğimde nihayet orgazm oluyor, kendi zevk çığlıkları onu kimyasal olarak uyarılmış uykusunun derinliklerinden koparıyor. Yapay penisi daha da sokup en yüksek ayara getirdiğimde, ona bir an bile ara vermeden, kapüşonlu ela gözlerinin görüntüsüyle ödüllendirilmekle kalmıyorum, aynı zamanda onu ikinci bir doruğa çıkardığımda fişkırması ve boğuk bir çığlık atmasıyla da ödüllendiriliyorum.

"Vay anasını. Bunu yapabileceğini biliyor muydun anne?"

Penelope'nin yapabildiği tek şey kırık bir şekilde hıçkırmak ve dildoyu içine ve dışına pompalamaya başladığımda durmam için yalvarmak ve ona sonsuz zevkle işkence etmek olduğu için bir cevap beklemiyorum. Uzun, eşit vuruşlar ve doğru açıyı yakalayana kadar bileğimi bükmem, bu sefer o kadar olmasa da tekrar fişkırmasını sağlıyor. Kalçalarını geri çekmeye çalışırken karın kasları kasılıyor ve kramp giriyor, bacaklarını kapatamıyor. Klitorisine ikinci, daha küçük bir vibratör bastırdığımda onu pozisyonuna bağlayan iplerle savaşıyor, gözleri geri dönene kadar yapay penisin içine girip çıkmaya devam ediyor ve başka bir çığlık orgazmından sonra bilincini kaybediyor.

Muhteşem bir sahne, koyu bir döl, fişkırma ve tükürük birikintisi kıcının altında birikiyor, aksi halde onu ıslatıyor

Beyaz arşıaflar. O kış için planlarım var. Ama önce suya ihtiyacı var, ilaçlı olanlardan değil. İyileşmiş, sertleşmiş aletim mutfğa gidip gelirken bacaklarımın arasında kurşun bir boru gibi sallanıyor ve Penelope'nin yanına döndüğümde boşalmamak ve yüzüne ya da göğüslerine harcamamak için onu yumrukluyorum.

Onu tam olarak bıraktığım pozisyonda yayıldığını görmek kan dolaşımda güç dalgalanmaları yaratıyor ve zihnimin gözünde yeni bir fantezi ortaya çıkıyor - Penelope'yi saatlerce amcığında boşalması için gereken seviyenin hemen altına ayarlanmış bir vibratörle bağı bırakmak, karanlıkta yatak odasına gizlice girip sikimi içine sokana kadar onu arzuyla çıldırtmak ve sonunda ona arzuladığı serbest bırakmayı vermek.

Her şeyin zamanı var.

Taze, bozulmamış su bardağını Penelope'nin ayrık dudaklarına götürüyorum, pipeti dudaklarının arasına yerleştiriyorum ve uzun kirpikleri dalgalanana kadar yanağını gıdıklıyorum. "İç bakalım."

"J-Jacob?" Sesi cızırtılı ve yudumlar arasında kelimeyi zar zor oluşturabiliyor.

"Mmhmm."

"Neden?" Sadece bir nefeslik ses.

Suyu yutarken boğazının hareketini izlerken, gelecekte dölleriimi yuttuğunu hayal ederek yavaş bir sırtış kulaktan kulağa yayılıyor. "İntikam, Penelope."

Bölüm 11

Penelope

Jacob su bardağını komodinin üzerine koyup bağlı, titreyen bacaklarımın arasına dizlerinin üzerine oturduğunda kalbim göğsümde güm güm atıyor. Kaslarım Jacob beni defalarca cezalandırıcı bir orgazma ulaştırdığı için sıvılaşmış gibi hissediyor ve gözlerindeki karanlık bakış ve daha fazla intikam vaadi karşısında dehşet içinde titremekten başka bir şey yapamıyorum. Vücuduma istediği her şeyi yapabilir ve ben onu durdurmak için tamamen güçsüzüm.

Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Jacob beni reddettiğinden beri her gece özlediğim kalın, ağır sikini okşuyor, şişmiş ucunda iri bir pre-cum damlası kabarıyor. Bir maraschino şarabının suyunu emer gibi emmek, sonra da dilimi kiraz sapı gibi sikinin etrafında döndürmek istiyorum. Sanki düşüncelerimi duyuyormuş gibi, spermlerini parmak uçlarında topluyor ve dudaklarımın üzerinde gezdiriyor.

İnlediğimde homurdanıyor ve tadını daha fazla aramak için hepsini yalıyor, sonra bana söylediğinde eline tükürüyor. Islak avucunu aşağı yukarı sürükleyerek aletini kayganlaştırırken, iri, fıçı gibi göğsü kabarırken amımın ıslanmasını ve onu beklememi yarı kapalı gözlerle izliyorum.

"Bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?" Beni tekrar altına çekmekle tehdit eden doğal olmayan uyuşuklukla savaşıırken kaşlarım çatılıyor, zihnim normal hızının yarısı kadar çalışıyor. "Beni kaç kez becerdiğini hatırlıyor musun?"

Aletim düşecekmiş gibi hissedene kadar bilinçsizce mi? Çünkü ben bilmiyorum. Beni kaç kez aldığına dair hiçbir fikrim yok. Ellerim bağlı ve çaresizken beni içine boşalttın."

"Oh. Um..." Yanağımın içini ısıırıyorum. Burası özür dilemem gereken kısım, ama bunu yapacak tutarlılığı henüz oluşturmamıyorum.

"Ereksiyon olmadan sana bakamazdım ve bu o kadar acı vericiydi ki beni öldüreceğini sandım."

Sonunda anlayış doğuyor, acı çektiğim umutsuzluğun kalın sisi arasından umut yükseliyor. "Bu yüzden mi dairene girmeme izin vermedin? Ve bu yüzden mi okulda benden kaçıyordun?"

"Evet," diye ısırdı. "Seni bu kadar erken tekrar becerirsem aletimin kalıcı olarak şeklinin bozulacağından korktum."

"Yani benden nefret etmiyor musun? Pislik olduğumu, deli olduğumu ya da-"

"Hayır, sen kesin olarak delisin." Umudum yıkıldı ve yandı. "Tıpkı benim gibi, anne." Bununla birlikte karnım çılgınca çırpınıyor ve Jacob üstüme tırmanıyor, sonra dirseklerini uzanmış kollarımın iki yanına dayıyor. Neredeyse öpecek kadar yaklaşmışken hınzır bir sesle, "Üvey oğlunun sikini alacaksın ve sana verdiğim her damla döl için bana teşekkür edeceksin anne," diyor.

Sikinin tüm uzunluğunu kabaca içime sokuyor, ciğerlerimdeki havayı dışarı atıyor ve şüphesiz serviksime zedeliyor. Beni yapay penisle hazırladığı için kutsal olan her şeye şükürler olsun, yoksa beni parçalayacaktı.

Boğulmak üzereyken başım su yüzeyine çıkmış gibi nefes nefese kaldıktan sonra kendime geliyorum: "Teşekkür ederim bebeğim. Anneme geri döndüğün için teşekkür ederim. Seni çok özledim." Eğer daha fazla gözyaşım kalmış olsaydı, coşkuyla özgürce akarlardı.

Jacob cam gibi gözlerle yemin ediyor: "Her zaman sana geri döneceğim anne." Dudaklarımı dudaklarıyla eziyor ve dilini ağzıma sokuyor, tadı dün gece yaptığım ve mutfak tezgahındaki kurabiye kavanozuna bıraktığım şekerli kurabiyeler gibi. "Bu hayatın bir dakikasını daha sensiz yaşamayacağım" diyecek kadar geri çekiliyor. Beni istesen de istemesen de benimle kalacaksın."

"Yaparım bebeğim, yaparım!"

"Bundan emin misin?" Kendini yukarı itiyor ve bakışlarını titreyen vücudumda gezdirirken şeytani bir parıltıyla sikini çıkarıyor, sonra yanıma, dolabımda bulmuş olması gereken gizli seks oyuncakları kutusuna bakıyor. Bir noktada içeri girmiş ve eşyalarımı karıştırmış olması gerektiği aklıma geliyor, ama içimde bunu umursayacak bir şey bulamıyorum.

Jacob'ın kutudan ne çıkardığını görmek için başımı kaldırma çabası boynumu ağrıtıyor. Bir kapağın belirgin patlama sesi geliyor - yıllardır kendimi boşalttığım için çok iyi bildiğim bir ses - ve kış deliğimin etrafına bol miktarda kayganlaştırıcı sürüyor.

Önceden titrediğimi düşünsem de, bir eliyle ıvır zıvır çekmecemde sakladığım makası, diğer eliyle de açıp denemeyecek kadar korkak olduğum anal boncukların plastik ambalajını tuttuğunda kaslarımın şiddetli bir şekilde tutulmasıyla kıyaslanamaz bile.

"Hayır, o değil," diye yalvarıyorum.

"Sana ne yapacağım konusunda söz hakkın yok anne, tıpkı geçen hafta sonu benim söz hakkım olmadığı gibi."

"Hayır, lütfen, yapamazsın. Orada hiç bir şeyim olmadı."

"Mükemmel." Jacob kalın plastiği kesiyor ve onları temizlemek için banyoya gitme gösterisi yapıyor, sonra onları yüksekte tutuyor, böylece en küçükten en büyüğe doğru bir sıra halinde dizilmiş altı siyah boncuğun her birini yağlarken izleyebiliyorum.

Bakire göt deliğime ilk boncuğu soktuğunda sırtım kamburlaşıyor, omuzlarım sınırlarını zorluyor. "Dur! Dur!"

Beni görmezden gelerek vibratörümü mahvolmuş klitorisime bastırıyor, aynı anda bir sonraki boncuğu, sonra bir sonrakini, sonra bir sonrakini iterken çılgılık atmama neden oluyor. Kıçım gerilmeye devam ettikçe yanıyor ve hala iki boncuk daha olduğunu bilmek beni dehşete düşürüyor.

"Jacob! Daha fazla dayanamayacağım."

"Evet, alabilirsin. Bundan sonra sana ne verirsem onu alacaksın."

Kıçıma daha fazla kayganlaştırıcı dökerken merhamet için yalvarıyorum, sonra beşinci boncuğu içeri itiyor, diğerlerini içimde daha derine zorlamak için daha fazla güç kullanarak yer açıyor, ben de onları dışarı itmeye çalışıyorum. Altıncı ve son dayanılmaz büyüklükteki anal boncuk, ruhumun bedenimi terk etmeye ve başka bir doruğun zirvesinde uçup gitmeye çalışmasına neden oluyor.

Jacob vibratörü bırakıyor, sonra kendini üstüme atıyor, ağırlığı beni yatağa sabitliyor. "Artık benimsin Penelope. Sonsuza kadar."

Tatlı samimiyeti ve bana olan sonsuz bağlılığı, kalbimi ve ruhumu hayatımın geri kalanı boyunca ona bağlıyor - aynı zamanda amımın içine vahşice geri ittiğinde uyguladığı vahşetle tam bir tezat oluşturuyorlar. Şaftının her bir boncuk üzerinde kayarak kıçımda dalgalanmasına neden olmasının verdiği zevk, vücudumun kaldıramayacağı kadar fazla.

Orgazm olduktan ve her şey karardıktan sonra hatırladığım son şey Jacob'ın çenemi öpüp kulağıma fısıldadığı, "Seni seviyorum. Bebeğimizi kucağına aldığını görmek için sabırsızlanıyorum."

Jacob

Bir ara ambulans çağırmak zorunda kalacağımı düşündüm çünkü Penelope kışındaki anal boncukları söküp amını onuncu kez döllerimle doldurana kadar uyanmadı. İçimde hiçbir şey kalmadı ve aletim geçen hafta sonu olduğu kadar çığ, ama en azından benim şartlarımda.

"Diğer tarafta olmak nasıl bir duygu, ha?" Sol bileğini çözerken hissetmediğim bir sırtıyla soruyorum çünkü aslında midem düğümleniyor, bu intikam planımı ne kadar ileri götürdüğüm konusunda endişeliyim. Kukusu o kadar şişmiş ve endişe verici derecede kızarmış ki, ona kalıcı bir hasar verdiğimden korkuyorum.

Bana dönüp kalbimin üzerindeki bölgeyi okşadığında ve gülümsediğinde neredeyse inanamıyorum. "Mükemmel hissettiriyor."

"Ama... tam anlamıyla ağlıyor ve durmam için bana yalvarıyordun," diye belirtiyorum, bir kez daha amına bakıyor ve onu acil servise götürmeyi düşünüyorum.

"Dediğim gibi... mükemmel."

"Sen delisin," diye fısıldıyorum. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

Hayatımın psikopat aşkıyla soluksuz bir öpücük paylaştıktan sonra, bağlarının geri kalanını çözüp ağrıyan kaslarına ve eklemlerine masaj yapıyorum. Kendimi ve Penelope'yi kirli çarşaflardan sıyrarak, onu jöleden yapılmış bacakları üzerinde duşa taşıyorum, ikimiz de acıdan tıslıyor ve ağrıyan ham vücutlarımızı yıkarken gözyaşı döküyoruz.

Penelope çarşafları değiştirdikten sonra yatakta gevşek bir şekilde yatıyor. Ben hafta sonunun geri kalanında hayatta kalmamız için gereken yiyecekleri ve alt taraflarımız için buz torbalarını toplarken o sessizce beni bekliyor. Yan yana uzanırken ikimiz de yorganının ateşten kavrulan tenimiz üzerindeki ağırlığına dayanamıyoruz ve beni *Bridgerton* dünyasıyla tanıştırıyor.

Dizideki Penelope ne kadar kıvrımlı ve güzel olsa da, onunla samimi sahneleri sırasında dizüstü bilgisayardan uzaklaşıyorum

Colin. Penelope'm soyunmuş ve zevkten kıvranırken görmek istediğim tek kişi.

Pazar gecesi, dairemi toplamaları ve her şeyi Penelope'nin evine getirmeleri için nakliyecileri tuttuktan sonra, onunla arkadan sevişerek resmen onunla birlikte taşınmayı kutlamaya çalıştım. Yine de uluyor ve büyük sikimin iki santimini içine aldığım da kendini yataktan atmaya çalışıyor. Sadece ucumu içeride bırakarak geri çekiliyorum ve boşalana kadar en az hassas olduğu tabana vurmanın acısıyla dişlerimi sıkıyorum. Artık bütün gece ağzına kadar benimle dolu olarak uyuyabilecek.

* * *

Derslerime daldığım, tutkumu öğrencilerimle güvenle ve enerjik bir şekilde paylaştığım ikinci öğretmenlik haftam, ilkinden tamamen farklı. Hâlâ kucağında buzla masamda oturmak zorundayım, ancak hayattan ve Penelope'nin koridorun hemen aşağısında, muhtemelen karnında oluşmakta olan bebeğim olduğu gerçeğinden çok memnunum.

Koridorlarda ondan uzak durmaya devam ediyorum ki düşüncesizce bir şey yapmayayım, örneğin onu yeni aldığım neon mor Jeep Wrangler'a sürükleyip öğrencilerimiz öğle yemeğindeyken sikmeyeyim, çünkü hala iyileşiyoruz. Ama her gece onunla eve gidiyorum, içeri girer girmez onu en yakın yüzeye domaltıyorum ve boşalana kadar kafamı girişine bastırarak sikimi kaldırıyorum.

İlk ayımın sonunda, ben sınıfta serbestçe dolaşıp Vietnam Savaşı dönemindeki siyasi iklim ve sosyal ve sivil haklar hareketleri hakkında tartışmalara girdikçe bazı öğrencilerim derse ilgi göstermeye başladı. Bu canlandırıcı ve bana her gün neden tam zamanlı grafik tasarım yapmak yerine öğretmen olmayı seçtiğimi hatırlatıyor.

Uçak biletleri ve Penelope'nin yüzüğünün dizüstü bilgisayar çantamda güvenle saklanmasıyla kendimi dünyanın zirvesinde hissederek, Cuma günü son zil çaldıktan bir saat sonra sınıfına doğru yola çıktım, ikimiz de bu hafta sonu yaptıracağı hamilelik testinin sonuçlarını görmek için heyecanlıydık. Sınıfının ışıkları hala yanıyor ama sınıf boş, onu aramaya çalıştığımda masasının üzerindeki çantasından cep telefonu çalıyor.

Çantamı onunkinin yanına bırakarak Bayan Barry'nin kapısını çalıyorum ve Penelope'nin nerede olduğunu bilip bilmediğini sormak için içeri giriyorum ama onun odası da boş. Bay Andrews'un sınıfı ve öğretmenler odasına giderken geçtiğim tuvaletler de öyle - gerçekten endişelenmeye başlamadan önceki son durağım.

Bölüm 12

Penelope

Öğrencilerin gelecek haftaki sınavlarına çalışmak üzere eve götürmeleri için formül kopya kâğıtlarını laminatöre yerleştirirken başım eğik, ilk pozitif hamilelik testi almanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum. Çok yakında olduğunu ve fazla umutlanmamam gerektiğini biliyorum ama elimde değil.

İlk başta beni fotokopi odasında bulanın Jacob olduğunu ve ellerini kalçalarımda gezdirdiğini düşünüyorum ama sonra mentolün zararlı, boğucu kokusuyla gözlerim sulanmaya başlıyor. Bay Andrews'un kokuşmuş nefesindeki alkol yüzüme vurup neredeyse beni boğacak hale geldiğinde başımı çeviriyorum.

"Sonunda sizi yalnız yakaladım Bayan Barlow." diye bağılıyor.

Öksürerek döndüm ve Bay Andrews'u iterek uzaklaştırdım. Jacob kadar iri değil, ama o kadar sağlam ki, rüzgâra karşı üç yaprak olmasaydı ve ayakları üzerinde sallanmasaydı onu geri itemeyebilirdim. Her nasılsa dengesini bulmadan önce birkaç adım geri çekildi ve bir anlığına yana savruldu.

"Bir daha sakın bana dokunma!" Kırbaç gibi hızlı bir şekilde ileri atılıp, yeterince havalandırma olmadığı için bunaltıcı fotokopi odasında terden kayganlaşan yüzüne bir tokat atıyorum. Tamamen iğrenç biri ve çıplak tenine dokunduğum düşüncesinden nefret ediyorum.

Benimle açık kapı arasında belirip tek çıkışı kapatırken ifadesi kararıyor. Bir çek defteri çıkardı.

ve yıpranmış pantolonunun arka cebinden bir kalem çıkarıyor, sonra bir gözünü kapatıp diğerini kısarak boş bir sayfa bulmak için sayfayı çeviriyor.

"Bay Prudencio size ne kadar ödüyor? Gerekirse ben de öderim."

Korku ve öfkeyle nefesim kesiliyor. "Sen neden bahsediyorsun?" Cevabını dinlemek umurumda değil, tek istediğim buradan çıkmanın bir yolunu bulmak. Yana doğru attığım her adımda o da beni kopyalıyor, sallanıyor ama dik duruyor.

Bay Andrews çekin üzerine bir şeyler karalıyor ve derin bir küçümsemeyle söyleniyor: "Bunca yıldır beni ekiyordunuz ve şimdi nedenini biliyorum. Siz kadınlar hep aynısınız. İyi adamlar umurunuzda değil. Sadece paramızı istiyorsunuz. Peki ne kadar? Oral seks için 15 dolar mı? Bacaklarını benim için açman için 20 dolar mı?"

Çeki düzensiz bir şekilde yırtıyor, avucunun içinde buruşturuyor ve bana fırlatmaya çalışıyor. Aramızda sadece bir metre mesafe varken bu kadar sola gitmesi neredeyse komik. Kadınlar hakkındaki iğrenç inançlarından bu kadar korkmuş ve iğrenmiş olmasaydım, küflü kıcıyla yatmam için bana bir çekle ödeme yapmaya çalışması fikrini komik bulurdum. Ona bir tokat daha atıyorum ve kızarmış yüzünün kırmızının daha derin bir tonuna dönüşmesini küçük bir memnuniyetle izliyorum.

"Senin kokuşmuş aletine dokunmam için bana yeterince para veremezsin," diye tükürdüm ona. Sonra *kelimenin* tam anlamıyla ona tükürdüm. Benim nişancılığım onunkinden çok daha iyi ve tükürük onun tombul çenesinin dibine düşüyor.

Bay Andrews çek defterini bırakıyor ve karnını kullanarak beni laminatör masasına doğru bastırıyor. Makine hâlâ çalışıyor ve onu tekrar itmeye çalışıp "Geri çekil lan!" diye bağırdığımda yükselen sesimi bastırıyor. Hemen şimdi, lanet olsun!" Üçüncü tokadımla zar zor irkildiğinde korkum daha da artıyor.

Bileklerimi tutmaya çalıştığında nemli elleri öfke ve zehirli alkol karışımıyla titriyor ve yüzüme bağıyor, "Benimle dövüşmeyi bırak ve bırak-" Kollarımı serbest bıraktığımda, yüzünün yanlarını kavradığımda ve başparmaklarımı gözlerinin iç köşesine tüm gücümle sıkıştırıp onları oymaya çalıştığımda bağıyor. Geriye doğru sendeledi ve haykırdı, "Kahrolası kaltak! Bay Garnet-"

Geriye doğru uçmadan önce söylediği son şey buydu, mokasen ayakkabılarından fırlamıştı. Görülmeye değer bir manzara - Jacob dizlerinin üzerinde Bay Andrews'un sırtına çökmüş, yumruğunu Bay Andrews'un etli burnunun ortasına indiriyor. Jacob'ın geniş sırtı kolunu her geriye attığında esniyor, kasları vahşileşirken siyah üstünü ortadan ikiye bölmekle tehdit ediyor. Kafamın içinde çarpan kanın gürültüsünden hiçbir şey duyamıyorum. Sadece Jacob'ın canavarca bir öfkeyle bükülmüş yüzünü görüyorum, ta ki Bay Andrews sonunda yaralarına yenik düşüp bilincini kaybedene kadar.

Jacob haklı. Ben kesin olarak deliyim. Çünkü bağlanmak ve tekrar tekrar orgazm olmaya zorlanmak ne kadar seksiyse, Jacob'ın yumruğunda kanla, güçlü alnından damlayan terle, eşini değersiz bir erkekten kurtaran vahşi bir hayvan gibi nefes alarak kocaman ayaklarının üzerine kalkmasını görmek daha da seksi. Külotum sırılsıklam oldu.

Bana döndüğünde kendimi ona doğru fırlatıyorum, bacaklarımı beline doladığımda, saçlarını kavradığımda ve dilimi boğazına soktuğumda ağırlığımı desteklemesi için onu zorluyorum. Jacob öne doğru atılarak sırtımı masaya çarpıyor.

"Annemin sana ihtiyacı var," diye kıpırdanıp kırmızı eteğimi kalçalarımın üzerinden geçirirken, ardından eşleşen ıslak külotumun köşebentini yana doğru çekiyorum.

Jacob'ın gözleri su katılmamış bir şehvetle parlıyor, eli fermuarını indirmek için aramızda çalışıyor. "Şimdi mi? Yaptıklarından sonra mı?" diye sormak için arzusunu kısa süreliğine bir kenara bıraktı.

"Hemen şimdi, bebeğim. Sik beni, sik beni, sik beni-" İçime girip yalvarmalarımı kestiğinde çığlık çığlığa bağırıyorum, beni laminatörün üstünde sikerken sırtımın moraracağından eminim.

Birbirimizi hırpalıyoruz, dişlerimiz ve pençelerimiz birbirimizin gömleklerini parçalayarak altındaki sıcak, çıplak tene ulaşıyor. Başımı arkaya attıktan sonra Jacob boynumun kıvrımını ısırduğunda orgazmımı haykırıyorum.

"Sikimi çok iyi alıyorsun anne. Boşalacağım." Jacob iki kez daha içime girerken bir hayvan gibi uluyor, kendini kabzasına kadar gömüyor ve sonra serbest bırakılmasıyla şişerek amımı dolduruyor.

Boynunun etrafında dönüyorum, dövmesinin üst kısmını okşuyorum, öpüşüyoruz, öpüşüyoruz ve siki yumuşuyor. Ona doyamıyorum. Erkekliğine ve erkekliğine. Koruyuculuğuna ve beni kurtarış şekline, gerçi üstünlüğü ele geçirdikten sonra Bay Andrews'dan yardım almadan kurtulabilirdim. Bunu tek başıma yapmak *zorunda olmadığım* gerçeği çok çekici.

Bacaklarım uyuşmaya başladığında ve Bay Andrews meselesini halletmek için kendimizi ayırmamız gerektiğini düşündüğümüzde, Jacob beni ayağa kaldırıyor ve sikini pantolonuna sokmadan önce eteğimi aşağı çekmeme yardım ediyor. Birbirimize aşık aptallar gibi gülümsüyorduk ki Sandra'nın kıkırdamalarına çok benzeyen bir kahkaha balonumuzu patlattı.

Hep birlikte döndüğümüzde, Bay Garnet ve Bayan Goldstein'ın, kanlar içinde ve hâlâ baygın olan Bay Andrews'un başında dururken skandal yaratmış gibi göründüklerini görüyoruz. İkinci sınıfın sıska cebir öğretmeni Bay Makris'in ağzı açık, altın sarısı gözlerle Jacob'a bakıyor ve dizüstü bilgisayar çantasını lacivert pantolonunun önüne sıkıştırmış. Endişelenecek bir şey olmadığını bilsem de bu durum hem eğlenceli hem de sahiplenme duygularımın kabarmasına neden oluyor. Jacob tamamen benim.

Sandra alkışlıyor ve sesleniyor, "Encore! Lanet olsun, Larry'mi özlettiniz bana. Bu gösteriden çok keyif alırdı." Bayan Goldstein hasta olacakmış gibi ağzını kapatıyor ve Sandra gözlerini deviriyor.

Bay Garnet'in bakışları sertleştiğinde dizlerim birbirine çarpıyor ve bize sessizce gömleklerimizi düzeltmemizi ve onu fotokopi odasından çıkıp odasına doğru takip etmemizi işaret ediyor. Jacob ve ben koridor boyunca el ele tutuşuyoruz, henüz çıkmamış birkaç öğretmenin yanından geçerken onlar bize bakıp birbirleriyle fısıldaşıyorlar.

Bay Garnet'in büyük masasının önündeki sandalyeye çöküyorum, Jacob arkamda duruyor, elleri omuzlarımda, çok önemsedığımız işlerimizi kaybetmek üzere olduğumuzdan emin. Okula yaklaştıkça dışarıdaki polis sirenlerinin sesi yükseliyor ve Bay Garnet sert bakışlarını arkamızdaki kapıya dikeyiyor.

Birkaç dakika sonra, o d a y a girip kendilerini tanıtan iki üniformalı memuru gördüğümde öğle yemeğimi kusmak istiyorum. Ben spiral çizmeye başladığımda sesleri büyük bir kakofoniye dönüşüyor. *Bizi tutuklamak için buradalar. Bunu biliyorum. Okul bahçesinde seks yaptığımız için alenen ahlaksızlık ya da daha kötü bir şey.*

Sadece Jacob omuzlarımı sıktığında ve Bay Garnet dizüstü bilgisayarını çevirdiğinde şimdi ve buraya geri dönüyorum. Fotokopi odasında bir güvenlik kamerası olduğunu bilmiyordum. Görüntüler biraz bulanık ama yine de bana saldıranın Bay Andrews olduğu çok açık. Ses şaşırtıcı derecede net, yani hepimiz bana söylediği iğrenç şeyleri de duyabiliyoruz.

Sonra, Bay Garnet parmağını dokunmatik yüzeyin üzerinde gezdiriyor ve başka bir görüntü getiriyor, bu seferki öğretmenler odasından. Videoda Jacob'ın sinsice içeri girdiği ve Bay Andrews'u gömleğinin arkasından tutarak fotokopi odasından dışarı çıkardığı, ardından da ağzını burnunu kırmaya başladığı görülüyor. Bay Garnet fotokopi odası kamerasına geri dönüyor, ardından hızla dizüstü bilgisayarını kapatıyor

Jacob'a beni sikmesi için yalvardığım kısma geldiğimizde.

Müdür bordo kravatını çekiştiriyor ve polis ifadelerimizi alıp *olayın* video görüntülerini almaya çalışırken benimle göz göze gelmiyor. Bizi tutuklamadan okuldan ayrıldıklarında, büyük bir rahatlama yaşıyorum ve sadece üçümüz kalıyoruz, nefesimi tutuyorum, bundan sonra olacaklardan korkuyorum.

Bay Garnet boğazını temizledi ve sonunda gözlerimin içine baktı. "Özür dileyerek başlamak istiyorum Bayan Barlow. Büyük bir üzüntüyle söylüyorum ki, keşke Bayan Barry bana Bay Andrews'un size olan sürekli ve karşılıksız özel ilgisiyle ilgili endişelerini iletir iletmez onun gitmesine izin verseydim. Yirmi yılı aşkın süredir arkadaşı olarak, sizi takip etmesini... kesinlikle engellemiştim, ancak onun elinden zarar görmenizi engellemek için yeterince çaba göstermediğim açık. Asla böyle bir duruma düşmemeliydin ve hem onun hem de benim yaptıklarım için içtenlikle özür dilerim." Jacob'a dönerek, "Size gelince, Bay Prudencio-" dedi.

"Lütfen onu kovmayın," diye araya giriyorum. "O sadece beni savunuyordu. Ben-o-" Gözyaşlarına boğuldum.

Bay Garnet masasının üzerinden bir kutu mendili bana doğru itiyor ve bir şekilde öncekinden daha da rahatsız görünmeyi başarıyor. "Ben de 'Bravo' diyecektim, Bay Prudencio."

"Oh. Yani bizi sahip olduğumuz için kovmayacaksınız-" Dudaklarımı büzüyorum. Kimsenin Jacob ve benim fotokopi odasında ne yaptığımızı hatırlatmasına gerek yok.

"Ah, hayır. Aksine, Bayan Barlow'un onurunu korumak için yaptıklarınızdan dolayı sizi alkışlıyorum Bay Prudencio. Özellikle de tabii ki." Eski moda ifadesine gülmemek için kendimi zor tutuyorum, her ne kadar tuhaf bir şekilde tatlı olsa da. "Sonrasında olanlara gelince, şey..." Bay Garnet masasının üzerindeki altın çerçeveyi çevirerek bize karısının gelinlikli resmini gösteriyor. "Anlıyorum diyelim."

Okuldaki performansımızı tekrarlamayacağımıza söz verdikten sonra Bay Garnet'in odasından ayrıldığımızda, hala işlerimizde güvendedik ve ona yeni yeni saygı duymaya başlamıştım.

Eşyalarımızı toplayıp okuldan ayrıldıktan sonra otoparkta Bay Makris'le (Christopher) karşılaştığımızda Jacob'a el sallıyorum. Aklıma Jacob'ın bana gösterdiği aile resimleri geliyor ve Christopher'a sessizce "Jacob'ın bir ağabeyi var. Daha uzun. Sakallı. Daha çok dövmesi var." Christopher nefesini içine çekti. "Bekâr ve karşı cinsle hiç ilgilenmiyor." Dudakları aralanıyor, gözlerinde umut gibi bir şey parlıyor. "David Dallas'ta yaşıyor ve önümüzdeki hafta sonu onunla akşam yemeği yiyeceğiz. İkinizi tanıştırabilmem için bizimle yemeğe gelmek ister misin?"

"Evet, lütfen," diye nefes alıyor. Telefon numaralarımızı değiş tokuş ediyoruz, böylece David'in resmini ona gönderebiliyorum ve tam tersi, ayrı araçlarımıza gitmeden önce David'in düzenleme konusunda rahat olduğundan emin olmak için.

Jacob'ın elini tutarak muhteşem Wrangler'ıma doğru ilerliyoruz - Jacob'ın sikini emdikten sonra o kadar sert emmiştim ki altmış saniyeden kısa bir sürede boşalmıştı. Sürücü kapısına gittiğimde beni kaldırıyor ve yolcu koltuğuna oturtuyor.

"Hey, bu benim arabam. Ben sürüyorum-oh. Bir tur daha?" Ayaklarımı dışarı doğru çevirip kalçalarımı koltuğun kenarına doğru çektiğinde kaşlarımı sallıyorum.

Jacob gülüyor. "Az önce verdiğimiz sözden sonra şansımızı zorlamamız gerektiğini sanmıyorum."

"Evet, muhtemelen haklısın," diyorum, sönmüş bir halde.

"Bu kadar üzgün görünmeyin Bayan Prudencio. İndikten sonra bunun için bolca vaktimiz olacak. Şu anda havaalanına gitmemiz gerekiyor."

"Bayan Prudencio? Hava-ne?"

Kalçalarımı sıkıyor ve öpmek için eğiliyor. "Bu sabah bagajı kontrol etmedin, değil mi anne?"

"Hayır... Neden yapayım ki?"

"Görmüş olsaydınız, çantalarımızın paketlenip arkaya yüklendiğini görürdünüz."

Heyecandan ayaklarımı tekmeliyor ve onu kendime doğru çekiyorum. "Nereye gidiyoruz bebeğim?"

"Uzun bir hafta sonu tatiline çıkıyoruz ve Bahamalar'a gidiyoruz. Bu gece."

"Öyle mi? Peki neden oraya gidelim?" Sanırım nedenini biliyorum ama ondan duymak istiyorum.

Eğiliyor ve diliyle dikkatimi dağıtmaya çalışarak elini kalçamdan omzuna asılı dizüstü bilgisayar çantasına doğru kaydırıyor, ardından sol elime geçirdiği bir yüzük çıkarıyor.

Geri çekilerek, "Sahilde evleneceğiz. Yeminimizi ettikten hemen sonra hamilelik testini yaptığında Bayan Penelope Prudencio olacaksın. Evet de anne."

Ve işte yine gözyaşlarına boğuluyorum. Okulun otoparkında evlenme teklifi almak çoğu insan için romantik olmayabilir ama benim için bundan daha iyi bir yer düşünemiyorum. Burası Jacob'ın beni zavallı Betsy'nden çıkardığı ve hayatımı sonsuza dek değiştirdiği yerd.

"Bayan Penelope Prudencio biraz ağız dolusu," diye takılarak Jacob'ı güldürüyorum. Neredeyse Larry Barry kadar kötü. Neredeyse. "Ama evet. Hepsine evet, bebeğim."

Epilog Bir

Penelope

Tyler Gölü'nün çimenli kıyısındaki bir havlunun üzerine neon pembe ve turuncu bikinimle uzanmış, dirseklerimin üzerinde arkama yaslanmış, kocamın iki yaşındaki kızımız Kennedy ile birlikte, yürümeye başlayan çocuk boyundaki can yeleği içinde yüzmesini izliyorum. Christopher ve David piknik yemeğimizden kısa bir süre sonra Dallas'a geri döndüler, evlendikten beş ay sonra hala yeni evli olmanın mutluluğu içindeydiler. Ailemiz yaklaşık bir saat önce ayrıldı, ama biz sadece üçümüz gün batımına kadar kalmaya karar verdik.

Yine de üç kişilik ailemizin dörde çıkması çok uzun sürmeyecek. Bebek tekmelediğinde elimi karnıma koyuyorum, gülümsüyorum ve kalbimin en derinlerinde tuttuğum insanlarla geçirdiğim bu sakin yaz gününün sıcaklığını içime çekiyorum. "Penelope?" Üzerime bir gölge düşüyor ve dikkatim neredeyse on yıldır duymadığım sese yöneliyor. Daniel'ı kırmızı beyaz bere içinde görmek beni şok ediyor.

Onu bir daha asla görmemeyi umarken.

Lanet olsun, uğruna mutluluğumu feda ettiğim adam bu mu? Boşandığımızdan bu yana geçen yıllar içinde peynir gibi yaşlandı, saç çizgisindeki gerileme o kadar belirgin ki pembe kafa derisine yapışan yapay boyalı kahverengi saç tellerini tıraş etmemiş olması bir mucize. Hamileliğinde benden daha ileride olan küçük, zıpır bir esmer arkasından yaklaşıp parmaklarını onunkilerle birleştirdiğinde nedenini tahmin edebiliyorum.

İçimde acımasız güneşten daha sıcak bir öfke patlıyor. Jacob'ın Kennedy'ye iskelenin ucunda yardım ettiğini ve cesurca suya uzanmış kollarına atladığında onu yakaladığını gördüğümde çabucak söndü. Jacob'ın bebeklerini taşıdığım ve adi eski sevgilimin bebeklerini *taşımadığım* için çok minnettarım.

"Merhaba Daniel. Görüşmeyeli uzun zaman oldu," diyorum coşkusuzca.

Onun yardımını olmadan dizlerimin üzerine çöküp ayaklarımı toparladığımda Daniel'in gözleri dolgun göğüslerime kayıyor. Bakışları şehvet *dolu*; otuz yaşındayken ve ne gariptir ki kırk beş kilo daha hafifken beni ne kadar *itici* bulduğunu düşününce bu şaşırtıcı. Hayret bir şey.

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" diye soruyor genç kadın, gözleri Daniel'in yüzünden benimkine, karnıma ve sonra tekrar Daniel'a kayıyor.

Homurdanıyorum. "Öyle de diyebilirsin."

Daniel iç çekti. "Kayla, Penelope ile tanış, ikinci eski karım." "Aman Tanrım, merhaba! Tanıştığımıza memnun oldum!" El sallıyor ve Kör edici beyaz bir gülümsemeyle kirişler, düşmanca değil şaşırtıcı derecede dostça.

Başımı yana eğiyorum. "Sen Daniel'ın..."

"Karım!" Sol elini kaldırıyor, küçük bir elmas ve sade gümüş alyans güneşte parlıyor.

"İlginç." Daniel'a soruyorum, "Trisha'ya ne oldu? İkinizin arasında işler yolunda gitmedi mi? Yazık."

Daniel boğazını temizliyor, sonra öksürüyor. Kıvrınmasını seyretmeye bayılıyorum. "Bir yıldır boşanmış durumdayız."

Kayla'ya dönüyorum ve zıplayan küçük şeyin gülümsemesi gergin değilse lanet olsun. Sinsi bir şüpheyile soruyorum, "Şans eseri pickleball oynamıyorsun, değil mi?"

"Evet! Gelmiş geçmiş en iyi oyun. Beni Sebastian tanıştırdı ve sürekli oynuyoruz," diye vurguluyor. "O benim en iyi arkadaşım gibi. Babasıyla da böyle tanıştım." Başını

onun koluna yaslıyor ve Daniel onu silkelemek ister gibi
görünüyor. Bir utanç daha.

Karnını işaret ediyorum. "Gördüğüm kadarıyla tebrikler sıraya girmiş." Tamamen göbekli, memesiz, minicik beyaz bir bikini giyiyor.

"Teşekkür ederim! Bir oğlumuz olacak ve bundan daha heyecanlı olamazdık," diye neredeyse bağıyor.

"Öyle mi?" Kesinlikle perişan görünen eski sevgilime dönüyorum. Bu iş gittikçe daha iyi bir hal alıyor. Hazırlıksız bir şekilde soruyorum, "Hey, vazektominin yirmi yıl sonra başarısız olma ihtimali nedir? Neydi, neydi o? Sanırım bunu daha önce Google'da araştırmıştım." Parmaklarımı şıklatıyorum. "Doğru ya. Yüzde bir gibi bir şey. Yoksa bundan daha mı düşük? Yüzde birin yarısından daha mı az?" Başımı eğiyorum, dudaklarımın kenarlarında beliren sırıtışla mücadele ediyorum.

Kayla ayaklarının üzerinde kayar ve yuvarlak karnını koruyucu bir şekilde ovalar. "Vasektomiler *her* zaman başarısız olur. Bu çok yaygın. Arkadaşımın erkek arkadaşıninki başarısız oldu ve şimdi sonunda evlendiler. Sonsuza kadar mutlular, tıpkı bizim gibi!" Özellikle seçtiği kelimeler, arkadaşının erkek arkadaşının onunla ancak mucizevi bir şekilde hamile kaldıktan sonra evlendiğini düşündürüyor.

Daniel ona, tüm ilişkimiz boyunca beni korunmadan becerdikten sonra, hamile kalabildiğim açıkken, vazektomisinin aslında başarısız olmama ihtimalinin oldukça yüksek olduğu anlamına gelebileceği aklına yeni gelmiş gibi baktığında hatasını anlamış olmalı. Belki de her zaman birlikte *pickleball* oynadığı *en iyi* arkadaşından biraz yardım almış olabilir.

"Arkadaşının kocası," diye homurdanıyor Daniel. "Dallas'ta bir yetenek ajansının sahibi değil mi?"

"Uh huh. Süper başarılı." Öne doğru eğiliyor ve sanki sadece ikimiz için söylüyormuş gibi sahte bir fısıltıyla, "Kocaman bir malikane." diyor. Yüzü tekrar düşüyor, bir hata daha yaptığını fark ediyor. Daniel elini bırakıyor.

Ve sen bunu bilmiyor muydun? En yakın arkadaşı tam o anda ıslak havlularla dolu tekerlekli bir soğutucuyu sürükleyerek yanımıza geliyor. Dikkati önce Kayla'nın karnında, sonra babasının yüzünde ve son olarak da benim sırtıtışında toplanıyor. Altın halkalı burbon gözleri genişliyor ve ellerini kalçalarına koyuyor, bronzlaşmış, çıplak gövdesi karın kaslarıyla oyulmuş.

"Vay canına, Penelope. Seni yıllardır görmemiştim. Nasılsın?"

Kalbim pır pır ediyor. Sebastian'ın iyiliğini düşünerek, ödevlerini zamanında yapıp teslim etmesini sağlayarak, bizimle geçirdiği hafta sonlarında kahvaltılarını ve akşam yemeklerini hazırlayarak, çamaşırlarını yıkayarak onca yıl geçirdim ama bir sarılma bile alamadım.

Ama sorun değil. Birden yanımda beliren Jacob var. Beni yanına çekiyor, derisinden damlayan su beni serinletiyor. Kennedy, can yeleğinden kurtulmuş, bana doğru uzanıyor. Miniğimi karnımın üzerine koyuyorum ve o da bana dünyanın en güzel sarılışını yapıyor, başını omzuma yaslıyor ve bana her zaman sevmeyi ve bakmayı hayal ettiğim güzel bir aileye sahip olduğumu hatırlatıyor.

Tanıştırmama gerek kalmıyor çünkü Sebastian babasının yüz ifadesini tekrarlıyor, kaşları şokla havaya kalkıyor. "Jacob? Sen ve Penelope...?"

Jacob öyle geniş gülümsüyor ki içim aydınlanıyor. Sebastian'ın yarım kalan sorusunu sessizce onaylayarak geniş göğsünü kabartıyor ve kalın altın alyansını gururla sergilediği kocaman avucunu göbeğimin üzerine yayıyor.

Sebastian'ın ağzı bir an için açık kalır. "Şey, lanetleneneceğim. Sen benden bile gençsin, değil mi? Ve evlisin?"

"Evet. Hayatımın en güzel yılları Penelope'mle geçti." Daniel bana ters ters baktı.

"Lütfen, bana öyle bakma. Yaş olarak ikimizden daha yakınız. Kesinlikle sen ve Kayla'dan daha yakınız." Sebastian gülüyor. "Genç erkeklere karşı bir ilgin olduğunu bilmiyordum Penelope," diyor yavaşça yukarı bakarak ve formumdan aşağı. "Eğer bilseydim..."

Jacob kolunu omuzlarıma atıp beni kendine çekiyor ve karnımı tutmaya devam ediyor. "Sadece bir genç adam," diye homurdanıyor Jacob.

Güneşte yirmi dakika kaldıktan sonra ıstakoz gibi kızarmamak için güneş kremi sürmesi gereken babasına benzemek yerine annesinin Akdenizli yüz hatlarıyla ne kadar yakışıklı olursa olsun, eski üvey oğlumun bana olan ani ilgisi midemi bulandırıyor. Jacob ve ben cidden ateşli ve ağır rol yapma oyunlarımızdan hoşlanıyor olabiliriz, ama Sebastian'la birlikte olma fikri bana safralarımı yutturuyor.

"Sadece F-U-C-K yapmak istediğin kadınlarla mı arkadaşsın?" diye bağırdım. Kennedy'nin önünde küfür etmek istemediğim için heceleyerek söyledim. "Çünkü ben babanla evliyken öyle değildin." Nefesimin altında mırıldanıyorum, "Baba gibi, oğul gibi." Sözlerimi bitirdiğimde ikisi de en azından utanmış görünme nezaketini gösterdiler. Olmaları gerektiği gibi.

Kayla'nın duygularını incitmek istediğimden değil, ama sohbetin konusu yaş farklarımıza yönelmişken ve erkekler gitmek ister gibi ayaklarını kaydırırken, onu yumuşak bir sesle uyarma dürtüsünü görmezden gelemiyorum, umarım bunu ciddiye alır, "Sonsuza kadar genç kalmayacaksın. Daniel kendine başka bir *pickleball partneri* bulmadan önce belki beş ila on yılın daha var." Gözlerim söz konusu adama kayıyor. "Ama o da sonsuza kadar genç kalmayacak, o yüzden belki de dördüncü kez şansın yaver gider ve uzun vadede iyi bir şansın olur."

Kayla ona vurmuşum gibi bakıyor ve acaba Daniel'ın duygularını, kilomu ve görünürde azalan cazibemi eleştirdiğinde benimkileri incittiği kadar incittim mi diye merak ediyorum. Umarım öyledir.

Daniel, Kayla'nın kolunu sanki ona gününü gösterecek son ateşli genç kadını tutmaya çalışıyormuş gibi kavırıyor.

Kayla bunu olduğu gibi kabul ediyor; bu sert alışverişi sonlandırmak için bir işaret. "Sizinle tanışmak gerçekten güzeldi," diyor boğuk bir sesle, sanki bu sözleri söylemek ona acı veriyormuş gibi. "Şimdi gitmeliyiz ki akşam yemeği rezervasyonumuzu kaçırmayalım." Arkalarına bakmadan ya da veda etmeden, grupları bizi geçip otoparka doğru yollarına devam ediyor.

İlk araba sırasına ulaştıklarında grubun tartışmaya başlamasını uzaktan izliyorum. Ellerini Kayla ve Sebastian arasında ileri geri sallayan Daniel, gelecekleri için iyiye işaret olmayan bir şekilde sesini yükseltiyor. Belki de Kayla, Daniel'ın ona duyduğu ilgiyi söndürmek için yaşının ilerlemesini beklemek zorunda kalmayacaktır.

Jacob içten bir kıkırdamayla, grup gözden kaybolduğunda plaj çantamızdan güneş kremi alıyor, ellerine sağlıklı bir miktar sıkıyor ve kızımızı köpürtmeye başlıyor. İşini bitirdikten sonra aynısını bana da yapıyor, Kennedy meyve suyu kutusu ve dörde bölünmüş üzümleriyle havlunun üzerinde kayıtsız bir şekilde uzanıp güneş kreminin emilmesine izin verirken vücudumun her köşesini kapladığından emin oluyor.

"Eğlenceliydi," diyor alaycı bir şekilde.

"Hak ettiğini buldu. Keşke babalık testi sonuçlarını aldıklarında Daniel'in onlara vurmak üzere olduğundan emin olduğum duvarda bir sinek olabilseydim."

"Ben de anne." Kalçalarımı sıkarak alçak bir hırıltıyla "Sebastian'ın sana nasıl baktığını gördüm" diyor.

"Ew, bana hatırlatma."

"Yani kıskanacak bir şeyim yok, öyle mi?"

Omzuna bir şaplak attım. "Hayır! Neden böyle düşündün ki?"

"Şey... Sadece düşündüm ki..." Onda daha önce hiç görmediğim bir güvensizlik yüzeye çıkıyor. "Bu şekilde oynamayı sevdiğimize göre, belki de *gerçek* üvey oğlunu görmek seni-"

"Hemen kes şunu." Yanaklarını kavıyorum ve dudaklarımla buluşması için onu aşağı çekiyorum. "Benim için tek erkeğin sen olduğunu biliyorsun. Sebastian benimle bir şey yapmaya kalksa çığlık atarak kaçardım." Sadece onun duyması için sesimi alçaltarak fısıldıyorum: "Annen seni seviyor. *Sadece* seni, bebeğim."

Şu anda Jacob'ın siyah mayosunu çekiştiren, suya geri dönmek için sabırsızlanan bir yürümeye başlayan çocuğumuz olmasaydı, eminim bir dakika içinde Jacob'ın Audi'sini takas ettiğimiz devasa Jeep Wagoneer'ın bagajında sırtüstü yatıyor olurdu. Kukum kasılıyor ve güneş kremi sürdüğüm kalçalarımı zihnimde canlandırdığım görüntüyle birbirine sürtüyorum.

"Bu gece," diye fısıldıyor Jacob dudaklarıma. "Üvey oğlun seni duşta yakalayacak ve baban pickleball oynarken onun da seni ne kadar çok sevdiğini gösterecek anne."

"Dört gözle bekliyorum, bebeğim."

Epilog İki

Penelope

Pencereye vuran ilk yağmur damlası benim için bir işaret, arzularım amımın nabzını hızlandırıyor. Yataktan kayarak çıkıyorum, hayali Daniel'i sarsmamaya ve onu uyandırmamaya dikkat ederek, yatak odasından çıkıp karanlık koridorda parmak uçlarımla ilerliyorum, uyanık olabilecek başka birini dinlemek için duruyorum. Her şey sessiz ve üvey oğlumun yatak odasının kapısını yavaşça açıyorum. Koridora bir kez daha baktıktan sonra sessizce kapıyı kapatıp kilitliyorum.

Loş bir şimşek beni odanın diğer ucuna, üvey oğlumun birkaç yıl önce onun için yaptığım kavşak yorganını çıplak göğsünün hemen altına çekmiş sırt üstü uyuduğu yere götürüyor. Yorganın altına girip vücudumun uzunluğunu onun güçlü yapısına bastırduğimde kalbim hızla çarpıyor. Boynunu usulca öpüyorum, duşumdan çalıp durduğu esmer şeker ve vanilyalı vücut losyonunun kokusunu içime çekiyorum.

Avucumu göğsünün ortasına koyup uzun bir dakika boyunca uykusunda yavaşça atan kalbini hissettikten sonra elimi yorganın altından geçirip karnından aşağıya, pijama pantolonunun kemerine kadar indiriyorum. Eli benimkinin üzerine gelip daha aşağısını keşfetmemi engellediğinde nefesim kesiliyor.

"Anne?" Sesi uyukulu bir şaşkınlıkla boğuklaşıyor. "Neden benim yatağımdasın?" Dışarıda gök gürültüsünü andıran bir çatırtı duyulur ve çocuk sarsılır. Mükemmel.

"Annen dışarıda fırtına çıktığında ne kadar korktuğunu

biliyor. Geçene kadar seni kucaklamak için buraya
geldim. Öyle mi?

Tamam mı?"

Sesli bir şekilde yutkunuyor ve başını sallıyor, sonra elini çekip yanında rahatlamasına izin veriyor. Onu yatıştırmak için parmak uçlarımla karnındaki ve göğsündeki tüyleri okşuyorum. Bir kez daha gök gürlediğinde ve yağmur çatıya daha sert vurmaya başladığında nefesi kesiliyor.

"Şşş, bebeğim, iyisin. Annen burada. Güvendesin. Uyumaya devam et."

"Ben... Yapabilir miyim bilmiyorum." Vücudu titremeye başlar ve gözlerini kapatır.

"Hâlâ korkuyor musun bebeğim?" Başını sallıyor. Kulağına fısıldıyorum, "Belki annen aklını fırtınadan uzaklaştırabilir. Rahatlamana yardımcı olur, böylece tekrar uyuyabilirsin."

"Nasıl?"

Elimi tekrar gövdesinden aşağı kaydırıyorum, beni durdurup durdurmayacağını görmek için bir an için bel bandında duraklıyorum, sonra malzemenin altına dalıyorum ve horozuna en az miktarda baskı uyguluyorum. Yarı sertleşmiş durumda, bu da beni gecenin bir yarısı yatağında bulduğu için en azından biraz heyecanlı olduğunu düşündürüyor.

"Anne," diye inliyor, yumruğumu şaftının etrafına kapattığımda, şiştiğinde memnun oluyor. "Bana dokunmaman gerektiğini düşünüyorum."

Aletini üstünkörü çekiştiriyorum. "Durmamı ister misin?"

"Hayır," diye nefes alıyor. "Ama..." Aleti sarsılıyor, ön sperm

Ucuna kadar sürüklediğimde avucumu ıslatıyor. Daha fazla sıkamak için tutuşumu sıkılaştırıyorum, sonra şimdi kaya gibi sert olan şaftını kaplamak için kullanıyorum. "Babamın öğrenmesini istemiyorum."

Tepkisi karşısında hayal kırıklığına uğradım ama isteksizliğini anladığım için elimi gevşetip geri çekildim.

"Tamam, duracağım."

"Bekle. Durma," demek için acele ediyor. "Yanlışı olduğunu biliyorum ama bu... iyi hissettiriyor. Gerçekten iyi."

"Öyle mi?" Kaygan ereksiyonunu avuçlayarak,
yumruğumu tabanından ucuna ve tekrar aşağıya doğru
hareket ettiriyorum. Üvey oğlum

yüksek sesle inliyor ve ben onu susturuyorum. "Babanın bizi yakalamasını istemiyorsan sessiz olmalısın." Üstteki bacağımı onun kalçasının üzerine sarkıtıp amımı onun yan tarafına sürtüyorum.

Hızımı artırdığımda kalçaları yatakta sarsılırken yuvarlanıyor ve alt dudağını ısıyor. "Ben... Ben korkuyorum."

"Benden mi?"

Başını bana doğru çeviriyor, elini boynumun altından geçirip başımın arkasını avuçluyor ve alnımın üstüne belli belirsiz bir öpücük konduruyor. "Ne kadar iyi hissettirdiğinden korkuyorum."

Yorganı kalçalarından aşağı itiyorum ve bel kemerini aletini çıkaracak kadar geriyorum. Dudaklarının köşesini öpüyorum ve fısıldıyorum, "Korkma bebeğim. Sadece tadını çıkar. Annenin elinde sikişin ne kadar büyüdüğünü hisset." Birkaç saniye sessiz kaldık, ikimiz de daha hızlı nefes alıyorduk.

"Bunu babama da yapıyor musun, rahatlamasına yardımcı olmak için?" diye sorduğunda beklenmedik bir kıskançlık hissediyorum. Başımı arkaya yatırmak için saçımı hafifçe çekiştiriyor, yakışıklı yüzünü bir kaş çatması gölgeliyor.

"Artık değil. Baban ona dokunmamdan hoşlanmıyor.

O da bana dokunmaktan hoşlanmıyor."

"Neden hoşlanmıyor?"

"Artık güzel olduğumu düşünmüyor."

"Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın anne," diyor inançla.

"Sence ben güzel miyim? Çok yaşlı olmadığımı mı?"

"Yok artık. Sen çok güzelsin. Bunu göremiyorsa aptaldır." Bana doğru dönüyor ve ben yavaşça sikini aramızda sallarken alt baldırımın arkasını avuçluyor. Sanki *hayır* diyeceğimden korkuyormuş gibi kırılgan bir tavırla, "Madem bana dokunuyorsun, ben de sana dokunsam olur mu?" diye soruyor.

"Evet," diye inleyerek cevap veriyorum, sıcak avucunun

ağırlığı altında tenim karıncalanıyor.

Üvey oğlum kalçamı okşuyor, ipeksi, siyah geceliğimin etek ucunda keskin bir nefesle duraklıyor, sonra dürtüyor

Çıplak kış yanağımı avuçlayana kadar kumaşın altında. "Bu tarafın da çok güzel," diyor gırtlaktan gelen bir sesle. Sırtımı onun dokunuşuna yaslıyorum. "Eğer ben...?" Başımı salladığımda iri bedenini biraz daha yaklaştırıyor, sonra parmak uçlarını yanaklarımın arasına deneysel bir şekilde daldırıyor ve dudaklarıma doğru nefes alıyor.

"Daha aşağı, bebeğim," diye yalvarıyorum.

Çizgiyi kaygan ıslak amıma kadar takip ediyor ve parmakları temas ettiğinde nefesi kesiliyor. "Burası sana dokunmamı istediğin yer mi?"

"Evet. Tanrım," diye fısıldıyorum. "Parmağını içime sok."

"Burada... burada mı?" diye soruyor küçük açıklığımı keşfettiğinde. İşaret parmağını yarısına kadar sokmadan önce cevap vermemi beklemiyor.

"Bebeğim," diye inliyorum. "Devam et. Sana ihtiyacım var." Parmağını daha derine sokup içeri ve dışarı pompaladığında sikini kaldırmayı neredeyse bırakmıştım. "Şimdi iki parmak. Oh Tanrım!" Geri çekildiğinde daha yüksek sesle inliyorum, sonra işaret ve orta parmaklarıyla beni mızraklıyor, ikisi birlikte babasının berbat aletinden daha büyük.

"Çok gürültülü anne. Yakalanacağız." Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben de dudaklarımı onun için ayırıyorum, daha önce kimseyi öpmemiş ve ne yapacağını bilmiyor olabilir diye dilimi ağzının içine sokuyorum. Beni takip etmeye başlaması birkaç saniye alıyor.

Sonunda bir iniltiyle öpüşmeyi kesiyor ve kalçalarını sallıyor, beni tekrar başlatmak için yumruğunu beceriyor. Bu da yetmeyince parmaklarını çekip üstüme yuvarlanıyor ve dizlerini kalçalarımın arasına koyarak beni sırtüstü yatmaya zorluyor. Topuklarının üzerine oturuyor ve eteğimi göbek deliğime kadar itiyor.

"Bazen sana bakmak acı veriyor çünkü çok güzelsin anne."

Ellerimi vücudumda gezdirip göğüslerimi sıkıyorum, sert meme uçlarım ilgiye muhtaç. Göğsü daha hızlı yükselip alçalıyor, beni izliyor.

"Sen de öylesin, bebeğim. Çok yakışıklı, büyük ve güçlüsün. Artık büyüdün. Bir erkek." Bundan sonraki kısım biraz zor ve sözlerime dikkat etmem gerekiyor. Onu korkutmak istemiyorum. "Yetişkinler birlikte yatağa girdiklerinde ne yaparlar biliyor musun? Birbirlerine dokunmaktan daha fazlasını yapmak istediklerinde?"

"Seks yapıyorlar," diyor ve ardından çakıllı bir inilti geliyor. "Yapmak istediğin şey bu mu?"

"Öyle mi?"

"İçine sokmama izin verir misin?" Kalçalarını havaya kaldırıyor, sert sikindeki damarlar zonkluyor. İki ıslak parmağını içime sokmadan önce açıklığının etrafında döndürüyor.

"Evet, evet, Tanrım. Tam orası, bebeğim. Annenin sana ihtiyacı var."

Dizlerinin üzerinde geri geri yürüyor ve kendini üstüme indiriyor, horozunun kalın başını girişime kadar hizalamasına yardım ederken gözlerimin içine bakıyor. Bacaklarımı sırtına dolayarak topuklarımı cesaretlendirmek için aşağı bastırıyorum. Tüm uzunluğunu içime soktuğunda çığlığını bastırmak için bir elimi ağzıma kapatıyorum.

"Özür dilerim! Özür dilerim! Bunu yapmak istememiştim. Seni incittim mi?"

Yüzünün kenarlarını kucaklıyorum ve dudaklarına yalvarıyorum, "Hayır, Tanrım, tekrar yap bebeğim. Aynen böyle."

Kalçalarını geriye atıp itmeye başladığında çığlığını yutmak için dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Ağırlığını karnıma vererek beni o kadar sert ve hızlı sikiyor ki orgazm olduğumda göğsümden çıkmaya çalışan çığlıkları bastırmak için başımı yana çevirip yumruğumu ısırarak zorunda kalıyorum.

Yüzünü boynuma bastırıyor. "Tanrım, daha da sıkı. Sanırım boşalacağım anne. Durmak zorundayım." O

Ellerini omuzlarımla iki yanına koyarak beni itiyor ve aletini neredeyse tamamen dışarı çıkarıyor.

Omuzlarını kavıyorum ve bacaklarımı kilitliyorum. "Hayır! Durma.

İçime boşal bebeğim."

"Ama... Prezervatif takmıyorum. Hamile kalabilirsin. Sağlık dersinde öğretmen de böyle demişti."

"Oh, lütfen, evet! Bir bebeği çok istiyorum. Tek istediğim bu."

Kolları hareketsiz durma çabasıyla titriyor, sadece sikinin başı hâlâ içimde. "Ama bu *benim* bebeğim olacak. Babamın değil," diyor huşu ve sevinç karışımı bir sesle. "Ona ne yaptığımızı söylemek zorundayız. Eğer bebeğimi doğurursan... Onların kardeşiymişim gibi davranmayacağım. Onların babası olacağım ve onlarla ilgilenmek isteyeceğim."

"Ben de sana bakmak istiyorum." diye usulca ekliyor.

"Evet! Ben de bunu istiyorum. Lütfen, lütfen, lütfen, içime boşal. Bebeğini doğurmama izin ver."

"Oh, anne, evet." Üstüme düşerek tekrar içime giriyor ve beni bir kez daha boşaltan bir güçle sikiyor. Karşılıklı orgazmlarımız boyunca beni derinden öpüyor ve sıcak dölleriyle dolduruyor.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim," diye fısıldıyorum boğazım düğümlenerek ve bir kolumu omuzlarına dolayıp elimi terli ensesine koyarak, spermlerinin hiçbirisi dışarı sızmasın diye sikinin amımı tıkamasının keyfini çıkarıyorum.

Kendimize geldiğimizde bizi yan yatırıyor, dizimi beline doğru çekiyor, sonra elini sırtıma doluyor ve beni göğsüne sıkıca sarıyor. Biraz güvensizlikle, "Gerçekten bebeğimi doğurmak istiyor musun?" diye sordu.

Yanağını okşuyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. "Evet. Her zaman çok tatlı ve düşüncelisin ve harika bir baba olacağını biliyorum. Bak bana şimdiden ne kadar çok şey verdin." Etrafındaki duvarlarımı sıkıyorum, dölünün kendi yoluna gitmesi için dua ediyorum.

İçimde daha derine iniyor ve yapışıyor. "Seni çok seviyorum ve umarım sen de beni sevmeye başlarsın."

"Zaten biliyorum. Her zaman yaptım. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Yanağımdan bir damla yaş süzülüyor. "Hayır, yapmadım. Bana bir şekilde değer verdiğini biliyordum ama..."

"Seni çok seviyorum anne. Babamın sana nasıl davrandığını görmek beni öldürüyor. O seni hak etmiyor. Ben sana ondan çok daha iyi davranacağım-"

"Anne? Babacığım? Burada mısın?" Kennedy'nin küçük sesi ve aynı zamanda misafir odamız ve oyun odamız olarak da kullanılan el işi odamın kapısını tıklatması, sahneyi bozan rekor bir çiziktir. Tanrıya şükür kapıyı kilitlemişim, yoksa onu ömür boyu travmatize edecektik. Kapıyı tekrar çalıyor ve neden yatak odamızda olmadığımızı soruyor.

Jacob ve ben kıyafetlerimizi düzelterek yataktan çıkıyoruz. Döllerini kalçalarımın altına kayıyor ve ben de bu gibi durumlar için sakladığım bebek mendili paketini alıp üzerimi temizliyorum. Kocam kapının kilidini açıyor ve şimdi altı yaşında olan kızımıza "Yatağına dön tatlım. Bir dakika içinde seni yatırmak için dışarı çıkacağız."

"Ama George ve Lincoln da uyandı." Tam bu sırada, on bir aylık ikiz erkek çocuklarımız koridorun karşısındaki çocuk odalarından ağlamaya başladılar.

"Tüh. Tamam, annenle babana yardım edip bizi onların odasında beklemeye ne dersin?"

Koşarak uzaklaşıyor ve ortalık sakinleştiğinde Jacob kapıyı benim için açık tutuyor, sonra ben koridordan yatak odamıza doğru koşarken arkamdan geliyor. Duşa girip çıkarak seks ve ter kokusunu rekor sürede vücutlarımızdan temizliyor, pijamalarımızı giyiyor ve çocuk odasına gidiyoruz.

Biz içeri girmeden hemen önce, Kennedy ikizleri eğlendirirken, Jacob elini bileğime koyarak beni durduruyor ve sarılmak için yanıma getiriyor. "Bu sabah çöpte doğum kontrol haplarını gördüm. Hepsi oyun değildi, değil mi?"

Dudağımı ısırdım, suçüstü yakalanmıştım. Ama sonra aklıma geliyor, eğer haplarımı çoktan attığımı biliyorsa, o zaman kasıtlı olarak sahneye çıkmayı ve korunmasız içime boşalmayı seçti.

Gözlerinde bir parıltı olsa da iç çekiyor. "İstedığinin bu olduğuna emin misin? Doğumdan sonra bir yıl bile olmadı."

"Tik, tik, tik," diyorum, yeniden bir araya geldiğimiz gün bardan eve dönerken arabada söylediklerimi taklit ederek. "Yumurtalıklarım toza dönüşmeden önceki son eğlencemiz."

Homurdanıyor. Bay Andrews'u taklit ederek, "Sen hâlâ genç bir delikanlısın," dedi. "El işi odanı korumak istiyorsan bir bebek daha yaparsan tekrar taşınmamız gerekecek, biliyorsun."

"Asla olmaz. Bu evi seviyorum ve el işi odamdan asla vazgeçmeyeceğim." Kennedy'yi doğurduktan bir yıl sonra evi gezdiğimizde, Fort Worth'un eteklerinde inşa edilmiş, otantik kırsal cazibesi ve etrafını saran verandasıyla beş yatak odalı eski çiftlik evimize hemen aşık oldum - Bay Andrews hariç, ikimizin de hala öğretmenlik yaptığı okula otuz dakikalık bir mesafede -. "Bunun yerine bir ek bina yapılması yönünde oy kullanıyorum."

"Anlaştık." Beni duvara doğru ittikten sonra eğiliyor ve öpüyor.

Biz daha anın içinde kaybolamadan, küçük bir beden bize çarpıyor ve bacaklarımıza sarılıyor. Neredeyse dört yaşındaki oğlumuz Franklin bize katıldığından beri tüm ev uyanmış gibi görünüyor.

Jacob onu kollarının arasına alır. "Hadi anne. Hadi gel. Şu çocukları yatağa götür de *seni* tekrar yatırabileyim. Tik, tik, tik, hepsi bu."

Kaşlarını sallıyor, ben de gülüyorum ve çocukları bir an önce yerleştirip tekrar uyutmak için onu çocuk odasına kadar takip ediyorum. Annenin üvey oğluyla işi henüz bitmedi. Hem de hiç.

-SON-

**Yazarın Notu: İkinci sonsözle ileri geri gittim ve sonuçta aynı sonsuza dek mutlu sonla biten iki farklı versiyon yazdım. Hangisini kullanacağıma karar veremediğim için ikisini de ekledim. Penelope ve Jacob'ın aşk hikayesinin biraz daha hınzır ve sapıkça alternatif sonucu için okumaya devam edin...*

Alternatif Epilog İki

Penelope

Pencereye vuran ilk yağmur damlası benim için bir işaret, arzum amımın nabzını hızlandırıyor. Yeterince uzun zaman oldu. Yataktan kayarak çıkıyorum, hayali Daniel'i sarsmamaya ve onu uyandırmamaya dikkat ederek, yatak odasından çıkıp karanlık koridorda parmak uçlarımla ilerliyorum, uyanık olabilecek başka birini dinlemek için duruyorum. Her yer sessiz olduğu için üvey oğlumun kapısının kilidini açıyorum ve yavaşça açıyorum. Koridora bir kez daha baktıktan sonra sessizce kapıyı kapatıp kilitliyorum.

Loş bir şimşek beni odanın diğer ucuna yönlendiriyor, üvey oğlum yatağına bağlanmış, dizlerini yukarı ve dışarı doğru açmış, tıpkı bu ipleri bana ilk kez kullandığı zamanki gibi. Yüzünün alt kısmına bağlanmış ve başının arkasında düğümlenmiş kırmızı bir eşarp, bugün giydiğim ve daha önce ağzına soktuğum külotu tükürmesini engelliyor. Beni gördüğünde ağzındaki tıkaçın arkasından inliyor ve ağlıyor, ancak şu anda çatıya vuran yağmurdan kimsenin onu duyamayacağını biliyorum.

Üvey oğlumun dizlerinin arasındaki yatağa tırmanıyorum ve hassas, titreyen iç uyluklarını okşuyorum, gözleri geniş ve manik bir şekilde çırpınıyor. Yıllar içinde ipler ve düğümler hakkında epeyce şey öğrendim ve ben onu çözene kadar gevşemeyecek. Şimşekler çakıyor ve ona yapmak üzere olduğum şeyden duyduğu dehşeti ortaya çıkarıyor.

Güzel. Korkmuş olmalı.

Ter saç çizgisini ıslatıyor ve elimin tersiyle inatçı yanağını okşuyorum, herhangi bir yerimin ya da siyah sabahlığımın onun devasa, sert sikine değmemesine dikkat ediyorum. İki saat boyunca ereksiyon halinde olmak ve rahatlamamak insanı çıldırtır - ya da Jacob'ın durumunda, ihtiyaçtan neredeyse psikoz geçirir.

"Beni yatağa ilk bağladığında bana ne sorduğunu hatırlıyor musun bebeğim? "Diğer tarafta olmak nasıl bir duygu?" Gözlerini sıkıca kapatıyor, gözyaşları köşelerinden sızıyor. Eşarbı çekip indiriyorum ama elimle ağzını kapatıyorum. "Eğer külotumu ağzından çıkarırsam, sessiz olacağına güvenebilir miyim? Babanı ve kız kardeşini uyandırıp seni bu halde görmelerini istemezsin, değil mi?"

Başını sallıyor ve ben de yavaşça elimi çekip külotumu çıkarıyorum. Çıgıllıklarını bastırmak için dudaklarını sıkıca kapatıyor. Tüy kadar hafif bir dokunuşla parmaklarımı göğsünden aşağıya doğru sürüklüyorum, karnının çökmesine neden oluyorum, sonra tekrar iç uyluklarından aşağıya iniyorum, kızgın aletini görmezden gelirken onu acımasızca kızdırıyorum.

"Zavallı bebeğim. Şimdi nasıl bir his olduğunu gerçekten biliyorsun, değil mi?" Nefes nefese. "Dokun ona. Tanrı aşkına, sadece dokun, Anne, lütfen. Tek ihtiyacım olan bir vuruş." Suratımı astım. "Ama bunun neresi eğlenceli?"

Parmaklarımın aşağıya doğru kaymasına izin veriyorum, ağzına kadar dölle dolu büyük taşak torbasına fısıltıyla dokunuyorum. Bir parmağımı kıkından aşağı doğru sürüklüyorum ve sonunda kıkında titreşen uzun ve ince gümüş tıkaca ulaşıyorum. Flanşlı tabanı iterek biraz daha derine sokuyorum ve o da nefesini içine çekerek midesini daha da çökertiyor. Aleti şişiyor ve zonkluyor ama boşalmıyor. Vibratör en düşük ayara getirilmiş ve onu acımasızca tahrik ederken henüz boşalamıyor. Hangisi daha kötü bilmiyorum.

-Onu orgazmdan mahrum bırakmak ya da bana

sayamayacağım kadar çok kez yaptığı gibi bayılana kadar tekrar tekrar orgazm olmaya zorlamak.

Yatağın ayakucuna bıraktığım şişeyi kaptığım gibi, tıpanın tabanını kavrayıp yavaşça dışarı çekiyorum ve tıpayı ve kenarını boğuyorum.

göt deliğini yağlıyorum. Sonra vibratörü tamamen kaplanana ve kolaylıkla içine girene kadar birkaç kez sokup çıkarıyorum. O kadar uzun süre içten inliyor ki, devam etmek göğsünü ve boğazını acıtıyor olmalı.

"Anne, lütfen, lütfen, lütfen! Boşalmam lazım. Eğer boşalmama izin vermezsen öleceğim." Ayarı bir kademe yükselttiğimde ciddi ciddi ağlamaya başlıyor. Hâlâ onu orgazm etmeye yetmiyor, ki bu mükemmel bir şey çünkü dölünün teninde ziyan olmasını istemiyorum. "Lütfen." Bu uzun bir kelime, sonunda sesi çatlıyor.

Yatağın üzerinde durup geceliğimi başımın üzerine çekiyorum ve külot giymediğimi görüyorum. Düşmemek için dar yatakta dikkatlice ilerliyorum, bir ayağımı başının iki yanına koyuyorum ve yüzünün bir ya da iki santim üzerinde durarak kendimi alçaltıyorum.

"Eğer annemin amını yersen ve beni beş dakikadan kısa sürede boşaltırsan, sikine dokunmayı düşüneceğim bebeğim."

Gözyaşları arasında başını sallıyor ve kuru dudaklarını yalıyor. Odasına girdiğimde ona biraz su vermeyi unuttuğum için kendimi zihinsel olarak azarlıyorum. Komodinin üzerindeki bardağı almak için yana doğru eğiliyorum ve pipeti dudaklarına götürerek istediği kadar içmesine izin veriyorum.

İşi bittiğinde dudaklarının kenarından akan damlaları siliyorum ve bardağı masaya geri koymadan önce parmak uçlarımı emiyorum. Ancak o zaman yatak başlığına tutunup yüzüne oturmak için kendimi alçaltıyorum, kalçalarım birkaç yıl öncesine göre daha da kalın, neredeyse onu boğuyor.

Üvey oğlum yavaş, yorgun yalamalarla başlıyor, zor nefes alıyor. Dizlerimin üzerinde doğrulup ona, "Beş dakika bebeğim, yoksa odama dönüp işimi bitireceğim, sen de burada kışında fişle bir saat daha kalacaksın," diyorum.

Histerinin eşiğinde bana yalvarıyor, "Yüzüme otur anne."

Yapıyorum, klitorisime yapışıp tüm gücüyle emdikten sonra çok yüksek sesle inlediğimde alt dudağımı ısıyorum. Duygu çok fazla olduğunda kayıyorum ve başını ileri geri sallarken, burnunu klitorisime bastırıp sürüklerken dilini amıma sokmasına izin veriyorum.

Bir elimi klitorisime masaj yapmak için aşağı indiriyorum, zaman dolmadan ona yardım ediyorum, o da kalçalarım orgazmımın ilk dalgalarıyla sarsılana kadar diliyle amımı sikmeye devam ediyor. Göğsüne oturmak için geri döndüğümde, sudan çıkmış balık gibi nefes nefese kalmıştı.

Gülümsüyorum ve yanağını okşuyorum. "Anneni çok sert boşalttın bebeğim. Sanırım şimdi sıra sende."

"Tanrım, teşekkür ederim."

Dizlerimin üzerinde geriye doğru yürüyorum, ellerimi onun iki yanına koyuyorum, henüz sikine dokunmamaya dikkat ederek bacaklarımın arasına bakıyorum, açığı değerlendiriyorum. İçimde olmadığı sürece boşalmasına izin vermeyeceğim. Ne yaptığımı anlamış olmalı, doğru anı bekliyor ve vücudundaki her kası geriyor, sikini sabit tutmaya çalışıyor ki ben de alabileyim.

Dudaklarımı yalayarak ve şeytan gibi sırtarak kıcımı kucağına bırakıyorum. Aleti kanalımın arkasına çarpıyor ve hemen boşalıyor. Sessiz bir çığlık atarak ağzı açık kalıyor, fişkırırcasına boşalırken gözleri yuvalarından fırlıyor. Mükemmel ve tam da ihtiyacım olan şey.

Kendini boşaltır boşaltmaz bilincini kaybediyor. Üvey oğlumun aletini indirerek tekrar bacaklarının arasına diz çöküyorum, kalçalarım mümkün olduğunca çok dölün dışarı sızmasını önlemek için birbirine sıkıca kenetleniyor, titreşimli tıpayı en yüksek ayara getiriyorum, yolun çoğunu dışarı çekiyorum ve kıcını daha fazla kayganlaştırıcıyla kaplıyorum. Buna ihtiyacı olacak.

Jacob

Renkler kapalı göz kapaklarımın ardında patlıyor ve Penelope beni vibratörle acımasızca siktiğinde, prostatıma çarptığında vücudum sarsılana kadar bileğini bükteğinde kendime gelmemi sağlıyor. Aletim bir kez daha o kadar çok kanla doldu ki, kendi kalp atışları olduğuna yemin edebilirim.

"Bebeğim, annen kışını sikerken sikinin ne kadar büyüdüğüne bak."

En ilkel halime indirgenmiş durumdayım, tekrar boşalma ihtiyacının ötesinde bir şey düşünemiyorum, ancak verecek hiçbir şeyim kalmadığından oldukça eminim. Bu onun beni boşaltmak için elinden geleni yapmasını engellemiyor, ta ki inanılmaz bir şekilde aletim daha da büyüyene ve yaklaşan orgazmımla birlikte nabız gibi atana kadar.

"Anne, lütfen, lütfen, neredeyse geldim. Sadece tekrar dokun ki boşalabileyim."

Penelope gözlerini kırıştırır ve başını sallar. "Henüz değil."

Başımı çeviriyorum ve omzumu ısırıyorum, itmeyi bıraktığında hayal kırıklığı ve yıkımımı çılgık atıyorum. Yatakta kaykılıp beni yana yatırdığında, dizlerini bükülmüş, bağlı bacağımın iki yanına koyduğunda ve sikimi açık amıyla hizaladığında gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Ağırlığını bırakıyor ve aynı anda vibratörü kışımından çekip çıkarıyor, sonra tekrar sokuyor.

Boşaldığımda omzumu o kadar sert ısırıyorum ki derim kırılıyor ve kan tadı alıyorum. Ve bu onun için yeterli olmadığında, kendisi de boşalana kadar zıplıyor ve yumuşayan sikimi sikiyor. Merhamet göstererek tıkaç kışımından çıkarıyor ve sonunda bacağımı çözerek yatağın üzerinde düzeltmemeye yardım ediyor. Sik hala içinde, diğer bacağımı çözene kadar yavaşça üzerinde dönüyor.

Eklemlerim, kaslarım ve kışım o kadar şiddetli ağrıyor ki bir hafta boyunca komik bir şekilde yürüyeceğim. Bir bahane uydurmak zorunda kalacağım,

Penelope'yle pickleball oynarken kendimi sakatlamak gibi, çünkü insanlara bunun sebebinin onun beni saatlerce azdırması, sonra da kıcıımı sikmesi olduğunu söyleyemem, ne kadar ateşli olsa da - benim kaçık küçük annem.

Penelope bileklerimi çözüyor, sonra çığlık atmaktan ağrıyan boğazımı rahatlatmak için suyumun kalanını içmeme yardım ediyor ve bu sırada bebeğini ne kadar çok sevdiğini fısıldıyor. "Bana yaptığın her şeyin karşılığını sana ödemeyi seviyorum," diyor gözleri parlayarak.

Öyle olduğunu biliyorum. Birlikte geçirdiğimiz mutlu yıllar boyunca hiç beklemediğim bir anda kendimi baygın ve yatağa bağlı bulmamın nedeni de bu - gerçi en azından bu sefer gönüllü bir katılımcıydım. Bu, bağlandıktan ve istismar edildikten sonra her zaman yaptığım gibi ağlamaya başladığım gerçeğini değiştirmiyor ve Penelope, işim bitene kadar parmak uçlarını saçlarımın arasında tarıyor ve üstümde yatan, beni içten dışa ısıtan kadına duyduğum sevgi ve bağlılıktan başka hiçbir şey kalmıyor.

Sonunda nefesimi tuttuğumda, kollarımı sırtına sıkıca doluyorum ve her geçen saniye derinleşen bir öpücük için onu kendime çekiyorum. Kaburgalarımı şakacı bir şekilde gıdıkladığında gülüyorum ve ham aletim onun içinde sarsılıyor. *Kahretsin*, şimdi yine sertleştim.

Penelope

"Anne? Babacığım? Burada mısın?" Kennedy'nin küçük sesi ve aynı zamanda misafir odamız ve oyun odamız olarak da kullanılan el işi odamın kapısını çalması, birlikte geçirdiğimiz zamanın rekor bir çizigidir. Tanrıya şükür kapıyı kilitlemişim, yoksa

onu ömür boyu travmatize ederdi. Kapıyı tekrar çaldı, neden yatak odamızda olmadığımızı sordu.

Jacob ve ben yataktan yuvarlanıyoruz, o tıslıyor, kıyafetlerimizi çekerken bacaklarımız titriyor. Dlleri kalalarımından aşığı kayıyor ve ben de bu gibi durumlar için sakladığım ıslak mendil paketini alıp üzerimi temizliyorum.

Kocam kapının kilidini açtı ve şimdi altı yaşında olan kızımıza "Yatağına dn tatlım. Bir dakika içinde seni yatırmak için dışarı çıkacağız."

"Ama George ve Lincoln da uyandı." Tam bu sırada, on bir aylık ikiz erkek çocuklarımız koridorun karşısındaki ocuk odalarından ağılamaya başladılar.

"Th. Tamam, annenle babana yardım edip bizi odalarında beklemeye ne dersin?"

Koşarak uzaklaşıyor ve ortalık sakinleştiğinde Jacob kapıyı benim için açık tutuyor, sonra kapatıp tekrar kilitliyor ki çocuklar içeri girip biz odayı toplamadan önce oyuncaklarımızı yatağın üzerinde bulmasınlar. Koridordan aceleyle yatak odamıza geçiyoruz ve duşa girip çıkarak kayganlaştırıcıyı, seks ve ter kokusunu rekor sürede vcutlarımızdan temizliyoruz. Jacob sahip olduğu en bol pijama pantolonunu giyiyor, ben ise pamuklu mütevazı bir gecelik giyip ocuk odasına gidiyorum.

Biz içeri girmeden hemen önce, Kennedy ikizleri eğlendirirken, Jacob elini bileğime koyarak beni durduruyor ve sarılmak için yanıma getiriyor. "Bu sabah pte doğum kontrol haplarını gördüm. Beni içine boşalmaya zorlaman... tamamen oyun değildi, değil mi?"

Suçüstü yakalandığım için dudağımı ısırdım. Ama sonra aklıma geliyor ki, eğer haplarımı çoktan attığımızı biliyorsa, çocuklar uyuduktan sonra onu yatağa bağlamadan önce kasten bundan bahsetmemeyi seçmişti.

Gözlerinde bir parıltı olsa da i çekiyor. "İstedisinin bu olduğuna emin misin? Doğumdan sonra bir yıl bile olmadı."

"Tik, tik, tik," diyorum, yeniden bir araya geldiğimiz gün bardan eve dönerken arabada söylediklerimi taklit ederek. "Yumurtalıklarım toza dönüşmeden önceki son eğlencemiz."

Homurdanıyor. "Hâlâ genç bir delikanlısın," diyor Bay Andrews'u taklit ederek. "El işi odanı korumak istiyorsan bir bebek daha yaparsan tekrar taşınmamız gerekecek, biliyorsun."

"Asla olmaz. Bu evi seviyorum ve el işi odamdan asla vazgeçmeyeceğim." Kennedy'yi doğurduktan bir yıl sonra evi gezdiğimizde, Fort Worth'un eteklerinde inşa edilmiş, otantik kırsal cazibesi ve etrafını saran verandasıyla beş yatak odalı eski çiftlik evimize hemen aşık oldum - Bay Andrews hariç, ikimizin de hala öğretmenlik yaptığı okula otuz dakikalık bir mesafede -. "Bunun yerine bir ek bina yapılması yönünde oy kullanıyorum."

"Anlaştık." Beni duvara doğru ittikten sonra eğiliyor ve öpüyor.

Biz daha anın içinde kaybolamadan, küçük bir beden bize çarpıyor ve bacaklarımıza sarılıyor. Neredeyse dört yaşındaki oğlumuz Franklin bize katıldığından beri tüm ev uyanmış gibi görünüyor.

Jacob onu kollarının arasına alır. "Hadi anne. Hadi gel. Şu çocukları yatağa götür de *seni* tekrar yatırabileyim. Tik, tik, tik, hepsi bu."

Kaşlarını sallıyor, ben de gülüyorum ve çocukları bir an önce yerleştirip tekrar uyutmak için onu çocuk odasına kadar takip ediyorum. Annenin üvey oğluyla işi henüz bitmedi. Hem de hiç.

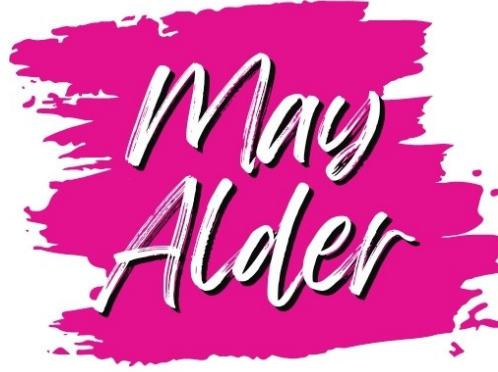
-SON-

Ayrıca May Alder tarafından

Berenson Trucking'in Büyük
Çocukları: [Kaçak Kasırga](#)

[Koruyucu Melek](#)

Arsız Bir Roman:
(bağımsız seri)
[Üzgünüm Baba Bay](#)
[Hall'un Günışığı](#)
[Arka Koltuk Bebek](#)
[Kirada Kısa](#)

Yazar Hakkında

May Alder, yıllardır zihninde demlenen hikayeler için hayatı boyunca yaşadığı uyumsuz hayal kurma bozukluğuna ve yaygın #daddy sorunlarına teşekkür etmek istiyor. Bunları üretken bir şeye, olumsuz yerine olumlu bir şeye dönüştürme ihtiyacı, onu hikayelerini yazmaya ve onları dünyaya salmaya teşvik etti.

Benimle iletişime geçebilirsiniz:

 <https://bit.ly/MayAlderWeb>

Sitesi <http://bit.ly/MayAlderFB>

 <https://bit.ly/MayAlderInsta>

 <https://bit.ly/MayAlderTikTok>

Bültenime abone olun:

 <https://bit.ly/MayAlderNewsletter>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.